

U SLUŽBI MALOG ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 3/407, Zagreb, rujan 2022. Godina – LXVII.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Ul. Tomislava Janka Šagi-Bunića 5,
HR – 10000 ZAGREB
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: ssmivud@gmail.com

Odgovara: s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Mirjam Dedić

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Ljilja Marinčić, s. M. Martina Vugrinec

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisak: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Živio Mali Isus!

Drage sestre!

Vrelo ljeto i jaka žega su pomalo iza nas. Ljudi se vraćaju s odmora u svoje obitelji, na svoja radna mjesta, djeca u škole... Svatko razmišlja o novim izazovima i o tome kako dalje. Na društvenim mrežama i u vijestima predviđaju nam tešku jesen, zimu, nestasice, hladnoću i glad. Rat u Ukrajini i dalje traje. Pitamo se gdje smo tu mi i koji je naš zadatak?

Usprkos zabrinutosti, imamo puno razloga za radost, slavljenje i zahvaljivanje. Bez obzira na suše pod vidom duhovnih zvanja, mi zahvaljujemo Bogu za tri novakinje koje su uoči Velike Gospe ušle u novicijat Družbe Služavki Maloga Isusa. Još više se trebamo radovati, slaviti i zahvaljivati za plodan život naših dijamantnih jubilarke. Njih slijede i srebrenе jubilarke kao i one koje obnavljaju svete zavjete imajući pred sobom uzore, svijeće koje gore, izgaraju i dogorijevaju dajući svjetlo mnogima na putu života. Koliko li je samo prekrasnih plodova po njima obogatilo Družbu i zajednice u kojima su živjele i žive, kao i Crkvu i ljude kojima su bile poslane. Kako dati dostoјnu hvalu Bogu za njihov „EVO ME“ koji je svednevice brusio te dijamante? Tolike žrtve, molitve, klanjanja, euharistije, djela ljubavi koja su samo Gospodinu znana, a one su ih u svojoj samozatajnosti i ljubavi kroz 60 i 25 godina stavljale na Gospodinov oltar! Hranile su se Kruhom živih – Euharistijom kako bi i same bile euharistija - hrana za druge, noseći Krista malenima, osamljenima, izgubljenima, noseći Radosnu vijest tolikima koje su poučavale i lomile kruh Božje riječi. Pripremale su za život djecu, mlade i ostale koji su bili gladni i žedni Božje riječi i Euharistije. Tješile su žalosne, slušale osamljene, ostavljene, pohađale bolesne i umiruće, vraćale zalutale na put Istine. Koliko bi toga još trebalo nabrojati, spomenuti? Stoga, dok se nagoviještaju razni udari na čovjeka koji mu ulijevaju strah, trudimo se u ovom vremenu u vjeri upirati svoj pogled u Onoga koji nam ukazuje na bitno: „Brinite se

najprije za Kraljevstvo Božje, a sve će vam se drugo nadodati. (Usp. Mt, 6, 33)

U tom duhu slavimo Gospodina i svoj pogled stavimo na Zaručnika duše naše, Krista Gospodina, slijedeći uzor prve služavke Maloga Isusa Blažene Djevice Marije ponizne službenice. Budimo prave - originalne Služavke Maloga Isusa radosne, ponizne, samozatajne, malene i jednostavne. „Kao služavke Maloga Isusa, pristoji se da upravo gorite od ljubavi k njemu“, govori nam naš Utemeljitelj sl. Božji Josip Stadler.

Neka Bog bude prvi i posljednji u našem životu i ne trebamo se ničega bojati.

S. M. Mirjam Dedić

RIJEČ CRKVE

Poruka Svetoga Oca Franje za 37. Svjetski dan mladih [Svetkovina Krista Kralja, 20. studenoga 2022.]

Vatikan, Pet, 23. Rujan 2022.

»Usta Marija i pohiti« (Lk 1, 39)

Dragi mladi!

Tema Svjetskog dana mladih u Panami glasila je: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi« (Lk 1, 38). Nakon tog događaja, krenuli smo na put prema novom cilju: susretu u Lisabonu 2023., puštajući da u našim srcima neprestano odjekuje Božji hitni poziv da ustanemo. I tako smo 2020. razmišljali nad Isusovim riječima: »Mladeži, kažem ti, ustani« (usp. Lk 7, 14). Prošle godine bili smo nadahnuti likom svetog Pavla apostola, kojemu je uskrsli Gospodin rekao: »Ustani! Postavljam te za svjedoka onoga što si video« (usp. Dj 26, 16). Preostali dio puta do Lisabona proći ćemo zajedno s Djevicom iz Nazareta, koja je, odmah nakon navještenja, »ustala i pohitila« (usp. Lk 1, 39) pomoći svojoj rođakinji Elizabeti. Zajednički glagol tim trima temama je ustati, izraz koji – dobro je to podsjetiti – također ima značenje "uskrsnuti", "probuditi se na život".

U ovim tegobnim vremenima, kada je čovječanstvo, već pogodjeno traumom pandemije, rastrgano dramom rata, Marija svima nama, a posebno vama, mladima poput nje, pokazuje put blizine i susreta. Iskreno se nadam i čvrsto vjerujem da će iskustvo koje će mnogi od vas doživjeti u Lisabonu u kolovozu sljedeće godine predstavljati novi početak za vas mlade i – zajedno s vama – za cijelo čovječanstvo.

Marija usta

Nakon anđelova navještenja, Marija se mogla usredotočiti na samu sebe, na brige i strahove povezane s njezinim novim stanjem. Ali ne, ona se, naprotiv, potpuno pouzdaje u Boga i prije svega misli na Elizabetu. Ona ustaje i izlazi na svjetlost dana, gdje sve vrvi od života i gdje je sve u pokretu. Iako je neočekivana anđelova poruka izazvala "potres" u njezinim planovima, ta mlada žena ne dopušta da ostane paralizirana jer je u njoj Isus, snaga uskrsnuća. U sebi već nosi Žrtvovanu, ali uvijek živo Janje.

Ustaje i kreće na put, jer je sigurna da su Božji planovi najbolji mogući projekt njezina života. Marija postaje hram Božji, slika Crkve hodočasnice, Crkve koja izlazi i stavlja se u službu, Crkve koja donosi Radosnu vijest!

Doživjeti prisutnost uskrsloga Krista u vlastitom životu, susresti ga "živog", najveća je duhovna radost, eksplozija svjetlosti, koja nikoga ne može ostaviti mirnim. To je nešto što te odmah pokreće i tjera da donosiš tu poruku drugima i svjedočiš radost toga susreta. To je i razlogom žurbe prvih učenika u danima nakon uskrsnoga: »One otidoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima« (Mt 28, 8).

U izvješćima o uskrsnici često se koriste dva glagola: probuditi se i ustati. Njima nas Gospodin potiče da izidemo na svjetlo, da pustimo da nas On vodi kako bismo prešli prag svih svojih zatvorenih vrata. »To je značajna slika za Crkvu. I mi, kao Gospodinovi učenici i kao kršćanska zajednica, pozvani smo brzo ustati kako bismo ušli u dinamičnu stvarnost uskrsnica i dopustili Gospodinu da nas vodi putovima koje nam On želi pokazati« (Homilija na svetkovinu svetih apostola Petra i Pavla, 29. lipnja 2022.).

Gospodinova Majka uzor je dinamičnim mladim ljudima, koji ne stoje nepomično pred zrcalom, gledajući u njemu vlastiti odraz, niti dopuštaju da postanu "zarobljenici" interneta. Ona je potpuno okrenuta onome što je izvana. Ona je žena uskrsnica u trajnom stanju "izlaska", izlaženja iz sebe same prema velikom Drugom koji je Bog i prema drugima, svojoj braći i sestrama, osobito onima koji su u najvećoj potrebi, kao što je bila njezina rođakinja Elizabeta.

...i pohiti

Sveti Ambrozije iz Milana, u svom komentaru na Lukino Evangeliye, piše da je Marija žurno pohitila u gorje »jer se radovala obećanju i željela pobožno izvršiti jednu službu, s poletom koji je plod njezine duboke radosti. Gdje je drugdje, ispunjena Bogom, trebala pohititi ako ne u visine!? Milost Duha Svetoga ne zna za spore, teške korake«. Marijina žurba stoga je izraz duha revnog služenja, radosnog navještaja i spremnosti da se odmah odgovori na milost Duha Svetoga.

Marija je prihvatile izazov koji je predstavljala njezina starija rođakinja u potrebi i na njega odgovorila. Nije ustuknula, nije ostala ravnodušna. Više je mislila na druge nego na sebe, što je u njezin život unijelo dinamiku i entuzijazam. Svatko od vas se može zapitati: kako odgovaram na potrebe koje vidim oko sebe? Mislim li odmah kako naći opravdanje da oko toga ništa ne poduzimam ili pokazujem zanimanje i stavljam se na raspolaganje? Naravno, ne možete riješiti sve probleme svijeta. Ali možete početi s problemima svojih najbližih, s izazovima u vlastitom okruženju. Netko je

jednom rekao Majci Terezi: "Ovo što Vi činite samo je kap u moru". A ona je odgovorila: "Ali da to nisam učinila, ocean bi imao jednu kap manje".

Kad je posrijedi konkretna i hitna potreba, treba djelovati brzo. Koliko ljudi na svijetu čeka da ih posjeti netko tko će se brinuti o njima! Kolike starije osobe, bolesnici, zatvorenici i izbjeglice trebaju naš suosjećajni pogled, naš posjet, brata ili sestru koji će prijeći barijere ravnodušnosti!

Koje "žurbe" pokreću vas, dragi mladi prijatelji? Što je to što vam daje osjetiti da se trebate žurno pokrenuti i naprsto ne možete mirno stajati na svome mjestu? Mnogi ljudi pogodeni pandemijom, ratom, prisilnim migracijama, siromaštvo, nasiljem i klimatskim katastrofama pitaju se: Zašto se to meni događa? Zašto baš ja? Zašto sada? I tako je središnje pitanje našeg postojanja: za koga sam ja? (usp. postsinodalna apostolska pobudnica Christus vivit, br. 286).

Žurba djevojke iz Nazareta je žurba onih koji su od Gospodina primili izvanredne darove i koji ih jednostavno ne mogu ne dijeliti s drugima, kako bi se na druge izlila neizmjerna milost koju su doživjeli. To je žurba onih koji znaju tuđe potrebe staviti ispred svojih. Marija je primjer mlade osobe koja ne gubi vrijeme na to da pokuša privući pažnju ili da dobije priznanje od drugih – kao što se događa kad postanemo ovisni o "lajkovima" na društvenim mrežama – već se pokreće i traži najautentičniju vezu s njima koja proizlazi iz susreta, dijeljenja, ljubavi i služenja.

Još od trenutka Navještenja, kad je prvi put krenula u posjet svojoj rođakinji, Marija ne prestaje prolaziti kroz vrijeme i prostor kako bi posjećivala svoju djecu koja trebaju njezinu brižnu pomoć. Naš nas put, kad je Bog s nama, vodi izravno u srce svakog našeg brata i sestre. Kolika svjedočanstva dobivamo od ljudi koje je "pohodila" Marija, Isusova Majka i Majka naša! U koliko je dalekih krajeva svijeta Marija – ukazanjima ili posebnim milostima – kroz stoljeća pohodila svoj narod! Gotovo da nema mjesta na svijetu koje nije posjetila. Majka Božja hoda usred svoga naroda, nošena brižnom nježnošću, preuzimajući na sebe teret tjeskobâ i nedaćâ. I gdje god postoji njoj posvećeno svetište, crkva ili kapela, tamo njezina djeca hrle u velikom broju. Koliko je samo izraza pučke pobožnosti! Hodočašća, blagdani, prošnje, primanje slikâ u domove i još mnogo toga konkretni su primjeri živog odnosa između Majke Božje i njezina naroda koji se uzajamno posjećuju!

Dobra nas žurba tjera prema visinama i prema drugom

Dobra nas žurba uvijek tjera prema visinama i prema drugome. Ali postoji i žurba koja nije dobra, kao što je na primjer ona koja nas može dovesti do toga da živimo površno, da sve shvaćamo olako, bez predanog zalaganja ili pažnje, bez stvarnog sudjelovanja u onome što činimo. To je ona žurba kad

živimo, učimo, radimo ili se susrećemo s drugima, a da u to nije uključena glava, a još manje srce. To se može dogoditi u međuljudskim odnosima: u obitelji, kad zapravo nikada ne slušamo zaista druge i ne provodimo vrijeme s njima; u prijateljstvima, kad od prijatelja očekujemo da nas ugosti i zadovolji naše potrebe, ali kad vidimo da je u krizi i da nas treba odmah ga počinjemo izbjegavati i okrećemo se nekom drugome; pa čak i u odnosima sa svojim najdražima, u odnosima među zaručnicima, rijetki imaju strpljenja da se međusobno dobro upoznaju i dublje razumiju. Iсти тaj stav možemo pokazati i u školi, na poslu i u drugim područjima svakodnevnog života. Međutim, sve što se u životu odigrava u žurbi teško da će uroditи plodom. Postoji opasnost da će ostati besplodno. Kao što čitamo u knjizi Mudrih izreka: »Namisli marljivoga samo su na korist, a nagloga – onoga koji je u lošoj žurbi – samo na siromaštvo« (21, 5).

Kad Marija konačno stiže u Zaharijin i Elizabetin dom, događa se prekrasan susret! Elizabeta na sebi doživjava čudesni Božji zahvat, koji joj daje sina, iako je već u poodmakloj dobi. Imala bi razloga da prva govori o sebi samoj, ali nije zaokupljena sobom, već se okreće svojoj mladoj rođakinji i plodu njezine utrobe. Čim čuje njezin pozdrav, Elizabeta se ispunja Duhom Svetim. Takva iznenađenja i nagli izljevi Duha događaju se kad nudimo pravo gostoprимstvo, kad u središte stavljamo gosta, a ne sebe. Vidimo to također u priči o Zakeju. U Lukinom Evandelju (19, 6) čitamo: »Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući." On žurno siđe i primi ga sav radostan« (Lk 19, 5-6).

Mnogima se od nas dogodilo da nam je, potpuno neočekivano, Isus došao ususret: u njemu smo prvi put doživjeli blizinu, poštivanje, potpunu odsutnost predrasuda i osuđivanja, pogled milosrđa kakav nikada prije nismo sreli kod drugih. I ne samo to: osjetili smo i da se Isus nije zadovoljio time da nas gleda iz daljine, već nam je želio biti blizu i s nama podijeliti svoj život. Radost tog iskustva potaknula nas je da ga žurno prihvativimo, da osjetimo hitnu potrebu da budemo s njim i bolje ga upoznamo. Elizabeta i Zaharija ugostili su Mariju i Isusa! Naučimo od to dvoje starijih ljudi što znači gostoprимstvo! Pitajte svoje roditelje, svoje bake i djedove, a i starije članove svojih zajednica što za njih znači biti gostoljubiv prema Bogu i svojim bližnjima. Vrijedi poslušati iskustva onih koji su vam prethodili.

Dragi mladi, došlo je vrijeme da žurno krenemo u konkretne susrete, da zbiljski prihvativimo one koji su drugačiji od nas, kao što je bio slučaj s mladom Marijom i starijom Elizabetom. Samo tako ćemo moći premostiti udaljenosti između generacija, društvenih klasa, etničkih skupina, kao i svih vrsta grupa i kategorija, pa čak i stati na kraj ratovima. Mladi su uvijek narađeni jedinstva za rascjepkano i podijeljeno čovječanstvo. Ali samo ako

imaju sjećanje, samo ako slušaju drame i snove starijih. »Nije slučajno što se rat vratio u Europu u vrijeme kad s povijesne scene odlazi generacija koja ga je doživjela u prošlom stoljeću« (Poruka za 2. Svjetski dan baka, djedova i starijih osoba). Potreban je savez između mlađih i starih kako se ne bi zaboravile lekcije iz prošlosti i kako bi se prevladalo polarizacije i ekstremizme ovoga vremena.

U svojoj poslanici Efežanima, Pavao naviješta: »Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dodoste blizu – po Krvi Kristovoj. Doista, on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnicu, neprijateljstvo razori u svome tijelu« (2, 13-14). Isus je Božji odgovor na izazove s kojima se čovječanstvo suočava u svakom dobu. I taj odgovor Marija nosi u sebi dok ide Elizabeti. Najveći dar koji Marija donosi svojoj starijoj rođakinji jest dar samog Isusa. I njezina konkretna pomoć zasigurno je vrlo dragocjena. Ali ništa nije moglo ispuniti Zaharijin dom takvom radošću i takvom puninom kao prisutnost Isusa u krilu Djevice, koja je postala šator Boga živoga među ljudima. U tom planinskom kraju Isus je, samom svojom prisutnošću i bez ijedne riječi, održao svoju prvu "propovijed na gori". U tišini proglašava blaženima malene i krotke koji se uzdaju u Božje milosrđe.

Moja poruka vama, mladi prijatelji, a ujedno i velika poruka koju Crkva donosi je Isus! Dà, On sâm, njegova beskrajna ljubav prema svakome od nas, njegovo spasenje i novi život koji nam je darovao. A Marija je uzor kako prihvatići taj neizmjerni dar u našemu životu i podijeliti ga s drugima, tako da i mi sami postanemo nositelji Krista, njegove milosrdne ljubavi, njegova velikodušnog služenja napačenom čovječanstvu.

Svi zajedno u Lisbon!

Marija je bila mlada žena poput mnogih od vas. Bila je jedna od nas. Biskup Tonino Bello ovako je o njoj pisao: »Sveta Marija [...] znamo dobro da ti je suđeno ploviti pučinom. Ali ako te silimo da jedriš blizu obale, to nije zato što te želimo zadržati uz obalu koje se mi držimo, nego zato što te želimo vidjeti tako blizu obala našeg malodrušja i tako postati svjesni da smo, poput tebe, pozvani odvažno se otisnuti na pučine slobode« (Maria donna dei nostri giorni, San Paolo, Cinisello Balsamo 2012., 12-13).

Kao što sam spomenuo u prvoj poruci ove trilogije, iz Portugala su u 15. i 16. stoljeću mnogi mladi ljudi – uključujući i mnoge misionare – kretali u nepoznate svjetove, također kako bi s drugim ljudima i narodima podijelili svoja iskustva susreta s Isusom (usp. Poruka za Svjetski dan mlađih 2020.). A upravo je tu zemlju Marija na poseban način željela posjetiti početkom 20. stoljeća, kada je iz Fatime ljudima svih životnih dobi uputila snažnu i zadivljujuću poruku Božje ljubavi, koja nas poziva na obraćenje i istinsku slobodu. Svakom od vas i svakoj od vas ponovno upućujem srdačan poziv

da sudjelujete u velikom interkontinentalnom hodočašću mladih, čiji će vrhunac biti proslava Svjetskog dana mladih u Lisabonu u kolovozu sljedeće godine. Ujedno vas podsjećam da ćemo 20. studenoga ove godine, na svetkovinu Krista Kralja, slaviti Svjetski dan mladih u partikularnim Crkvama diljem svijeta. U tome smislu, nedavni dokument Dikasterija za laike, obitelj i život Pastoralne smjernice za proslavu Svjetskog dana mladih u partikularnim Crkvama može biti od velike pomoći svima koji su uključeni u pastoralni rad s mladima.

Dragi mladi, velika mi je želja da na Svjetskom danu mladih ponovno iskusite radost susreta s Bogom i svojom braćom i sestrama. Nakon dugoga razdoblja odvojenosti i izolacije, u Lisabonu ćemo – uz Božju pomoć – ponovno zajedno otkriti radost bratskoga zagrljaja među narodima i naraštajima, zagrljaja pomirenja i mira, zagrljaja novog misionarskog bratstva! Neka Duh Sveti zapali u vašim srcima želju da ustanete te radost zajedničkog hoda, u sinodalnom stilu, ostavljajući za sobom sve lažne granice. Sada je vrijeme da ustanemo! Ustanimo žurno! Poput Marije, nosimo Isusa u sebi da ga možemo svima približiti! U ovom lijepom razdoblju vašega života, idite naprijed i ne odgađajte ono što Duh Sveti može učiniti u vama! Od sveg srca blagoslivljam vaše snove i vaše korake.

*Rim, Sveti Ivan Lateranski, 15. kolovoza 2022.,
svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije.*

FRANJO

(Preuzeto: kta/ika)

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Stadlerovo u lipnju 2022.

Spomen na velikog štovatelja i promicatelja pobožnosti prema Presvetom Srcu Isusovu i slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera obilježen je 8. lipnja 2022. u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova.

Prigodnim molitvenim programom prije svete mise sestre su se prisjetile Stadlerovih misli i njegove velike ljubavi prema Srcu Isusovu, koje je on zabilježio u jednoj od poslanica upućenoj vjernom puku. Između ostalog, Stadler je zapisao: „Ako hoćemo svom dušom nastojati da proširimo među našim narodom u Bosni prekrasnu pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, treba da ga i mi sami svim srcem obljudibimo i sami nastojimo, jedino njega služiti i njegovu volju činit.“ Potaknute tom mišlju, sestre su s načinim vjernicima izmolile Zlatnu krunicu. Svetu euharistijsko slavlje u 18.00 slavio je postulator kauze sluge Božjega Josipa Stadlera prof. dr. sc. mons. Pavo Jurišić uz koncelebraciju vlč. Marka Stanušića i đakona Dine Mustafija.

U prigodnoj propovijedi mons. Pavo se osvrnuo na evanđeoski ulomak i prvo čitanje. Najprije je progovorio o nasljeđu koje je poznato ne samo znanosti nego i Bibliji. Nasljeđem se, kako mons. Pavo ističe, mnogo toga opravdava, a Biblija također poznaće i priznaće ulogu nasljednog faktora kojim je čovjek oslobođen istočnoga grijeha. Bog je čovjeku dao slobodu, kojom se može odlučiti za ili protiv njega. Naglasio je: „U tom smislu možemo razumjeti proroka Iliju i prvo čitanje kad Ilija poručuje narodu: 'Dokle ćete hramati na obje strane? Ako je Jahve Bog, slijedite ga, ako je Baal, slijedite njega.'“ Sluga Božji Josip Stadler često je govorio o ljudskom grijehu tj. o odsutnosti Boga iz čovjekova srca i često poticao vjernike da se ne daju zavarati. „Ako želimo biti Kristovi učenici, moramo iz dana u dan ulaziti u životnu borbu koja se nalazi u našoj vlastitoj nutrini i koju trebamo prihvati jer je to put kojim trebamoći ako želimo biti na Božjoj strani“, misao je kojom je mons. Pavo završio propovijed.

Nakon popričesne molitve svećenici, sestre i vjernici uputili su se prema Stadlerovu grobu gdje su izmolili molitvu za proglašenje blaženim i svetim gorljivog zaljubljenika u Presveto Srce Isusovo. Sestre, među kojima su bile

i sudionice duhovnih vježbi u *Kući Navještenja* u Gromiljaku, pomolile su se u duhu zajedništva za sestre misionarke s. M. Liberiju Filipović i s. M. Anu Uložnik koje djeluju na Haitiju i ovih su dana obilježile važan događaj za njihovo daljnje poslanje na velikom polju misijskoga područja – polaganje kamena temeljca za izgradnju samostana na Haitiju. Neka sve vjerne Služavke Maloga Isusa i Stadlerove štovatelje ugrije ljubav Presvetog Srca Isusova, kojoj se povjeravao prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler.

S. M. Mihaela Martinović

Stadlerovo u srpnju 2022.

U petak, 8. srpnja 2022. u sarajevskoj prvostolnici obilježen je spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa slugu Božjega dr. Josipa Stadlera. Sveti misno slavlje, kojemu su prethodili prigodno razmatranje i krunica Božanskog Milosrđa, predslavio je vlč. dr. sc. Josip Knežević, profesor patrologije na sarajevskom KBF-u uz koncelebraciju vlč. Marka Stanušića.

Nakon misnih čitanja u prigodnoj propovijedi vlč. Knežević je govorio o važnosti ispovijedanja vjere u današnjem društvu i teškoćama na koje nai-laze vjernici kada se deklariraju kao vjernici. Osvrćući se na evanđelje dana, progovorio je potom o razboritosti i jednostavnosti koje su itekako potrebne, a koje se iščitavaju iz života sluge Božjega Josipa Stadlera. „Treba pris-tupati širom otvorenih ruku, što je očigledno iz Stadlerove ostavštine, jer samo na taj način možemo zadobiti poštovanje, posluh i autoritet“, naveo je vlč. Knežević te zatim istaknuo potrebu ujedinjavanja razboritosti i jednos-tavnosti, što je izuzetno teško, ali je Stadleru pošlo za rukom. Preporučio je stoga Stadlerov način i životni primjer: „Pouzdanje u Božju Providnost i sigurnost da nas Gospodin neće napustiti kada nastupe krize.“

Po završetku popričesne molitve okupljeni oko groba sluge Božjega nadbi-skupa Josipa Stadlera izmolili su pod vodstvom vlč. Kneževića molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera. Potom je uslijedilo kla-njanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

S. M. Ljilja Marinčić

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Rim

Posjet i vizitacija sestrama u zavodu Germanicum et Hungaricum u Rimu

U danima od 4. do 11. lipnja 2022. u pratnji s. M. Mariji Banić, vrhovnoj glavarici Družbe, u posjet sestrama s. M. Gordani Miškić i s. M. Ireni Olujević koje djeluju u Zavodu Germanicum et Hungaricum u Rimu bila je i s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica. Zajedničkom pohodu u službi vozača pridružila se i s. M. Petra Marjanović. Nakon što je s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica Družbe obavila kanonsku vizitaciju, dan poslije isto je učinila i s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica. U službenom susretu s p. Gernotom Wisserom, rektorm Zavoda, obje poglavarice imale su priliku čuti kolika je vrijednost služenja sestara u toj crkvenoj ustanovi. Ohrabrujuće je i vrlo poticajno čuti lijepa svjedočanstva o služenju sestara.

Nakon završenih službenih razgovora i drugih obaveza koje sa sobom donosi kanonska vizitacija, u preostalim danima bilo je prilike za sestrinske razgovore, molitvu, međusobno pomanjanje i hodočašća na sveta mjesta. Tako su sestre, što zajedno što pojedinačno, hodočastile u sve četiri velike bazilike: sv. Petra u Vatikanu, sv. Ivana na Lateranu, Svetе Marije Velike i sv. Pavla izvan zidina. Uz hodočašće u velike bazilike molitveno su zastale i u mnogim drugim crkvama: sv. Praksede, sv. Ignacija Loyolskog, sv. Marije od anđela i mučenika, sv. Viktorije, bazilici sv. Cecilije u Trasteveru. U šetnji kroz Vječni grad razgledale su i mnoge druge znamenosti: Piazza di Spagna, Piazza del Popolo, Fontana di Trevi, Altare della Patria, Pantenon.

Posjetile su i kolegijski posjed San Pastore koji germaničarima pruža mo-

gućnost za odmor i mirnu radnu atmosferu. Ljetnikovac se nalazi u Gallicano nel Lazio blizu Palestrine, 30-ak km od Rima, te svetište Majke dobrog savjeta u Genazzanu.

Bili su ovo dani lijepog zajedništva, duhovne i tjelesne okrjepe. Bogu slava i sestrama hvala za divno svjedočanstvo i lijepe dane zajedništva!

S. M. Emanuela Pečnik

Trsat

Hodočašće sestara juniorki Zagrebačke provincije SMI

Na svetkovinu Presvetog Trojstva 12. lipnja 2022. godine, juniorke zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, s. M. Snježana Bjelobrk i s. M. Zrinka Šutalo, uputile su se na hodočasničko izletnički dan u svetište Gospe Trsatske sa svojom učiteljicom s. M. Viktorijom Predragović.

Dan smo započele svečanim Euharistijskim slavlјem u Svetištu koje je predslavio fra Krunoslav Kocijan, gvardijan i čuvar svetišta. Svoje nakane smo prikazali u molitvi kako za vrijeme Mise, tako i u molitvenim trenucima koji su uslijedili u tišini svetišta. Gospri Trsatskoj preporučili smo sve naše osobne potrebe, te potrebe naše Družbe i Provincije. Molile smo i za nova duhovna zvanja, mir, obitelji, naše starije i bolesne...

Nakon podnevne okrepe vrijeme u molitvi provele smo na Trsatskoj kalvariji i u Kapelici zavjetnih darova koje nas je posebno potaklo na njegovanje zahvalnosti prema svim dobročinstvima koje primamo od naše nebeske Majke. Prebirući Marijinu krunicu razmišljale smo o važnoj ulozi i prisutnosti Marije u našem redovničkom životu, kako u lijepim trenucima, tako i u trenucima križa. Na to nas je osobito potaknula Marijina prisutnost uz Isusa u teškim trenucima njegove muke. Marija je Majka koja je sigurna luka u kojoj nalazimo utjehu i crpimo radost vjere.

Susret smo završile posjetom Opatiji. Po povratku u Zagreb kratko smo se susrele sa provincijskom glavaricom s. M. Emanuelom Pečnik, te u zahvalnosti na svemu što smo zajedno prošle zaključile ovu godinu juniorata.

S. M. Snježana Bjelobrk i s. M. Zrinka Šutalo

Duhovne vježbe za sestre Služavke Maloga Isusa

U razdoblju od 14. – 20. lipnja 2022. godine u Duhovnom centru Kuća Djeteta Isusa u Livnu održane su duhovne vježbe za redovnice pod vodstvom prof. dr. fra Ante Vučkovića. U duhovne vježbe bilo je uključeno 27 sestara i to iz tri Družbe – Sestre Milosrdnice, Službenice Milosrđa i Služavke Maloga Isusa.

Kroz ovaj šestodnevni program fra Ante nas je vodio kroz pomalo neuobičajeni program. Naš jutarnji i popodnevni radni program sastojao se od individualnog i grupnog rada. Uz zadane teme i zadatke prošli smo kroz svoj život, od rođenja preko krštenja do zavjeta i trenutnog poslanja, ali i preko važnih životnih odnosa, mjesta, događaja pa i knjiga... U tim previranjima po sjećanjima najvažnije je bilo u svim tim poveznicama prepoznati Božje djelovanje u našim životima.

Temeljni motivi za ustrajnost u kontinuiranom predanom individualnom i zajedničkom radu bilo nam je svakodnevno slavlje Svetе euharistije i zajednička i osobna molitva te klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramantu.

Okrijepljene brojnim Božjim milostima, u vlastitom ali i životima drugih sestara, nastavljamo se truditi Evandelje prožimati u svoj život da bismo svojim pozivom tražile i donosile Kraljevstvo nebesko onima kojima smo poslane.

S. M. Antonia Čobanov

Spomen-pohod na Jazovku

U spomen-pohodu na Jazovku za sve nevino ubijene žrtve u II. Svjetskom ratu i poraču 1945. 22. lipnja 2022. sudjelovala je s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica Družbe, s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica i s. M. Viktorija Predragović. Stigavši do Sošica, u molitvenom hodu s okupljenim narodom išle su do same jame Jazovke. Misu zadušnicu kod samog mjesta stratišta predslavio je mons. Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup. U Euharistijskom zajedništvu sa svim svećenicima, Božjim narodom i sa sestrama koje djeluju u Krašiću, ujedinile su se u molitvi pred Bogom da bi svi postali jedno. Svaki ovakav događaj budi u srcima potrebu za čišćenjem spomena. Kristova žrtva daje odgovor i smisao svakoj ljudskoj patnji, svakoj nevinoj žrtvi za koju čovjek nema odgovora. Kristova nevina žrtva uvijek iznova poziva svakog vjernika na osobno propitkivanje i mijenjanje samoga sebe.

U svojoj propovijedi biskup Huzjak istaknuo je:

„Oni su stradali da bismo se mi danas mogli okupiti na Jazovki, ili drugim takvim mjestima diljem Domovine gdje su ljudi stradali, da bismo mogli u miru Gospodinu prikazati žrtvu. Njima je to bilo uskraćeno, bilo im je oduzeto dostojanstvo, i ljudsko i kršćansko. To im dostojanstvo vraćamo mi prikazujući ih na oltar i moleći za njih Bogu. (...) Tim žrtvama treba dati njihovo mjesto u našim srcima i savjestima, u našoj molitvi, i našemu društvu i povijesti našega naroda i Domovine, treba im dati dostojan ukop, poručujući da zlo ne može nikada donijeti dobro. (...) Molimo i za počinitelje ovog i drugih takvih zločina, da bi se obratili. Oni koji su izvršavali to zlo i oni koji su odlučivali bili

su ispunjeni strahom; opteretili su svoje živote i savjesti, kao i svojih nasljednika, zlom i strahom. Krist nas zove da pomognemo ljudima osloboediti se od zla, grijeha, jedino se tako može ići naprijed.“

Osobit razlog zbog kojeg su se u 32. spomen-pohod uputile naše poglavarice je i stradanje naše s. M. Gaudencije Šplajt. U knjizi Služavke u domu Očevu o stradanju s. M. Gaudencije piše: „Nakon oslobođenja grada Zagreba

po JA, u svojstvu časne sestre pomoćnice dječjeg doma na Antunovcu, stupila u vezu s razbijenim ustaškim banditima, oglašenim narodnim neprijateljima i pomogla im da se sakriju od narodnih vlasti i da izbjegnu odgovornost pred narodnim sudom, dajući im hrana, novac i odijelo i pružajući im utočište u dječjem domu Antunovac, počinila krivično djelo služenja okupatoru i pomašanja ustašama, narodnim neprijateljima te se osuđuje na kaznu smrti strijeljanjem. Tako je časna sestra Gaudencija završila u Jazovki.“

Krv mučenika sjeme je novih kršćana, ta slavna Tertulijanova izreka još jače zvuči danas. Neka po pšeničnom zrnu s. M. Gudencije Šplajt u Družbi danas nikne puni klas novih članica.

S. M. Emanuela Pečnik

Zagreb

Proslava svetkovine Srca Isusova u Zagrebačkoj provinciji SMI

U petak, 24. lipnja 2022. godine, u Provincijskoj kući, samostanu „Antunovac“, svečano je proslavljenata svetkovina Presvetog Srca Isusova, zaštitnika Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina sestara Služavki Malog Isusa. Za ovogodišnju proslavu pripremali smo se trodnevnicom koju je vodio generalni vikar Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj don Marko Medo.

Prvog dana trodnevnice, don Marko nam je približio Presveto Srce kao uzor srca koje suosjeća govoreći: „*Božje Srce drhti od suosjećanja. U proslavi Presvetog Srca Isusova, Crkva stavlja pred nas ovaj misterij, misterij Srca Boga koje je osjetljivo (ganuto, dirnuto) i koje izljeva svu svoju ljubav na čovječanstvo. Jedna misteriozna ljubav, koja nam se u tekstovima Novog Zavjeta objavljuje kao neizmjerna težnja Boga prema čovjeku. Ne odustaje pred nezahvalnošću niti čak pred odbacivanjem od naroda kojeg je sam izabrao. Doista, s beskrajnim milosrđem, on šalje svog Jednorodenog Sina na Svetište kako bi mogao preuzeti na sebe sudbinu (teret) uništene ljubavi. (...)Njegovo Božansko Srce poziva dakle i naše srce na suosjećanje, poziva*

nas da izidemo iz nas samih, da odbacimo naše ljudske sigurnosti i prepustimo se Njemu, slijedeći njegov primjer, kako bi od nas samih učinio dar bezgranične ljubavi koja suosjeća i sagiba se nad patnjom čovjeka.“ zaključio je don Marko.

Drugog dana promišljali smo o probodenom Srcu Isusovu izvoru Krštenja i Euharistije. „*Sveti Ivan nam pri povijeda da je jedan vojnik s kopljem probio Isusov bok i iz otvorenog boka, iz njegovog probodenog Srca, potekla je krv i voda (usp. Iv 19, 34). U ranoj Crkvi u ovome su vidjeli simboliku Krštenja i Euharistije koji proizlaze iz probodenog Srca Isusova. Isus svojom smrću sam postaje izvor. (...) On je izvor žive vode. Iz njega izvire velika rijeka koja u Krštenju daje plod i obnavlja svijet; velika rijeka žive vode, njegovo Evangelje koje zemlju čini plodnom. (...) U Krštenju Gospodin čini od nas, ne samo osobe svjetla, nego također izvore iz kojih proizlazi živa voda. (...) Isusov život, njegova vjernost Ocu ne može se bolje izraziti od ovoga kako je njegovo Srce bilo čvrsto usidreno u Bogu. (...) Molimo Gospodina, koji nam je darovao milost Krštenja i Euharistije, da možemo uvijek biti izvor vode čiste, svježe, iz koje izvire vrelo njegove istine i ljubavi!*“, pozvao je don Marko.

„Večeras tražimo i molimo za milost iskustva Boga unutar Božjeg Srca, koje je u smrti bilo probodeno kopljem rimskog vojnika. Da, njegovo Srce je otvoreno za nas i time nam je otvoreno Srce samog Boga. Božja Riječ nas želi uvesti u govor Srca Isusova, koji govori iznad svega o Богу koji je pastir (...) Sвето писмо kaže: “Sam ћу потražiti ovce svoje i sam ћу ih pasti” (Ez 34, 11). Bog uzima osobno brigu o meni, o nama, o čovječanstvu. Nisam prepun

šten samom sebi, izgubljen u svemiru i društvu u kojem se osjećam svaki dan sve više izgubljen i dezorientiran. On vodi brigu o meni. On nije daleki Bog, za koga bi moj život značio premalo ili ništa (...) Bog me poznaje i Bog se brine za mene.“ posvjestio nam je don Marko trećeg dana trodnevnice.

Na samu svetkovinu Srca Isusova, okupili smo se na svečanu svetu Misu koju je u kapelici samostana „Antunovac“ također predvodio generalni vi-kar Vojnog ordinarijata u RH don Marko Medo te nam progovorio o „*skandaloznoj Božjoj ljubavi*“.

„Današnja svetkovina Presvetog Srca Isusova kao da nas želi poučiti da vjerovati u Krista znači prihvati njegovu krotkost, strpljivost, slabost... koje su posljedica beskrajne ljubavi. Mi bi smo ga htjeli jakog, silnog i ponosnog kao što su to ljudi, ali On nikad neće biti silnik jer je njegova snaga ljubav. Današnje Evanelje (Lk 15,3-7) može se nazvati „skandal o Božjoj dobroti“ na kojem su se divili, dive se i divit će se vjernici i nevjernici, ono najbolje otkriva Srce našeg Spasitelja.“ istaknuo je don Marko u propovijedi.

Govoreći tako o slabostima našega Spasitelja, don Marko nas je pozvao „*Neka i nama ovo bude ponajprije poticaj i poziv na djelovanje u duhu očeve dobrote i ljubavi. A prije toga potrebno je prihvati izazov ove Isusove revolucije: Prestani misliti na sebe i bit ćeš ponizan, strpljiv i velikodušan.*“

Radosna srca proslavile smo zaštitnika naše Zagrebačke provincije. Na slavlju su se kroz sve dane okupljale sestre iz različitih kuća naše provincije, na čelu s časnom majkom s. M. Marijom Banić i sestrama iz generalne uprave. Svojom prisutnošću na samu svetkovinu Srca Isusova počastila nas je i naša dobročiniteljica gđa. Agneza Szabo, a na poseban način svojim su nas dolaskom obradovale sestre sarajevske provincije, misionarke na Haitiju – s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik.

S. M. Martina Vugrinec

Samobor

Proslava svetkovine sv. Ivana Krstitelja

Samostan i kapelica sestara Služavki Malog Isusa u Samoboru posvećeni su sv. Ivanu Krstitelju. U petak, 24. lipnja 2022. svečanom jutarnjom Sv. misom proslavili smo svetkovinu sv. Ivana Krstitelja. Euharistiju je predslavio fra Željko Janjić, OFM, gvardijan franjevačkog samostana u Samoboru, a koncelebrirao je župnik vlč. Ivica Cik.

Fra Željko se osvrnuo na život sv. Ivana Krstitelja uzevši za misao vodilju propovijedi riječi psalma 139. „*Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna*“. Čestitao je okupljenim vjernicima i svetkovinu Presve-

tog Srca Isusova koja se slavila isti dan. Zahvalio je sestrama na služenju i djelovanju u gradu Samoboru te molio za sve pokojne sestre koje su djelovale u Samoboru.

Nakon Sv. mise proslavu smo nastavili zajedničkim druženjem u blagovaonici sestara. Osim predslavitelja Euharistije pridružili su nam se vlč. Marko Nićić, župni vikar te najbliži prijatelji i suradnici samostana. Druženje je proteklo u opuštenom i veselom ozračju te ugodnom razgovoru.

S. M. Jasmina Kokotić

Livno

XVII. redoviti provincijski kapitul splitske provincije „Sv. Josipa”

Od 1. do 7. srpnja 2022., u našem duhovnom centru „Kuća Djeteta Isusa“, u Livnu, održan je XVII. redoviti provincijski kapitul splitske provincije sv. Josipa, pod predsjedanjem vrhovne poglavarice s. M. Marije Banić i njezine zamjenice s. M. Terezije Pervan. U radu Kapitula sudjelovalo je 37 sestara kapitularki sa zadatkom da izaberu vodstvo Provincije za slijedeće tri godine i da rasprave važne teme za budućnost naših zajednica. Okvirna tema Kapitula bila je: „*Redovničke zajednice i solidarnost*“. Program rada Kapitula sastojao se:

Duhovna priprava, Izvještaji, Izborni dio, Radni dio

Dana, 1. srpnja 2022. Svetom misom i zazivom Duha Svetoga započela je duhovna priprava za XVII. redoviti provincijski kapitul.

Duhovnu obnovu predvodio je fra Jozo Čirko, dominikanac iz samostana u Splitu, koji je predslavio Sv. misu. Homiliju je prilagodio sadržaju današnjeg evanđelja, koje govori o pozivu carinika Mateja i o zajedničkoj gozbi u kući „grešnika“ gdje su bili On i njegovi učenici. Mi ljudi dijelimo na: vaši - naši; dobri - zločesti, grešni - sveti, a Isus ne dijeli i ne isključuje nikoga. On je došao da ujedini, svaki čovjek mu je važan. Povezao je misli sa sadržajem popodnevnog predavanja u duhovnoj pripravi. Tema duhovne obnove bila je „Duhovnost i solidarnost“. Nastojao nam je osvijetliti s više gledišta. Izlaganje je bilo sadržajno i poučno. Ono se zapravo može svesti na milosrđe i

solidarnost, dobrotu i solidarnost. Fra Jozo je posvijestio kako je za nas posvećene osobe nemoguće razmišljati o solidarnosti bez duhovnosti. Po-slijede podne u 15 sati izloženo je Presveto na klanjanje, koje je trajalo do večernje molitve. Sestre su se posebno molile za uspješan rad, na slavu Božju i dobro Provincije.

Slijedeći dan Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić pozdravila je prisutne sestre kapitularke i službeno otvorila Kapitol.

Vrhovna glavarica službeno otvara Provincijski kapitol

Službu tajnice Kapitula po Pravilniku obavljala je tajnica Provincije s. M. Maneta Mijoč, a na tu istu službu kasnije je izabrana od sestara kapitularki. Slijedili su izvještaji, najprije provincijske glavarice s. M. Terezije Pervan, zatim provincijske ekonome s. M. Salutarie Đula, te pročelnica provincijskih vijeća. Sestre su imale mogućnost upoznati se sa svim ostvarenim programima te pitanjima dobiti jasniji uvid.

Kako je treći dan bila nedjelja - Dan Gospodnjeg, izborni dio Kapitula je odgođen za slijedeći dan tj. ponedjeljak. Uoči samih izbora Vrhovna glavarica zajedno sa članicama Provincijskog vijeća otvorila je pisane prijedloge sestara Provincije, koje su imale mogućnost predložiti koju sestraru žele za slijedeće tri godine u službi provincijske glavarice. Prijedlog sestara nije obvezujući.

Izbori su obavljeni 4. srpnja. Izabrane su:

- s. M. Terezija Pervan, provincijska glavarica
- s. M. Brigita Rojnica, prva provincijska savjetnica i zamjenica provincijske glavarice
- s. M. Maneta Mijoč, druga provincijska savjetnica
- s. M. Martina Grmoja, treća provincijska savjetnica
- s. M. Fanita Jukić, četvrta provincijska savjetnica.

Slijedile su pojedinačne zakletve članica Provincijske uprave na savjesno vršenje dužnosti za koju su izabrane, čestitanje. U ime prisutnih sestara, ponovo izabranoj Provincijskoj glavarici i Vijeću, čestitku je izgovorila s. M. Dolores Brkić, te je također zahvalila prošlom Vijeću.

Radni dio Kapitula sastojao se od referata dr. s. M. Miljenke Grgić na temu „Solidarnost - individualni izbor u zajedničkoj nevolji“, te diskusije o tekućim problemima Provincije i analize statuta Provincije. Iza izlaganja, po grupama smo diskutirale po ponuđenim prijedlozima koji su se odnosili na solidarnost unutar zajednice kao cjeline i solidarnosti među sestrama. Nakon izlaganja uslijedio je rad u grupama. Grupe su bile podijeljene po naslovima:

A.) Solidarnost između sestara B.) Solidarnost sestara sa zajednicom

C.) Solidarnost zajednice sa sestrama D.) Solidarnost između zajednica

Za vrijeme rada Kapitula postojala su pomoćna tijela, koja su se brinula da se sve odvija po ponuđenom redu. Tako su bile izabrane sakupljačice glasovnica: s. M. Martina Grmoja i s. M. Marina Mužinić. Zapisnik sjednica vodile su sestre: s. M. Petra Šakić, s. M. Jelena Marević, s. M. Antonia Čobanov i s. M. Rebeka Batarelo.

Za tekst odluka bile su zadužene sestre: s. M. Marinela Delonga, s. M. Mirta Lišnić, s. M. Milana Žegarac i s. M. Fanita Jukić. „Glas Kapitula“ uredit će: s. M. Dolores Brkić, s. M. Vesna Mateljan, s. M. Daniela Mihić i s. M. Marina Žuljević.

U nastavku Radnog dijela Kapitula sestre su razmišljale o aktualnim pitanjima iz života Provincije i donosile prijedloge za daljnje djelovanje. Nakon osvrta na život Provincije, pojedinih aktualnih pitanja u Provinciji, imajući u vidu sadašnje stanje Provincije i perspektive za budućnost, sestre kapitularke su donijele i usvojile Zaključke i Odluke za slijedeće trogodište, te manje izmjene i dopune u Statutu Provincije i Pravilniku rada Kapitula, kao novi poticaj za rast u našem poslanju i služenju bližnjima.

Predsjednica Kapitula vrhovna glavarica s. M. Marija Banić uputila je završnu riječ: zahvalila sestrama na savjesnom radu i strpljivosti, zahvalila prošloj i čestitala novoj Provincijskoj upravi, poželjela plodonosan rad na dobro Provincije i Družbe, te proglašila Kapitul zatvorenim.

Nakon završnih riječi vrhovne glavarice s. M. Marije Banić i zatvaranja Kapitula, slavile smo Euharistijsko slavlje i svečano zapjevale „Te Deum“.

Sve ove dane Euharistijsko slavlje predslavio je don Domagoj Jelača, pravnik u zajednici otaca karmelićana, a trenutno je u njihovom samostanu na Buškom Blatu. Homilije svakog dana posvetio je našem ocu utemeljitelju služi Božjem Josipu Stadleru, a zadnji dan je govorio o poslanju sestara „Služavki Malog Isusa“, pobožnosti, ljubavi prema Malom Isusu.

Provincijska glavarica se zahvalila Vrhovnoj glavarici, sestrama u zajednici u Livnu, svim sestrama i onima koje su obavljale bilo koju službu kroz ove dane.

S. M. Laudes Bosančić i S. M. Maneta Mijoč

Bar

U Pustinji kod Gospodina

Od 3. do 9. srpnja 2022. u samostanu Srca Isusova u Baru održane su duhovne vježbe u šutnjii i poniznom gledanju u Boga i djelovanje njegove milosti u svakoj od nas.

Tog sunčanog nedjeljnog jutra krenule su prema Baru u Crnoj Gori s. M. Edita Perić, s. M. Danica Bilić, s. M. Marina Perić i s. M. Klara Jerković. U tijeku samostana boravile su tjedan dana, usmjerene prvenstveno na svoju komunikaciju s Bogom. Putem se razgovaralo, dogovaralo, uživalo u prelijepoj prirodi kroz koju se prolazilo diveći se Božjim čudima koja nas okružuju (velika rijeka Drina, kanjon rijeke Pive, visoravni te pred kraj prelijepo Skadarsko jezero i na kraju plavo more).

Po dolasku u Bar sudjelovale su u Svetoj misi u zajedništvu s vjernim pukom župe Gretva, a predslavio ju je don Kelmend. Po povratku sa svete mise započele su duhovne vježbe. Sutradan su pošle na svetu misu u crkvu sv. Nikole u Biskupiju gdje svetu misu slavi mons. Rrok Gjonlleshaj, barski nadbiskup. On je sestrama uputio par riječi za razmišljanje. „Mi molimo, stalno molimo, a ne dobivamo zato što ne molimo za određenu nakanu i ne molimo molitvu iz srca. Usta govore, a srce ostane po strani“, kazao je, između ostalog,

nadbiskup. Sestre su kroz tri dana dolazile na molitvu krunice i svetu misu u crkvu sv. Nikole, a druga tri dana im je dolazio slaviti svetu misu don Si-

mo Ljuljić, generalni vikar Barske nadbiskupije te direktor Filozofskog i Teološkog instituta bogoslovije u Skadru.

Don Simo je svakoga dana uputio sestrama propovijed na temelju evanđelja dotičnog dana. Neke od misli koje je nakon pročitane Riječi Božje uputio don Simo bile su: „Kako propovijedam o Kraljevstvu nebeskom, svojim govorom, svojim ponašanjem? Može li moje ponašanje privući drugoga da slijedi Isusa, jesam li prema drugome Vuk ili sam ovca? Imamo li pouzdanja u Boga da će nas Duh Sveti zastupati pred svijetom koji progoni kršćane ili ćemo se uzdati u svoju pamet i svoju snagu? Budimo mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi. Majmo Isusa uz sebe i svoje povjerenje stavimo u Njegove ruke. Sve svoje pouzdanje stavimo u Isusa koji se brine i za vrapce nebeske. Niti jedan od njih ne pada na zemlju da ne zna naš Otac nebeski, a vrjedniji smo od mnoga vrabaca. Stoga svu svoju brigu povjerimo Njemu, sve svoje poteškoće i bolesti predajmo Isusu u ruke. Budimo Isusovi nasljedovatelji, da nas drugi prepoznaju kao Njegove.“ Na koncu svete mise šestoga dana sestre su zapjevale *Te Deum* i završile duhovne vježbe.

Kroz ovih par dana kroz koje su sestre boravile u Baru družeći se u tišini s Božjom Riječju, osluškivale su što je volja Božja danas za njih i što mi Bog danas poručuje. Duhovne vježbe su inače svojevrstan ispit savjesti kako bi svatko video gdje se nalazi na Putu prema Bogu i osluhnuo što Bog danas traži od njega. Sestre su uživale u zvucima zrikavaca koji su ih budili svakog jutra i nagovještavali topao dan. Svake večeri išle su do groblja gdje su pokopane naše sestre i molile za sve pokojne i žive sestre.

Ovom prigodom zahvaljujemo Provincijskoj upravi na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten koja nam je omogućila iskustvo boravka u tišini i druženju s Bogom i Njegovom Riječju te nas posjetila u tijekom duhovnih vježbi.

S. M. Klara Jerković

Dubrovnik

Oproštaj s. M. Celestine Jerčić iz Dubrovnika

Dana 17. srpnja 2022. u Svetištu Gospe od Milosrđa u Dubrovniku kod večernje Sv. mise s. M. Celestina nakon deset godina djelovanja u ovom Svetištu se oprostila i odlazi u Split u samostan sv. Ane.

Članovi pjevačkog zbora pripremili su joj poklon, umjetničku sliku "Gospe od Milosrđa".

Upravitelj svetišta fra Miljenko Vrabec uputio je s. Celestini zahvalu zasve što je kroz ovih deset godina radila u Svetištu, imala vjeronauk za prvo-pričesnike i vođenje crkvenog pjevana odraslih i djece.

Sestra Celestina se također s nekoliko riječi zahvalila na pažnji, daru i zahvali. „Zahvaljujem najprije Trojednom Bogu, koji mi je dao milost, da sam mu i u ovim godinama mogla služiti kroz ovih deset godina. Zahvaljujem braći kapucinima, s kojima sam kroz ove godine surađivala.

Također zahvaljujem svim članovima zbora, koji su se spremno odazivali na probe za pjevanje, i na sudjelovanje u liturgijskim slavlјima.“

U znak zahvalnosti braća kapucini pripremili su domjenak u dvorištu samostana, na kojem smo se nakon Sv. mise malo družili.

Braća kapucini dali su s. Celestini također prigodni dar, a na velikoj torti dali napisati „HVALA ZA SVE“!

A sada još jedanput - Bogu hvala za sve!

S. M. Celestina Jerčić

Livno

Duhovne vježbe za sestre u „Kući Djeteta Isusa“

U duhovnom centru „Kuća Djeteta Isusa“ u Livnu, od 18. do 23. srpnja 2022. god. održane su duhovne vježbe za sestre. Voditelj duhovnih vježbi bio je don Vedran Torić, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije i ravnatelj Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu.

U oazi mira i tištine, uz žubor rječice Žabljak, na ovaj poseban godišnji susret s Gospodinom u molitvi i razmatranju okupilo se 25 sestara Služavki Maloga Isusa Provincije sv. Josipa, a u zajedništvu s njima bila je i jedna sestra milosrdnica sv. Vinka Paulskog.

Na samom početku duhovnih vježbi dobrodošlicu i pozdravnu riječ voditelju i svim sestrama sudionicama uputila je provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan zaželjevši svima dar Duha Svetoga koji prati i nadahnjuje srca. Duhovni hod sestara kroz ovih 6 dana započeo je, stoga, i himnom Duhu Svetom moleći za milost blagoslova i učinka u dušama. Kroz svoja razmatranja, voditelj duhovnih vježbi don Vedran, poticao je sestre na svakodnevno druženje s Božjom riječi u kojoj nam Krist otkriva sama sebe, ali i nas nama samima jer Božja riječ je Kristov identitet u kojem otkrivamo i onaj naš vlastiti, a to je da smo ljubljena Božja djeca. Voditelj je predocio lik Abrahama kao primjer kako živjeti vjernost Bogu i Božjim obećanjima kada nas Bog stavlja na kušnju i kada ne vidimo ispunjenje tih istih obećanja. Posvijestio nam je Božju vjernost koja nikada ne prestaje, a posebno se očituje u Njegovu milosrđu. Bog koji je Milosrđe, poziva i nas da budemo milosrdni i da u ljubavi služimo jedni drugima. A biti milosrdni, naglasio je don Vedran, pretpostavlja da živimo kao osobe, a ne kao individue. Osoba uvijek živi u odnosu prema drugome, dok individua živi u odnosu isključivo prema sebi samome. Najbolji primjer Milosrđa i osobnog odnosa prema nama imamo u Isusu Kristu koji govori: „Ovo je Tijelo moje koje se za vas predaje.“ Kroz razmatranja sestre su promišljale i o Isusovim kušnjama u pustinji, kao i onim vlastitim, o djelima tijela, ali i plodovima Duha u svom životu. Tema promišljanja bila je, nadalje, Kristova smrt na križu kao vrhunac Božje ljubavi prema čovjeku, zatim oprost, povjerenje u Boga i življenje zajedništva s Njim, te prijateljstvo s Isusom promatrano kroz likove Jude i Petra. Na kraju, sestrama je za uzor vjere i ljubavi prema Bogu predstavljena Blažena Djevica Marija koja je znala slaviti i veličati Boga zbog silnih

djela koja je učinio u njenom životu, u životu njenog naroda, ali i zbog svega onoga što će Bog tek učiniti.

Sestre, napojene na izvoru Božje riječi, okrjepljena duha, te zahvalna srca završile su svoje godišnje duhovne vježbe svečanim euharistijskim slavlјem i himnom „Tebe Boga hvalimo“ u subotu 23. srpnja u 11 sati, nakon čega je uslijedio svečani ručak i druženje kod stola. U radosti, vesela srca i ispunjena duha sestre su se razišle i vratile svojim zajednicama.

S. M. Marina Mužinić

Zagreb

Proslava svete Ane u provincijskoj kući Zagrebačke provincije Sestara Služavki Maloga Isusa

U ljetnom mjesecu srpnju Crkva proslavlja blagdan svetih Joakima i Ane, roditelja Blažene Djevice Marije. Sveta Ana jedna je od glavnih nebeskih zaštitnika naše Družbe. Kao židovska žena, domaćica i majka zadobila je svetost putem služenja, stoga ju rado promatramo kao uzor i pomoćnicu. Ona je iskazala svoju potporu ovom poslanju uslišavši Oca Utemeljitelja kad je po njezinu zagovoru molio za pomoć pri osnivanju Nadbiskupske ubožnice u Sarajevu što je bio upravo početak djelovanja naše Družbe. Sveta Ana nastavlja nam pomagati u svakodnevnim potrebama te pobožnost njoj čuvamo kao dragocjenu baštinu.

Blagdan svete Ane proslavili smo Euharistijskim slavlјem koje je predslavio vlč. Tomislav Kralj, župnik u Dugom Selu. Vlč. Kralj u svojoj propovijedi

približio nam je lik ove vrijedne svetice, Isusove bake. Duhovito je istaknuo kako su gotovo svi zaštitnici sestara Služavki Maloga Isusa „*Šutljivi sveci*“. Tako iz Svetoga Pisma o Marijinoj obitelji ne saznajemo ništa, a u apokrifnim evanđeljima navodi se da su Joakim i Ana dobili dijete u kasnoj dobi, nakon mnogo godina molitava i tihoga trpljenja. Ta kušnja pripremila ih je za predivan dar koji su dobili i dali čovječanstvu; njihovu bezgrješnu kćи Mariju od koje je rođen bogočovjek, Krist Otkupitelj. Ne znamo je li Ana ikada susrela Isusa, ali za njezin skrovit, Bogom prožet život, to možda nije ni važno. Njezino predanje Bogu urodilo je plodom te je Mariji, a i nama bilo i ostalo pouka o ispravnom načinu života. Zagovor svete Ane oblikuje nas da budemo prave majke, duhom i tijelom, brinući se za potrebe svih koje Gospodin stavlja na naš životni put.

Marta Kovačević, kandidatica

Split

Proslava Sv. Ane u samostanu „Sv. Ane”, Split

Sjedište splitske provincije „Sv. Josipa“ je u samostanu „Sv. Ane“ u Splitu. Današnji dan je na poseban način obilježen u ovoj našoj provincijskoj zajednici. Sestre su se posebno pripremale kroz trodnevnicu, moleći adorirajući i posteći.

Kao glavni samostan Provincije, najintenzivnije osjeća poteškoće i probleme s kojima se sestre u zajednicama susreću. Istina to su problemi koji su u današnjem svijetu svima aktualni, nedostatak radno sposobnih osoba, starija populacija, narušena zdravlja pojedinaca. Možda Gospodin upravo te probleme prepusta kako bi nas čvršće i jače vezao za sebe, iskazao svoju ljubav i ojačao našu vjeru. Rješenje je u Njegovim rukama i našoj suradnji. Zbog toga su i ses-

tre osim u drugim zajednicama, intenzivnije molile i razmišljale, tražeći Božju pomoć i zagovor Sv. Ane, upravo u glavnoj kući Provincije.

Jutarnjom Sv. misom na kojoj su osim sestara iz spomenutog samostana nazočile i sestre iz zajednice na Bačvicama i s. M. Vesna Mateljan koja danas slavi imendan, započelo je današnje slavlje. Svetu misu predslavio je mr. sc.

don Ante Rako, crkveni sudac i prof. na KBF-u u Splitu. U homiliji istakao je misli pape Franje o pobožnosti i štovanju svetaca, koji su uvijek na usluzi ljudima. Njihov značaj i doprinos našem vjerskom životu jest približavanje i autentičnije štovanje Boga.

Sestre su animirale i sudjelovale u pjevanju, molitvi vjernika i čitanju poslanica. Zajednički stol bio je mjesto izmjene misli i doživljaja koji su doprijeli radosnoj atmosferi, kao i čestitanje imendana s. Vesni. Za zajedničkim stolom pridružio nam se i fra Jozo Ćirko, dominikanac iz Splitu, koji je svojim humorom obogatio svu prisutnu zajednicu. Fra Jozo je na završenom Provincijskom kapitulu imao sestrama kapitulkama jednodnevnu duhovnu obnovu, te je sestrama poznat po svome angažmanu u Gradu i radu s beskućnicima. Slavlje se nastavilo i tijekom dana.

S. M. Laudes Bosančić

Sarajevo

Slavlje sv. Ane u samostanu Egipat

Priprema za slavlje sv. Ane započela je u samostanu Egipat devetnicom, baš kao što je to činio Otac Utemeljitelj sestara Služavki Maloga Isusa i sluga Božji nadbiskup Josip Stadler. Na sam dan sv. Ane okupilo se 20-ak sestara Sarajevske provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten koja je tog dana slavila imendan. Posebna radost bila je nazočnost dviju sestara misionarki s Haitija – s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik. Misno slavlje u samostanskoj kapelici u 11.30 predslavio je dr. vlč. Michele Capasso, ravnatelj Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa *Redemptoris Mater* u Vogošći, s kojim su došla tri bogoslova iz tog sjemeništa. Misno je slavlje uzveličao svojim pjevanjem zbor sestara pod ravnanjem s. M. Marinele Zeko.

U prigodnoj propovijedi vlč. Michele je progovorio o Božjoj Riječi od koje je živjela sv. Ana. Kazao je da bez odnosa s Riječju Božjom sv. Ana ne bi imala otvorene oči da vidi Božja djela i da čuje Božju Riječ. Kada se sv. Ani kao nerotkinji rodila mala Marija, ona je to prepoznala kao čisti Božji dar. Ustvrdio je da je kod nas često problem u tome što mi gubimo iz vida potrebu oduševljavanja za Božja djela. Može se čak dogoditi da se naviknemo na Božja djela, pa kada se u našem životu događaju čuda onda se to gleda kao nešto uobičajeno. Upirući pogled u svetu Anu, ustvrdio je kako je trpjela jer je bila nerotkinja, ali je zajedno sa sv. Joakimom bila pripravljena za dolazak Marije. Ustvrdio je da kada Bog želi dati neke posebne darove, uvijek nas spremas križem, problemima i poteškoćama. Naš je problem što mi mislimo da trebamo riješiti problem našim snagama. No ima događaja koje treba čekati. Moramo dopustiti da Gospodin djeluje više negoli naš razum. Na kraju će se po plodovima prepoznati tko je živio po Božjoj volji. Pri koncu propovijedi vlč. Michele je kazao da nas sv. Ana potiče da tražimo dar strpljenje sa samim sobom, sestrom i bratom te činimo male žrtvice! Podsjetio je da kada nam Bog želi dati neke velike darove, On ih upakira u križ. Takav dar mogu prihvati samo ponizni. Stoga je potaknuo od sv. Ane moliti milost poniznosti jer je ona zajedno sa sv. Joakimom bila ponizna.

Nakon propovijedi nastavljeno je s misnim slavljem poslije kojeg je uslijedilo slavlje kod obiteljskog stola.

S. M. Ljilja Marinčić

Zagreb

e-Služavke

Sestre zagrebačke provincije Družbe sestara Služavki Malog Isusa, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Emanuelom Pečnik, odlučile su osnovati tim sestara koje će brinuti o našoj zastupljenosti u medijima. Točnije, sestre imaju zadaću prikupljati, oblikovati i objavljivati vijesti na provincijskom

dijelu Družbine web stranice, u Družbinom Vjesniku i na društvenim mrežama.

Tim će djelovati pod nazivom e-Služavke, a čine ga:

- s. M. Martina Vugrinec – koordinatorica
- s. M. Jasmina Kokotić
- s. M. Marta Vunak
- s. M. Margaret Ružman

Obzirom da se u današnjem svijetu sve više komunikacije odvija preko elektronskih medija, napose društvenih mreža, sestre su na prvom sastanku, održanom u samostanu *Antunovac* u Novoj vesi u Zagrebu 3. kolovoza 2022. godine, donijele odluku o važnosti prisustva na nekoj od postojećih društvenih mreža.

Stoga je otvoren Instagram profil pod nazivom „**eslužavkemalogisusa**“ dostupan na: https://www.instagram.com/tv/CgxY1P9A0Dv/?utm_source=ig_web_copy_link

Bit će to naš pogled u virtualni svijet i put do svih koji se tu skrivaju, a imaju želju upoznati sestre, komunicirati s njima i napajati se ponuđenim duhovnim sadržajima.

S. M. Martina Vugrinec

Samobor

Premještaj s. M. Marine Dugalije i s. M. Nikolete Košćak

U četvrtak, 4. kolovoza 2022. zajednica sestara u samostanu „Sv. Ivana Krsitelja“ u Samoboru oprostila se od svoje dosadašnje predstojnice s. M. Marine Dugalije i s. M. Nikoleta Košćak, voditeljice dječjeg vrtića i zamjenice predstojnice. S. M. Marina i s. M. Nikoleta premještene su u samostan „Antunovac“ u Zagrebu gdje će vršiti mnoge odgovorne službe.

S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica, uputila je sestrama prigodnu riječ zahvale za njihov neumoran dugogodišnji rad u samoborskoj zajednici. Sve sestre su im zahvalile za njihovo služenje i zajedništvo. Marta Bošnjak i Ana Dejanović, odgojiteljice u dječjem vrtiću, pozdravile su ih zajedno s djecom.

S. Marina i s. Nikoleta zajednički su obnovile samoborsku kuću i zajednicu. S. Marina bila je poput majke nama sestrama, blaga, ali i odlučna. Prepoznavala je potrebe sestara i znala sestrinski opomenuti. Otvorena i komunikativna, otvarala je vrata mnogih srdaca u lokalnoj i široj zajednici. S. Nikoleta je uspješno vodila dječji vrtić i bila vrlo omiljena među djecom i roditeljima.

Drage s. Marina i s. Nikoleta, neka Gospodin izlije obilan blagoslov na vaše živote i neka vas nagradi za sve dobro koje ste učinile za samoborsku zajednicu. Neka vas vodi u vašem budućem životu i radu, da uzmognete biti Njegove svjetiljke u zajednici u koju vas šalje.

S. M. Jasmina Kokotić

Zagreb

Susret sestara juniorki

Uoči početka duhovnih vježbi 7. kolovoza 2022., u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu, sestre juniorke s. M. Snježana Bjelobrk i s. M. Zrinka Šutalo imale su prvi susret s novom magistrom s. M. Martinom Vugrinec.

Susret smo započele molitvom Duhu Svetom i obraćanjem provincijske glavarice s. M. Emanuele Pečnik koja nam je uputila riječi ohrabrenja, kako za zajednički hod kroz juniorat, tako i za duhovne vježbe. Zajednička odlučnost i želja za neumornim obraćanjem Kristu bez kojega nam ništa nije moguće obilježila je susret i odluku o zajedničkom nastojanju za svetim životom.

Zaključile smo radosne i zahvalne što smo prije svega sestre i kao takve se možemo osloniti jedna na drugu. Neka Maleni Isus živi u našim srcima i zajedništvu.

S. M. Zrinka Šutalo

Živjeti Kristov bioritam u sjeni križa

U samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu, 7. kolovoza 2022. godine svoje duhovne vježbe započelo je petnaest sestara Zagrebačke provincije Služavki Maloga Isusa. Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Josip Ivkić, OFM.

Na početku duhovnih vježbi sestrama se obratila provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik, sa željom, da duhovne vježbe urode plodom. Uz sestre, na duhovnim vježbama su po prvi put sudjelovale i postulantice Anita Katanec-Makaj i Darija Filipančić. Duhovne vježbe započele su svečanim zazivom Duha Svetoga i molitvom Večernje.

Kroz protekle dane, ispunjene milostima za svaku pojedinu sestraru, fra Josip, dijeleći svoje misli, ukazao je na važnost evanđelja u svakodnevničkoj životnoj situaciji, u događajima koji se isprepliću na životnom putu jer naša svakodnevica odražava prijeđeni duhovni put. Istaknuo je važnost posvijestiti se kako tražiti Božju blizinu, te da se snaga za život nalazi u prikazivanju bližnjih, u prikazivanju svojih muka i teškoća na oltaru gdje sve postaje preobraženo u Njegovo Presveto Tijelo i Krv.

Okrijepljene milostima i poticajima duhovnih vježbi, sestre su se pripremale za proslavu jubileja i zavjeta. Neka i ove duhovne vježbe budu još jedan kompas kroz nadolazeće razdoblje i usmjeruju naše korake na mesta susreta s Kristom.

S. M. Snježana Bjelobrk

Kako stojim pred Bogom?

Duhovne vježbe u kolovozu 2022.

Vremenska prognoza za Dalmaciju: crveni meteoalarm. Pomisao na Livno u ovomu trenutku, i još k tome duhovne vježbe, daje nam nadu da će se moći „lakše disati“. I nismo se prevarile!

Tako smo od 7. do 14. kolovoza zaista mogle osjetiti što znači pravo osvježenje, u svakomu pogledu! Čak su neke sestre tražile i „rukav više“... A riječi fra Ante Akrapa, voditelja duhovnih vježbi, dodatno su pridonosile tomu da se osjeti ljepota darovanoga nam vremena i ambijenta.

Fra Ante je ovih dana pred nas stavljao teme koje se bitno tiču našega života, kao i pitanja na koja se ne možemo tek tako oglušiti i koja od nas zahtijevaju odgovor, odgovor nas samih pred Bogom, odgovor srca i duha. Jer, kako je fra Ante i rekao, duhovne vježbe su vježbe duha, a ne uma. Počevši s temom milosrđa, svaki dan smo sve više imale priliku preispitivati sebe, svoj duh, svoje postupke i djela. Iz naših usta tako često znaju dopirati riječi kao što su milosrđe i samilost, ali naša djela nažalost znaju pokazivati suprotno od toga; djela su nam ponekad sebična i licemjerna. Možemo li i-skreno, otvorena srca, stati pred Boga i pred same sebe i osvrnuti se na ono što ostavljam oko sebe, kakve tragove ostavljam u srcima i dušama drugih ljudi?! Naša djela bi trebala biti djela milosrđa i dobra, jer pozvane smo biti one koje doprinose izgradnji i poboljšanju svijeta, pozvane smo biti svete kao što je svet Onaj koji nas je izveo na ovaj put.

Taj naš put pred Bogom fra Ante nam je približio i preko naših zavjeta. Zavjeti nisu nešto što nam je nametnuto kao teret, nego ona nit redovništva koja nam pomaže da sebe možemo na istinski način darovati drugima i svijetu u kojem smo poslane djelovati. I to radosno djelovati, kako nam kaže i papa Franjo u svojoj okružnici: radosni smo jer nas je Isus pogledao – i iz toga susreta s Kristom ići u susret drugima. Radost je krepost velikih koji se ne bave sitnicama; ona nije posljedica vanjskih okolnosti. Upravo mi u posvećenomu životu pozvani smo utjeloviti Radosnu vijest, pozvani smo nositi Božji osmijeh. Stoga naši samostani ne bi trebali biti čistilišta, nego obitelj. Tek tada će Duh Sveti biti u središtu naših zajednica.

Ukoliko je Duh Sveti u središtu, onda će i naša vjera biti prava, istinska vjera. Ne „velika“ vjera koja neprestano govori o Bogu, koja ga svugdje stavlja banalizirajući tako njegov zahvat u naš život; nego „mala“ istinska vjera, kao gorušičino zrno, malena, nemametljiva. Samo kao takva, vjera se može razviti u „veliko stablo“. Kršćanstvo koje živi od mnoštva riječi nikada neće naučiti vjeru živjeti istinski. Mnoštvo riječi dovodi nas u opasnost da bude-

mo proklamatori Riječi bez življenja. A upravo je Riječ, Isus Krist pokazatelj kako istinski živjeti vjeru – on se saginje nad svakom ljudskom bijedom; njegovo djelovanje je milosrđe i praštanje. Bog, naime, svoju bit očituje u smilovanju i praštanju, što nam je fra Ante pokazao kroz tumačenje knjige o proroku Joni. Samo nas ljubav i praštanje mogu spasiti, i na ovomu i na o-nomu svijetu – jer „mjerom kojom mjerimo i nama će se mjeriti“. Ako nam je oprošteno, od nas se traži ista mjera.

A oprošteno nam je! U Euharistiji imamo vidljiv dokaz za to. Euharistija je sabiralište svega Isusova djelovanja i riječi, ona je više od obreda, sastanka, riječi... Ona je otajstvo susreta i jednoga odnosa ljudi s Kristom. Jedan od posebnih obilježja Euharistije je „pranje nogu“ – služenje. Na nama je hoće li nam Euharistija biti istinsko zajedništvo i služenje, ili tek egoistični emotivni trenutak?!

S. M. Petra Šakić

Livno

„Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje, pred svim pukom njegovim!“ (Ps. 116,14)

Slaveći duhovne vježbe kroz ovih šest proteklih dana, uz pomoć fra Ante Akrapa oslanjajući se na njegove nadahnute riječi, naše sestre svečarice svojim su životom pokazale da je njima Eeuharistija upravo bila izvor zajedništva i služenja. Služiti Kristu 60 godina, kao što su to činile s.

M. Emerita, s. M. Gonzaga, s. M. Gordijana, s. M. Krešimira, s. M. Servacija i s. M. Vatroslava, te 25 godina kao s. M. Kristina i s. M. Lucija, i obnoviti svoje zavjete kao naša s. M. Tajana, ne može se bez snage koju daruje Euharistija. Stoga smo, u zajedništvu s našim svečaricama, 14. kolovoza u 10 sati slavili Euharistiju koju je predvodio fra Ante Akrap u koncelebraciji s don Matom Drljom.

Fra Ante je u propovijedi rekao da nas Isusove riječi ponekada mogu ostaniti zatečenima. Današnje evanđelje je jedan od tih primjera. Veli Isus da nije došao donijeti mir, da je donio oganj... Da, donio je oganj u srca! Jer Bog i jest oganj, vatra koji je „zapalio“ srca naših svećarica, da kroz svoj život pronose njegovu sliku, ma koliko to ponekad bilo teško. Zahvalio im je na darovanom životu za Krista i na primjeru kako za njega izgarati. I same sestre su, tijekom Euharistijskoga slavlja, zahvalile Bogu na daru poziva i služenja za 60 i 25 godina, a s. M. Tajana je obnovila svoje zavjete na godinu dana. Radosna srca i s osmijehom!

Svećarice, Vrhovna glavarica, Provincijalka, fra Ante Akrap i don Mate Drljo

Sestre koje slave 60 godina zavjeta, s njima Časna majka i Provincijska glavarica

S. M. Kristina Španjić slavila 25 godina zavjeta

*S. M. Tajana Andrle obnovila pred
Časnom majkom zavjete na godinu
dana*

Sestre sa sestrama svečaricama

Naše druženje, u Kristu i s Kristom, nastavili smo zajedničkim objedom i pjesmom. Ali tu nije kraj ovih duhovnih vježbi ni ovoga Euharistijskoga slavlja. Fra Ante nam je kroz ove duhovne vježbe ostavio na srcu mnoga pitanja na koja trebamo dati odgovor, i Bogu i samima sebi. Mnogima od

nas i dalje u uhu stoje posebno neka pitanja koja čekaju odgovor: Kako stojim pred Bogom? Kako pred Njim šutim? Za koga ja to hodam? ...

I tako – duhovne vježbe ipak nisu završile.

S. M. Petra Šakić

Dubrovnik

Slavlje jubileja u samostanu „Sv. Obitelji”

Naše ovogodišnje jubilarke s. M. Lucija Jaganjac i s. M. Vatroslava Dugandžić, zbog zdravstvenih razloga nisu bile prisutne s ostalim jubilarkama koje su slavile svoje jubileje u samostanu „Djeteta Isusa“ u Livnu 14. kolovoza 2022, nego su svoje jubilej 25 godina (s. M. Lucija) i 60 godina (s. M. Vatroslava) proslavile u svojoj zajednici u samostanu „Sv. Obitelji“ - Dubrovnik.

S. M. Vatroslava je na bolesničkom krevetu primila okrepnu Presvetog Tijela Kristova, također zahvalila Gospodinu za 60 godina služenja, te obećala vjernost do kraja života.

Sv. misu u kućnoj kapeli predslavio je fra Josip Grivić, kapucin iz samostana "Gospe Milosrđa" u Dubrovniku, na kojoj je s. M. Lucija zahvalila Gospodinu za dar služenja (25 godina) i obećala vjernost do kraja života.

Fra Josip se obratio s. M. Luciji ovim riječima:

Draga sestru Lucijo!
Drago mi je da na kraju svećane misle mogu izreći par riječi o jubileju 25 godišnjice Vašeg posvećenja Isusu...
Kao prvo želimo uzakniti da je to DAR Božji za Vas i nas kojim
nas On obdario te ga u zajedništvu proslavljeno.
Snoga verike hrvata Hrga, velika hrvala Nebeskoj Majci čiju danas
svetkovina slavimo - Marijino Uznesenje na nebo.
Zašto god Vas on praula na Vašem životnom putu slahkjenja -
slijedeći Marijin put poput službenice koja je u svojoj radosti
polobila relikviju Elizabete.

Zivot Vas i mali je u Božjoj ruci i veličina Vaša i naša da budemo
zahvalni na tom dovorom dana te zrete podježdjeti tu radost poput
Marije koja je svojim pohodom obradovala tenku Elizabetu i u taj
radosti izvela predvratna hvaloslovje kogaj svaki dan molitvo.

Veličta duha moja Gospodina - i klikeće duh moj *

u Bego imenu Spasitelja,

što pogleda na neznamost službenice svoje:

U taj radosti pobolio bih Vas da doživite i omaj drugi u taj 50. g.
I što drugo

Bog Vas čuvao i Blagoslovio a Nebeska Majka Vas pratila na tom

putu ostvarenja. A sada zarnolimo Božji blagoslov.

Sestre SMI Dubrovnik

Zagreb

Oganj Božje ljubavi gori u srcima sestara

Dana 14. kolovoza 2022. godine, u samostanu *Betlehem* na Kraljevcu, svečano je obilježeno jubilarno slavlje zahvale za šezdeset i dvadesetpet godina života u zavjetima, obnova zavjeta na godinu dana, te ulazak u novicijat.

Na samom početku svečanosti, naše su postulantice Darija Filipančić i Anita Katanec - Makaj izrazile želju za ulazak u novicijat. Tom prilikom primile su redovničko ime s. M. Darija i s. M. Josipa. Za vrijeme Svetе mise, nakon propovijedi, uslijedio je obred obnavljanja privremenih zavjeta na godinu dana. Svoju vjernost Bogu obnovile su naše sestre juniorke s. M. Snježana Bjelobrk i s. M. Zrinka Šutalo. Pred završetak Misnog slavlja, svoje doživotno predanje Gospodinu obnovila je naša srebrna jubilarica s. M. Nikoleta Košćak koja je Bogu zahvalila za dvadesetpet godina života i služenja u redovničkim zavjetima. Nakon nje, svoje su zavjete doživotno Bogu obnovile i naše sestre koje su Bogu zahvalile za ustrajnih šezdeset godina u redovničkim zavjetima, a to su: s. M. Pompea Bertolović, s. M. Leopolda Božičević, s. M. Angela Ivančić i s. M. Leonida Koch.

Euharistijsko slavlje, u koncelebraciji više svećenika, predslavio je krčki biskup mons. Ivica Petanjak. U homiliji je naglasio odlučnost hoda za Gospodinom, rekavši da je za to potrebna velika ljubav, gotovo onakva kakvom je Gospodin kročio prema Jeruzalemu, na Kalvariju. Istaknuo je kako se na tom putu treba odijeliti od svega i svakoga tko bi nas udaljio od Krista. Obiteljske su veze važne, ali duhovna je povezanost jača, a najvažnija naveza-

nost jest upravo na Isusa Krista kojega želimo slijediti. Sestre novakinje, biskup je ohrabrio riječima o križu za koji je istaknuo da je uvijek po mjeri svake od nas, te da nam Gospodin nikada ne daje više od onoga što možemo nositi, dok je sestre jubilarke potaknuo riječima kako mogu sa zahvalnošću, bez srama pred ljudima gledati kako je organj Božje ljubavi gorio u njihovim životima i zahvaćao živote onih kojima su bile poslane na životni put.

Zahvalne smo Gospodinu za dar poziva i odaziva naših sestara. Nastavljamo svojim životom svjedočiti svoju pripadnost Isusu Kristu i moliti za nova duhovna zvanja.

S. M. Josipa Katanec – Makaj, novakinja

Gromiljak

Duhovne vježbe sestara SMI Sarajevske provincije

Šestodnevne duhovne vježbe sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije održane su u *Kući Navještenja* u Gromiljaku od 8. do 14. kolovoza 2022. pod vodstvom oca Tomislava Kraljevića, priora dominikanskog samostana u Dubrovniku. U duhovnim vježbama sudjelovalo je 17 sestara.

Duhovne vježbe su započele Zazivom Duha Svetoga i uvodnim duhovnim poticajem provincialke s. M. Ane Marije Kesten koja je potaknula sestre da milosno vrijeme susreta sa sobom i Gospodinom što dublje dožive. U daniма koji obogaćuju i ispunjavaju dušu duhovnim sadržajem svaka sestra je imala priliku za vrijeme nagovora, klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i svete euharistijske gozbe zahvaliti Bogu za primljene milosti i moliti ga da popravi sve nesavršenosti.

Razmatranja koje je priredio otac Tomislav temeljila su se na evanđelju, radosnoj vijesti, koja je uvijek, ma koliko god čovjek uranjava u nju, nova i posebna. Govorom o pozivu i otvorenosti Božjoj milosti otac Tomislav je započeo svoje nagovore. Rekao je kako evanđelje donosi konkretno izvješće o pozivu, zapravo o pozivu svake osobe ponaosob, a ne onako „generalno“. Posluživši se Ivanovim evanđeljem, u kojem se opisuje poziv Filipa i Natañela, otac Tomislav je progovorio o tome kako je važno imati osobu koja će prethoditi odazivu poziva na koji smo pozvani. Baš kao što je Filip prethodio Natanaelovu pozivu. Na primjeru Filipa i Natañela, otac Tomislav je uspio napraviti poveznicu između Bogu posvećenih osoba i prvih Kristovih učenika potvrdivši kako je ustrajnost u započetom pozivu uvijek izazovna i zahtjevna. Natanael je uz Filipovu pomoć uvidio da je Isus pravi Bog. I ne samo to. Isus je svoj pogled zaustavio na Natanaelu. Predivan govor o Isusovu pogledu koji nas mijenja izrekao je otac Tomislav. Želio je poručiti od kolikog značaja je Isusov pogled koji otkriva nas, našu narav, našu ljubav prema nekomu ili nečemu, jednom riječju naš identitet. Kao zaključak predivnih promišljanja u kojemu je, između ostalog, bilo govora o bratskom/sestrinskom životu, molitvi, ustrajnosti te nekim elementima koji oduzimaju radost u redovničkom životu, na red je došla i svetost koja je, kako je kazao otac Tomislav, na „dohvat ruke“. Biti svet nije nemoguće, biti svet znači „imati oči da vidiš, imati uši da čuješ, imati srce koje osjeća za druge, imati noge koje hite onima koji su u potrebi“. „Svetost nije nedostizna i nedokučiva, svi smo pozvani na nju“, ohrabrujuća je misao kojom je otac Tomislav završio svoja promišljanja i pripremu za nove životne odluke i promjene.

S. M. Mihaela Martinović

Gromiljak

Proslava redovničkih zavjeta sestara Služavki Maloga Isusa

Uoči proslave svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije, 14. kolovoza 2022., u crkvi Imena Marijina u Gromiljaku svečano euharistijsko slavlje u prigodi proslave obnove redovničkih zavjeta sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije i ulaska u prvu godinu novicijata predvodio je fra Tomislav Kraljević, prior dominikanskog samostana u Dubrovniku.

Prije početka svete mise, pod kojom su sestre juniorke s. M. Nikolina Džavić, s. M. Pia Pilić, s. M. Rita Oborović i s. M. Mihaela Martinović obnovile redovničke zavjete na godinu dana, u samostanskoj dvorani je u nazočnosti sestara obavljen obred ulaska u prvu godinu novicijata postulantice Nikoli-

ne Cvitanović, te je tim činom postala sestra novakinja. Nikolina Cvitanović, koja je dvije godine praćena na putu formacijskog sazrijevanja, primljena je u novicijat Družbe koju je ustanovio prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler. Obred ulaska u novicijat je predvodila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten.

U 11.00 uz nazočnost većeg broja vjernika i sestara Služavki Maloga Isusa započelo je sveto Euharistijsko slavlje koje je liturgijskim sviranjem i pjevanjem uzveličao vlč. Marko Stanušić. U prigodnoj propovijedi otac Tomislav je, osvrnuvši se na evanđeoski ulomak Lk 12,49-53, rekao: „Evanđelje nije slatka vodica, nego i žrtva ljubavi koju prinosimo služeći bratu čovjeku, te time živimo u Božjoj prisutnosti svaki dan.“ Evanđelje je vatrica koju je Bog po svojem sinu Isusu Kristu dao da ga živimo i po njemu rastemo. Vatra je, kako fra Tomislav navodi, simbol Boga i njegove ljubavi, simbol Boga koji je bio prisutan u gorućem grmu kada se ukazao Mojsiju davši mu Deset Božjih zapovijedi. „Ta vatra, taj ognjani koji je On došao baciti na zemlju, simbol je Kristove ljubavi prema čovjeku. Isus je došao zapaliti ljudska srca ognjem svoje ljubavi. Ta vatra je Duh Sveti, to je Božja snaga koja nam je darovana. I upravo taj ognjan Krist pali u ljudskim srcima. Isus je preko svojih 12 apostola zapalio vatrku u srcima mnogih ljudi. Njegova muka i smrt su najveći potencijali vatre. Isus je uronio u svoju smrt i patnju kako bi čovjeka doveo do Života. Jedino je Bog naša snaga, jedino Bog može dati čovjeku novi život koji je blagoslovljen i življen na način da je ispravan u Bogu i onom daru vjere kojega je primio“, kazao je propovjednik.

Nakon prigodne homilije četiri sestre juniorke obnovile su redovničke zavjete i Bogu zahvalile za 60. obljetnicu zavjetovanja s. M. Simonete Lovrić koja, nažalost, iz određenih razloga nije bila nazočna proslavi.

Po završetku Svetе mise provincijska glavarica s. Ana Marija izrazila je zahvalu Bogu za primljene milosti, svim sestrama na sestrinskom i molitvenom zajedništvu te predvoditelju duhovnih vježbi i svetog euharistijskog slavlja ocu Tomislavu Kraljeviću.

Duhovna radost je nastavljena u *Kući Navještenja* u kojoj se okupio veći broj sestara. Okupljene u duhu zajedništva oko „stola“, koji je fizički i duhovno nahrario svaku sudionicu duhovnih vježbi i svečanog slavlja obnove zavjeta te primanja u prvu godinu novicijata, izrazile su zahvalu Bogu za svaki primljeni dar Božje ljubavi i brige. Molitve, pjesme, osmijeha na licima sestara nije nedostajalo.

Toga dana vatra ljubavi je zahvatila srca svih. Sestre su nastavile druženje poslije svečanog ručka pohodom bolesnim sestrama u samostanu sv. Josipa u Vitezu, koje upravo iz toga razloga nisu bile u mogućnosti pridružiti se slavlju. Posjet mlađih sestara i sestre Provincijalke kako je razveselio starije sestre. To je uistinu prava ljepota redovničke obitelji i sestrinstva. Dobri Bog neka blagoslovi svaku sestru koja živi za Maloga Isusa prepoznajući ga u obliju malog i neznatnog čovjeka.

S. M. Mihaela Martinović

KARIZMATSKO POSLANJE

Petit Goave, Haiti

Blagoslov gradilišta i kamena temeljca u Misiji sestara Služavki Maloga Isusa na Haitiju

Dana 6. lipnja 2022., kada se mi sestre Služavke Maloga Isusa spominjemo 154. obljetnice svećeničkog ređenja našeg Oca Utemeljitelja i sluge Božjeg Josipa Stadlera, u misiji sestara Služavki Maloga Isusa na Haitiju upriličen je blagoslov gradilišta i kamena temeljca za gradnju kuće *Kay Ti Jezi* (Kuća Maloga Isusa), prve kuće naše Družbe na Haitiju.

Na samom početku s. Ana je pozdravila sve koji su toga dana došli s nama se pomoliti kako bi se zazvao Božji blagoslov na ovaj novi početak. Najprije je zahvalila dragom Bogu na Njegovoj velikoj i neizmjernoj ljubavi koju nam je iskazivao u našem misijskom djelovanju unatoč teškoj situaciji (na Haitiju) i poteškoćama s kojima smo se suočavale kako bismo došle do ovoga dana. Ona je iz srca izrekla zahvalu i Malome Isusu za sve što je učinio za nas i što je s nama hodio. Naglasila da je to veliki dan za našu Družbu jer

slavimo 154 godišnjicu od svećeničkog ređenja našeg Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera. Sretne smo da smo baš na taj dan započele pisati i novu stranicu povijesti naše Družbe na Haitiju u župi Petit Goâve. Neka sve ovo bude na veću slavu Božju i služenje siromasima.

S. Ana je posvjedočila i o Božjoj veličini rekavši kako nas je došao potražiti u Bosnu i Hercegovinu da bi nas doveo da Mu služimo na Haitiju, u zemlji koju smo srcem odabrale a da nismo ni znale gdje se nalazi dok nismo pogledale na zemljopisnoj karti. I s time nam je Mali Isus pokazao da je sve moguće Bogu kad Mu se vjeruje i preda svoje srce. Zahvalila je Malome Isusu što nas je izabrao za svoje oruđe u služenju siromašnom haićanskom narodu.

Nazočnima je predstavila i predmete koje je toga dana blagoslovio vlč. Boniface Senat, župnik župe Petit Goâve i dekan južne zone Nadbiskupije Port au Prince.

Blagoslovljeni predmeti su:

- medaljice Malog Isusa iz Betlehema (dar s. Svjetlane Leko koje je donijela 2018. godine sa hodočašća iz Svete Zemlje)
- Krunica Maloga Isusa (poklon iz Vrhovne Uprave s medaljicom Oca Utemeljitelja)
- grumenčić zemlje iz Betlehema mjesta rođenja Malog Isusa (dar s. Pompeje s. Ani)
- Medaljica svetog Rafaela
- Gospina krunica (pape Franje)
- kamenčić koji se odcijepio od grobne ploče našeg Oca Utemeljitelja koji je pokopan u sarajevskoj katedrali,
- kamen temeljac iz dvorišta iz Azila (kuće siromaha) na kojeg smo stavile znak križa i nadnevak blagoslova 6. lipnja 2022.
- Povelja o gradnji.

U govoru je objasnila da svi blagoslovljeni predmeti za nas sestre Služavke Maloga Isusa imaju posebno značenje te će stoga biti položeni u temelje *Kay Ti Jezi* (Kuće Maloga Isusa).

Nakon uvodnog pozdrava s. Ane s. Yverose Tilusca, Kćeri Mudrosti, pročitala je Povelju o gradnji napisanu na francu-

skom jeziku. Vlč. Boniface se spontano obratio ovim riječima: „Danas je posebno radosni dan za sestre Služavke Maloga Isusa koje rade oko tri godine u našoj župi Uznesenja BDM u Petit Goâveu brinući o najkrhkijim u župi, koji također jutros s nama sudjeluju na lijepoj ceremoniji blagoslova gradilišta za *Kay Ti Jezi* u mjestu Petit Goâve. Danas kažemo i dobrom Bogu hvala za sve ono što ove sestre jesu za župu Petit Goâve, sve što jesu sa siromahe i što će biti za siromahe. Došli smo danas pomoliti se na ovom mjestu. To je način da stavimo gradilište, arhitekta i drugu ekipu koja će surađivati s njime u ruke Božje. Bog je taj koji će preko svojega Sina posredovati i pomoći ing. Gregoryju Blotu izvoditi radove na ovom gradilištu. Došli smo staviti ovo djelo u ruke Božje. Molimo dobrog Boga da se uvijek služi Služavkama Maloga Isusa, s. Anom i s. Liberijom, i svima drugima koje će poslati u njihovu zajednicu, kako bi sudjelovale u izgrađivanju Kraljevstva Božjega. Zahvalimo dobrom Bogu što smo se danas okupili ovdje i u ovom malom broju koji predstavlja našu župu, zajednicu vjernika. Molim vas da svi koji ste nazočni u svojim molitvama stavite sestre i ovo gradilište u Božje ruke.

Molimo dragog Boga da ovaj projekt uzme na svoje srce kako bi uskoro sestre Ana i Liberija imale mjesto gdje se mogu i odmoriti te kako bi mogle raditi kao zajednica. I na kraju se želim obratiti sestrama Kćerima Mudrosti koje su sa svojim poglavarcima i svim sestrama prihvatile i nastavljaju prihvaćati s. Anu i s. Liberiju u svojoj kući. Neka vas Bog blagoslovi za ovo djelo, a blagoslovi i ove dvije naše sestre Anu i Liberiju i da im svoju snagu kako bi ova zajednica uvijek mogla staviti svoj život u službu Božjeg naroda u Petit Goâve. Inženjeru, tebi i twojoj ekipi uspješan rad. Molimo dobrog Boga neka svojim blagoslovom prati ovo započeto djelo.“

Nakon ovih riječi vlč. Boniface je blagoslovio kamen temeljac, nabožne predmete i gradilište. Kratko čitanje iz poslanice Korinćanima (1 Kor 3,9-11) pročitao je Jasmin Yablonski KIKI, predsjednik liturgijskog odbra župe Petit Goâve, a molitvu vjerenika izrekla je mlada djevojaka Phara Mesidor. Slavlje ovog događaja svojim pjevanjem uzveličali su naši prijatelji iz župe.

Prije završnog blagoslova s. Ana je u naše ime srdačno zahvalila nazočnim sljedećim riječima:

„Ovom prigodom želimo zahvaliti našim poglavarima, s. M. Mariji Banić, Časnoj majci i sestri Ani Mariji Kesten, provincijskoj glavarici, i svim našim sestrama na molitvama, solidarnosti i podršci. One danas fizički nisu s nama, ali su s nama srcem i mislima.

Molimo vlč. Bonifacea da prenese naše zahvale nadbiskupu mons. Mayju Leroyju Mesidoru na njegovoj raspoloživosti, podršci i savjetima kojima nam je pomogao doći do ovog dana.

Danas se ne možemo ne spomenuti blagopokojnog biskupa mons. Ducangea Sylvaina. Bio nam je kao otac, brat i iskreni prijatelj. Jako nam nedostaje ovdje danas, ali vjerujemo da će se radovati s nama i moliti za nas u našem prekrasnom i budućem susretu s našim nebeskim Ocem.

Zahvalni smo i vlč. Bonifaceu Senatu, župniku župe Petit Goâve, koji nas je pozvao da služimo kao misionarke u ovoj župi i pobrinuo se za nas u pronaalaženju smještaja kod sestara Kćeri Mudrosti. Vlč. Boniface, hvala na suradnji, otvorenosti i svekolikoj podršci.

Također zahvaljujemo i od svega srca pozdravljamo kapelane župe Petit Goâve. Hvala vam, vlč. Talleryand, za svu vašu podršku, suradnju i pomoć.

Hvala vlč. Saviju na suradnji. Pozdravljam i vlč. Dunesa, također donedav-nog kapelana župe Peti Goâve, a sada utemeljitelja župe L'Aculu. Hvala na suradnji.

Veliko hvala i našim dragim sestrama Kérima Mudrosti, koje su nas primile u svoju kuću. S njima smo više od tri godine. Drage sestre, s. Philomene, s. Denise i s. Yverose, hvala vam za sve što vi jeste za nas (na njihovom jeziku ovo je najveći izraz zahvalnosti nekome tko vam čini dobro), vaše gosto-primstvo, vašu dobrotu, vašu solidarnost... S vama se uvijek osjećamo kao da smo jedna obitelj i kod svoje kuće, bez razlike.

Lijepo vas molimo da naše pozdrave i zahvale prenesete s. Sandrale, bivšoj provincialnoj glavarici, i sadašnjoj provincialnoj glavarici s. Nadige. Također vas molimo da nam pozdravite s. Nicole i s. Rithanne, kao i sve sestre Družbe Kćeri Mudrosti.

Kako bismo danas mogli stajati na ovom mjestu, za to je zasluzna s. Philomene i ing. Miracle koji su pronašli ovo zemljište za nas. Hvala vam od svega srca!

Također iskreno zahvaljujemo obitelji Bijou: Totu, Ingrid i Dimitryju što su nam prodali ovu parcelu po povoljnijoj cijeni i što su tako podržali naš misionarski i karitativni rad kako bismo mogli služiti siromasima u ovom gradu.

Ovdje želimo zahvaliti Bogu za sve naše dobročinitelje u Europi, Kanadi i Americi koji su nam svojim donacijama pomogli da kupimo zemljište i počnemo graditi kuću. Hvala vam, naši dragi prijatelji!

Iskreno hvala i Vama, poštovani inženjeru Gregory Blotu, za vašu suradnju kako bi naš projekat išao naprijed. Hvala inženjeru Gregoryju i sretno s gradnjom.

Imamo mnogo prijatelja u drugim zajednicama koji danas nisu mogli biti s nama zbog teške situacije i nesigurnosti u državi, ali su molitvom s nama.

Posebno hvala našim prijateljima u Azilu (kuća za siromahe). Vama koji ste danas nazočni ovdje s nama i onima koji nisu mogli biti tu. Znamo da će Bog po vašim molitvama izliti kišu blagoslova na ovu zemlju kako bi projekt mogao brže rasti.

Hvala i vama dragi naši prijatelji koji ste nam posudili svoje glasove i tako svojim pjevanjem uljepšali ovaj dan.

Ne želimo nikoga zaboraviti. Zahvaljujemo svima vama, dragi naši prijatelji, koji ste danas ovdje s nama molili, hvala na vašoj prisutnosti u našem misijskom radu. Hvala vam od srca!"

Nakon zahvale uslijedio je završni blagoslov i pjesma. S. Liberija je svima podijelila medaljice Maloga Isusa iz Betlehema kao uspomenu s današnjeg slavlja.

Na spomen ovog događaja posadili smo voćke korosl i limun.

Na kraju smo se počastili talijanskim panetončićima, haitanskim pateom, sokom i te smo nazdravili ramskom rakijom.

U ovom našem kratkom i radosnom slavlju preko video poziva

su nam se priključili: provinčijska glavarica s. Ana Marija Kesten zajedno sa sestrama i djecom iz Provincijalne kuće te gospođa Ingride Bijou iz Amerike i gospodin Dimitry Bijou iz Kanade, obitelji od kojih smo kupili zemljište, dok je njihov brat Toto Bijou bio nazočan na blagoslovu.

Radosne smo i zahvalne Malome Isusu za ovaj radosni dan.

Neka živi Mali Isus bdiće nad ovim projektom i blagoslovi sve naše sestre, PMI, prijatelje i dobročinitelje.

S. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik, misionarke na Haitiju

Prozor

XVI. Festival duhovne glazbe Djeca pjevaju Isusu

U petak, 24. lipnja 2022. na blagdan Presvetog Srca Isusova i u povodu patrona župe održan je na Trgu služe Božjega dr. Josipa Stadlera u Prozoru 16. festival duhovne glazbe pod nazivom *Djeca pjevaju Isusu*. U Prozoru je ovaj događaj postao tradicija jer se već šesnaest godinu za redom odvija prigodom patrona župe Presvetog Srca Isusova. Organizatori festivala su župnik preč. Marko Tomić, kapelan vlč. Josip Antukić i s. M. Marinela Zeko koja je duže vrijeme pripremala djecu za ovaj festival. Djeca su redovito dolazila na probu i uvježbavala skladbe za natjecanje. Uz djecu koja su nastupala, na sceni su bili i mladi koji su svirali natjecateljima, a to su: Katarina Zadro, Antea Petrović i Mile Krešo. Oni svake nedjelje sviraju na nedjeljnoj misi mlađih.

Prije održavanja festivala slavljenja je Sveta misa koju je predslavio kapelan vlč Josip Antukić. Misnik je u svojoj nadahnutoj propovijedi približio milosrdno Srce Isusovo djeci i njihovim roditeljima koji su do posljednjeg mjeseca ispunili prozorsku crkvu. Iza popričesne molitve kapelan vlč. Josip je pozvao svu djecu ispred oltara na blagoslov. Za vrijeme svete mise pjevalo je dječji zbor pod vodstvom s. Marinele.

Program festivala započeo na je Trgu sluge Božjega dr. Josipa Stadlera u 18.00 pozdravnim govorom voditeljica Ružice Zadrić i Josipe Babić. U natjecateljskom djelu programa festivala izvedeno je 16 pjesama. Voditeljice su pozvalе prošlogodišnju pobjednicu festivala Manuelu Ćurić da otpjeva pobjedničku pjesmu pod nazivom *O, ti cijeno neprocjenjiva*. Iza toga predstavljeni su i članovi stručnog žirija: gđica Ana Topić, magistrica glazbene umjetnosti, gđa Vesna Beljo, profesorica u srednjoj školi, te Jana Vlajčić, Ivana Topić i Iva Glibo koje su aktivne članice zbora mlađih i velikog mješovitog crkvenog zbora.

Publika, koja je ispunila Stadlerov trg, uživala je u izvedbama djece kako one predškolskog uzrasta tako i osnovaca. Nakon izvedenih svih skladbi članovi žirija su se povukli kako bi usuglasili svoje ocjene i kako bi proglašili pobjednike. Za to vrijeme u revijalnom programu nastupili su mlađi koji svake nedjelje sviraju i pjevaju na nedjeljnim misama: Katarina Zadro, Ružica Zadrić, Ana Markešić, Manuela Ćurić, Sara Jelić i Antea Petrović.

Nakon vijećanja stručnog žirija voditeljice su na pozornicu pozvalе s. Marijelu Zeko da svim izvođačima uruči zahvalnice. Nakon toga članica stručnog žirija Ana Topić proglašila je najbolje.

Četvrto mjesto zauzela je djevojčica Petra Krešo koja je otpjevala pjesmu *Gospode, trebam te*. Treće mjesto pripalo je Josipi Bošnjak Šudić koja se predstavila pjesmom *Hvalospjev Stvoritelju*. Drugo mjesto zauzela je djevojčica Sara Juričević koja je otpjevala pjesmu *Isuse, Isuse...,*, a pobjednica ovogodišnjeg festivala je Petra Križanac koja je izvela pjesmu *Dubine*. Potom je kapelan Antukić uručio pobjednicima novčane nagrade koje je osigurao župnik preč. Marko.

Ovogodišnji program festivala završen je izvedbom pobjedničke pjesme *Dubine* Petre Križanac.

Za vrijeme cijelog festivala, na radost okupljene djece koju je bilo lijepo vidjeti na Stadlerovom trgu, Prijateljice Maloga Isusa Ljilja Zelenika i Ana Biloš razveseljavale su nazočne palačinkama s Nutelom, a organizator tog lijepog iznenađenja je župni ured Prozor.

S. M. Marinela Zeko

Gromiljak

„Kamp Bezgrešne“

Dječji kamp pod nazivom *Kamp Bezgrešne 2022.* održan je u Duhovnom centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku od 1. do 3. srpnja 2022. godine u organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa i animatora župe Imena Marijina.

I ovog se ljeta na 16. po redu susretu okupilo oko 100 djece i mlađih koji su se kroz tri dana zajedno igrali, družili, molili i učili. Kamp je posvećen Bezgrešnoj Djevici Mariji, pa su stoga igre i radionice bile osmišljene tako da djeca više upoznaju Bezgrešnu i razvijaju pobožnost prema Njoj.

Program je započinjao molitvom u 10.00, a uslijedili su razni plesovi i bansevi koje su predvodili animatori. Prva dva dana u prijepodnevnim satima djeca su kroz prigodne radionice učila o

otajstvima krunice, ukazanjima BDM u Lourdesu i Fatimi, razvijala kreativnost i pjevala duhovne pjesme, a za poslijepodnevno vrijeme animatori su pripremili mnoštvo zabavnih i natjecateljskih igara u kojima nije nedostalo ni smijeha ni znoja.

Najljepši trenutak trodnevnog susreta i rada bilo je nedjeljno euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Imena Marijina, u kojem su djeca sudjelovala pobožno i radosno animirajući pjevanje i liturgijska čitanja.

Program je završio u nedjelju u 16.00, a kao uspomenu na ovogodišnji susret djeca su dobila prigodne sličice sa likom Blažene Djevice Marije i posvetnom molitvom Njezini Bezgrešnom Srcu koje neka nas zagovara kod Gospodina i vodi putem svetosti.

Ovogodišnji projekt dječjeg kampa ostvaren je zahvaljujući finansijskoj potpori Nadbiskupijskog cen-

tra za pastoral mladih *Ivan Pavao II.*, volonterima Udruge *Milosrdno Srce*, župnika župe Imena Marijina iz Gromiljaka, roditeljima i animatorima, a najviše zahvaljujući dobrome Bogu koji nam daje htjeti i djelovati! Neka Mu je slava i hvala!

S. M. Jelena Jovanović

ODJECI DUŠE

Božja ljubav je sišla u moj život

Spustila se sa visine,
da uroni u moje dubine.
S ciljem da popravi moj kvar,
A to nije mala stvar.

Kad najmanje se nadaš,
treba da se svladaš.
Od onoga što si htio,
Jer novo On ti je otkrio.

Kada silazi,
sve nas nadilazi.
Pitate se što je tako lijepo i od koga?
To je ljubav našeg dragog Boga.

Ona dolazi da raščisti i pomiri,
da uznemiri ili smiri,
da govori ili šuti,
da omekša ili skruti.

Kako god bilo, da bilo
važno je da je ima,
jer bez nje se
nijedna druga ljubav ne prima.

S. M. Darija Filipančić, novakinja

Božja ljubav je sišla u moj život

Vječna Ljubav s nebeskih visina,
sišla je lagano i tiho u život moj.
Zašutile su oluje, prestale su bure,
ostali smo samo On i ja.

Pogled pun nježnosti, blagošću okupan,
dotaknuo je tajne dijelove moga srca,
ljudskom oku skrivene.
Izagnao je svaki strah,
ostali smo samo On i ja.

Zraka milosrđa iz Presvetoga Srca,
tajnu ljubavi mi otkrila.
Sveti križ, ta blagoslovljena patnja,
smisao daje u kušnjama života.
I tada ostajemo samo On i ja.

Njegov dodir pun ljubavi
moje prazno srce ispuni.
Ostaje slatki okus spoznaje
da voljeno sam biće.
Ostali smo samo On i ja.

Radost i mir dar su te divne ljubavi,
kao Ivan ljubljeni sam učenik.
Uzdam se u Njega i kličem hvala.
Prebirem u srcu sate svakog dana
kad bili smo zajedno On i ja.

Kad mrak se spusti i noćne ptice svoj pjev dižu,
Dva srca tajnu ljubavi tiho šapuću.
Opet ostajemo On i ja.

S. M. Nikolina Cvitanović, novakinja

Želim tebe

Božja ljubav zakrilila je moj život.
U početku moj život nije bio usmjeren na Život.
Ali Život je htio da za Njega živim.
U život moj spustio si ljubav svoju
i već smo bili u boju!

On vodio me je na izvore,
krijepio je moje dane.
On vodio me je u pustinje,
povijao je moje rane.

Tvoja ljubav poput lahora.
Nježna poput majke u mojim padovima.
Brižna poput oca u mojim kušnjama.
Iza svega Tvoja ljubav bila mi je tješiteljicom.

Ti koji jesi, pitao si:
„Što želiš da ti učinim?“
Odgovorih: „Da progledam i da Te uzljubim!“
O, Ti koji jesi dao si mi spoznati
da želim Tebe.

U život moj spustio si ljubav svoju
i već smo bili u boju!

Živote, želim život Ti dati
ljubavi mi svoje ne krati.
Pomozi mi da Ti se predam
jer si Život koji je života vrijedan.

S. M. Josipa Katanec – Makaj, novakinja

Recept za varivo ljudskih odnosa

Sastojci:

3 - 4 l vode čistog odnosa

2 kg povrća ljubavi

žlica soli povjerenja

nekoliko zrnaca bibera razumijevanja

Voda (odnos) neka je čista. Neka bude na laganoj vatri kako bi se moglo dodati povrće ljubavi (opomena, zahvala, uspomena). Dodati nekoliko zrnaca bibera (razumijevanje). Kod posluživanja neka se doda sol povjerenja. Za jelo je najvažnije da se očuva (odnos).

S. M. Josipa Katanec – Makaj, novakinja

Recepti za ukusno varivo ljudskih odnosa

Sastojci :

50 kg razumijevanja

50 kg poštovanja

80 kg strpljenja

40 kg razboritosti

100 kg ljubavi

Priprema:

Pomiješati sve sastojke pazeći na osobnost drugoga. Rastom odnosa u navedenim krepostima dolazimo do najvažnije kreposti ljubavi, koja mijenja sve, a to je Božja ljubav. Ukoliko ne posjedujemo nju ni ljudski odnosi ne mogu opstati. „Ta Bogu je sve moguće“, pa i promjeniti nepromjenjivo.

S. M. Darija Filipančić, novakinja

POKOJNE SESTRE

S. M. MAGDALIS (DRAGICA) KRNJAČA

(Košute, 23. VIII. 1954. - 2. VI. 2022.)

Uoči prvog petka, u mjesecu posvećenom Srcu Isusovu, 2. lipnja 2022., u samostana Srca Isusova i Marijina u Košutama, okružena sestrama, u jutarnjim satima, tiho se preselila u drugu i ljepšu Domovinu, u kojoj nestaje svaka bol i patnja, naša draga s. M. Magdalis Krnjača. Preminula je u 68. godini života i 48. godini redovništva.

S ljubavlju je dugi niz godina neumorno odgajala i vodila djecu Isusovom Srcu, te se u mjesecu posvećenom Isusovu Srcu preselila u vječnost.

Posljednji ispraćaj obavljen je u subotu 4. lipnja 2022., s početkom u 16,00 sati. Slavljenja je Sveta misa u župskoj crkvi u Košutama, a zatim je bio ukop na mjesnom groblju Srca Isusova u Košutama.

Na sprovodu je bilo nazočno oko pedesetak sestara iz Provincije, s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Iz rodnih Košuta došli su njezini najbliži, brat, sestra i ostala rodbina, brojni mještani, kao i veliki broj ljudi iz Metkovića. Svetu misu s prigodnom homilijom je predvodio župnik župe sv. Ilije u Metkoviću fra Ante Bilokapić, a u koncelebraciji su bili: don Stipe Ljubas, župnik Trilja i dekan Cetinskog dekanata, župnik Košuta don Tomislav Topčić, don Dražen Dukić, don Petar Dukić, don Josip Dukić, st,

don Josip Dukić, ml. don Ivan Grubišić, don Vjenceslav Kujundžić, fra Antonio Mravak, fra Lukica Vojković. Fra Ante je zahvalio s. M. Magdalisa za život i služenje Malom Isusu u malenima u samostanu u Metkoviću kroz 28 godina, te izrazio riječi sućuti Splitskoj provinciji, rodnoj župi Koštute, župi sv. Ilije u Metkoviću, djeci i njihovim roditeljima u dječjem vrtiću "Mali Isus" u Metkoviću. Najavio je da će se Sveta misa zadušnica za s. M. Magdalisa slaviti i u crkvi sv. Ilije u Metkoviću, 6. lipnja 2022. u 19 sati.

Na kraju Svetе mise u ime sestara Splitske provincije od s. M. Magdalisa se oprostila provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

S. Magdalis (Dragica) Krnjača, kći Ante i Ive rođ. Dukić, rođena je 23. kolovoza 1954. u Koštutama, župa Trilj, danas župa Koštute, u dobroj katoličkoj obitelji, kao prvo dijete od petero braće i sestara: dva brata i tri sestre. Teško je doživjela kad se otac teško ozlijedio i dosta rano umro. Majka je djecu s ljubavlju i brižnošću dalje odgajala. Uz kućni odgoj Dragica se pod vodstvom revnih župnika don Ante Bućana i don Tomislava Karamana odgajala i u župskoj zajednici. Osjetila je Božjom milošću i poticajem drugih djevojaka iz rodnog mjesta poziv na redovnički život. Došla je u Družbu Sestara Služavki Maloga Isusa 18. listopada 1970. godine. U samostanu u Omišu kao redovnička pripravnica je završila sedmi i osmi razred osnovne škole. Upućivala se i u domaćinske poslove i redovnički život. U novicijat je ušla 6. siječnja 1973. u samostanu u Dubrovniku, pod vodstvom magistre s. M. Maristele Goić. Privremene redovničke zavjete položila je 6. siječnja 1974., a doživotne zavjete 6. siječnja 1980. godine u Dubrovniku.

Kao sestra završila je srednju stručnu školu-smjer konfekcionar tekstila, stekla Uvjerenje o sposobljenosti za pomoćne poslove u zdravstvenim i socijalnim ustanovama, a na Institutu za duhovnu formaciju redovnica pri Bogoslovnom fakultetu u Splitu stekla svjedodžbu o dvogodišnjem poхаđanju s položenim ispitima tečaj za sestre juniorke. Imala je prirođeni sluh i smisao za crkveno pjevanje, izraziti dar za umjetnički ručni rad i aranžiranje, te je u Zagrebu pohađala i završava tečaj za aranžiranje. Uvijek je bila aktivna u crkvenim zborovima u župama u kojima je djelovala, kao i u zboru sestara na planu Provincije, koji je nastupao na svim većim, proslavama Provincije i Družbe. Bila je članica Društva Prijatelja Malog Isusa u Provinciji, koji su je za vrijeme njene bolesti uključili u svoje molitve.

Poslije položenih redovničkih zavjeta u siječnju 1974. godine odlazi u Donju Lastvu u Boki kotorskoj, gdje godinu dana uređuje i kiti župsku crkvu, crkveno rublje i vodi crkveno pjevanje. Istu službu godinu dana vrši i u župi Gruda u Konavlima, a uz to izrađuje džempere za potrebe mještana. Ovo isto godinu dana vrši i u župi Cista Velika. Od 1976. do smrti predano radi s djecom u dječjim vrtićima u nekoliko samostana. Kroz 46 godina neumornog rada u dječjim vrtićima dolazi do izražaja njezina prirođena kreativ-

nost, umjetnički dar za pjevanje i likovno izražavanje, kreaciju, aranžiranje, scensku postava dječjih priredbi. Svaki detalj u pripremi priredbi s djecom s. M. Magdalisa bi precizno razradila, od dekoracije do scenskih postava i izvedbi priredbi. Najprije radi od 1976. do 1984. u dječjem vrtiću u samostanu u Krilu Jesenicama; zatim od 1984. do 1994. u dječjem vrtiću u samostanu u Metkoviću; od 1994. do 2004. u dječjem vrtiću u Kaštel Kambelovcu, gdje jedno vrijeme uz tu službu vrši i službu predstojnice. Od 2004. ponovo u Metkoviću radi predano u dječjem vrtiću "Mali Isus" do sredine travnja 2022., možemo reći do svoje smrti, do zadnja dva mjeseca kad su se počeli pojavljivati znakovi teške bolesti.

U dječjem vrtiću u Metkoviću kroz 28 godina neumornog rada s djecom odgojila je brojne generacije djece, koji su sada odrasli ljudi i imaju vlastite obitelji i svoju djecu u dječjem vrtiću, tako je znala u vrtiću odgajati i djecu svojih odgajanika. Mnoge generacije djece odgojem u vrtiću u Metkoviću usmjerila je u smisao života. Bila je, kako u propovijedi reče fra župnik fra Ante, dobri andeo u neretvanskoj dolini, koji je bdio nad djecom u dječjem vrtiću u samostanu, a djeca su oko nje bili mali zbor anđela, kojima će nedostajati u vrtiću ali će ih zasigurno pratiti kao dobri andeo iz rajske slave.

Fra Ante je istaknuo da je s. M. Magdalisa darom koji joj je Gospodin udijelio, druge razveseljavala, radovala svojim umjetničkim kreacijama, malim crtežima, izrađivanjem anđela, raspjevanim glasom i širokim osmjehom. Sve je to činila Bogu na slavu, a na radost djece i drugih. U ime brojnih generacija djece koje je s. M. Magdalisa odgajala u dječjem vrtiću u Metkoviću i roditelja, te Prijatelja Malog Isusa s područja Metkovića, riječ zahvale uputio je Branko Medak i rekao: "Hvala za ljubav pruženu našoj djeci, za svaki osmijeh, igru, molitvu i savjet! Hvala što si svojim požrtvovnim služenjem u našoj zajednici, u tvom i na našem Metkoviću tijekom 28 godina, s neizmjernom radošću i zanosom naviještala ljubav prema Malom Isusu! Draga naša Radosti, tvoja ljubav, vedar duh, samozatajna pristup i požrtvovan rad ostaju trajna uspomena i sjećanje na tebe. Moli i dalje s nama i za nas, pjevaj u nebeskim visinama, igraj se i čuvaj nam svu dječicu! Izrađuj i gore predivne anđele, smisljav nove ideje i zagovaraš nas kod Oca da jednog dana s tobom beremo plodove rajskog života! Vole te twoji Prijatelji Maloga Isusa Metković i djeca i roditelji Dječjeg vrtića 'Mali Isus' Metković."

Rad s djecom u dječjem vrtiću s. M. Magdalisa je voljela i svom dušom je bila predana u služenju Isusu u odgajanju malenih. Zdušno se pripremala s djecom i sestrom odgajateljicom u vrtiću za proslave Božića i Uskrsa, sv. Nikole, dane kruha, maskenbal, Majčin dan. Sudjelovala je s djecom u humanitarnim izložbama, kako na razini samog vrtića, tako i na razini Grada i Provincije, u čemu bi s. M. Magdalisa doprinosila svojim osobnim kreacijama. Svake godine na humanitarnoj izložbi Prijatelja Malog Isusa i sestara za

potrebe misija i za potrebe siromašnih štand iz Metkovića, koji bi s rukotvorinama pripremala bio je poseban i zapažen među svim drugim grupama. Na tom štandu su posebno bile upečatljive rukotvorine koje bi osobno izradila s. M. Magdalisa. Prihod od humanitarne izložbe slan je našim misionarima za potrebe njihovih misija i siromašnih, pa su prigodom njezine smrti neke misijske postaje kojima je slana za pomoć izrazile sućut prigodom smrti s. M. Magdalisa i uključile se u molitvu za pokoj njezine duše: fra Ivica Vrbić iz Bolivie, don Ante Batarelo (ranije i don Dražen Klapež i don Nikola Sarić), i naše sestre iz misijske postaje na Haitima.

Kroz svih 28 godina života u Metkoviću bila je aktivna članica crkvenog zbora u župi sv. Ilija, te je rado pomagala u aranžiranju za crkvene prigode i blagdane, kao i samostanske svečanosti. Voljela je da samostanska kapela, blagovaonica i zajedničke prostorije za sestre budu lijepo uređene, dekorirane, da podižu duh i dušu za milosno, da odišu duhovnim. U tome bi uvijek dala svoj doprinos i trud. Bila je puna životne energije i volje, vedre naravi i komunikativna.

Oko Uskrsa ove godine počeli su se pojavljivati znakovi bolesti te je prema uputi liječnika počela s liječničkim pretragama. Otkrivena je teška zloćudna bolest i podvrgnuta je operacijskom zahvatu u bolnici u Dubrovniku. Nastali su problemi s plućima, otežanim disanjem i potreba za korištenjem kisika za disanje. Liječnici i ostalo medicinsko osoblje nastojali su sve učiniti što je u njihovoј moći. U samostanu u Metkoviću posjetila ju je provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan sa s. M. Brigitom Rojnica. Postajala je sve svjesnija

ozbiljnosti stanja u kojem se nalazi, i suočavala se s nemoću, slabostima i krhkostima ovozemnog života. Bila je strpljiva i predana u Božje ruke, živeći u nadi i vjeri u vječni život. Dana 31. svibnja sanitetskim vozilom prevezena iz samostana u Metkoviću u samostan u Košutama, a 2. lipnja blaženo je preminula.

Provincijska glavarica s. M. Terezija zahvalila je sestrama samostana sv. Obitelji u Metkoviću pod vodstvom s. M. Angelis Kešina, koje su bile brižne sestre u njenoj teškoj bolesti. Zahvalila je i sestrama iz samostana sv. Obitelji u Dubrovniku gdje je u ovo vrijeme bolesti s. M. Magdalisa često odlazila u bolnicu Dubrovnik, kao i liječnicima i medicinskom osoblju Dubrovnik, te dr. Barać iz Metkovića, medicinskom osoblju koji su bili na pomoći kad god je trebalo, hitnoj pomoći Doma zdravlja u Metkoviću koji su osim saniteta dva puta dizali i helikopter za Dubrovnik. Zahvalila je i sestrama u samostanu Koštute u čijem je okruženju sestra preminula, kao i sestrama koje su

došle na ispraćaj iz naših zajednica, kao i sestrama drugih redovničkih zajednica. Zahvalila je svećenicima nazočnim, posebno fra Anti Bilokapiću župniku župe sv. Ilije u Metkoviću na predvođenju misnog slavlja i nadahnutoj propovijedi, kao i župniku župe Srca Isusova u Košutama don Tomislavu Topčiću na predvođenju sprovodnih obreda. Izrazila je u ime sestara naše Provincije sv. Josipa iskrenu sućut i blizinu braći: Miljenku i Marinku, sestrama: Mirjani i Andri s obiteljima, te svoj bližoj i daljnjoj rodbini. Zahvalila je svima koji su došli ispratiti s. M. Magdalisa, a posebno župljanima iz Metkovića i okolice koji su je voljeli, a ona je ušla u njihove živote.

Na koncu oproštajne riječi provincijska glavarica s. M. Terezija je zahvalila s. M. Magdalisu i istaknula: "U tvojoj bolesti često smo komunicirale i vidjeli se kako u Metkoviću tako i po dolasku u Košute. Uvijek si bila zahvalna za sve, zahvalna za sestre, pozdravljala sestre, zahvaljivala za molitvu. Hvala ti za to lijepo svjedočanstvo koje sam doživjela. Zadnji dan tvoga života pozdravile smo se tako da sam ti stavila križ na čelo, stisak ruke i osjetila smiraj u tebi te da uskoro odlaziš svome Gospodinu. ... hvala ti za svu ljubav, žrtvu i molitvu, plemenitost radost i kreativnost koju si utkala u život Crkve naše Družbe, Provincije, a posebno u živote malenih. Neka Ti Isus bude vječna nagrada, moli se za nas kod Isusa da mu služimo u svetosti."

Pokoj vječni daruj joj Gospodine, uživala mir u društvu svetih!

S. M. Maneta Mijoč

Pozvana u vječnu domovinu kreirati nebeskim bojama

Svaku od nas Gospodin je pozvao svojim imenom i svaku sestraru sa svojom svrhom u Njivi Gospodnjoj. „Raznoliki su darovi a isti Gospodin“. Divno je gledati proljetnu njivu sa raznim bojama, oblicima i veličinama. Kako je veličanstven naš Stvoritelj. Sve uzvišeno raspoređuje.

U našem stvarnom življenju svakodnevnicu svaka sestra ima svoje zadatke uz ono najbitnije poslanje: ljude voditi Kristu. Sve po Božjim darovima i zadatcima zajednice uz dobru volju i mogućnostima. Uvijek sam osobno zadržala koliko volje i zalaganja imaju pojedine sestre, ali i više njih u svagdanjem radu. Istina, različite talente posjedujemo po onoj evanđeoskoj prisopodobi: PET, DVA, JEDAN...

Ovog trenutka spominjem darove koje je imala naša sestra Magdalisa. Ne radi veličanja izuzetnih umjetničkih darova koje joj je dobri Bog darovao, nego zbog njezine nesebične volje kojom ih je koristila. Zahvalna Bogu, nije samo radila danju, nego i noću da bi razveselila, pomogla, uljepšala. Možda bi nedovoljno opisala što je sve znala i kreirala, vezla, bojala, krojila stvarala, aranžirala, pjevala... Želim samo izraziti nesebičnu spremnost njezinog

sudjelovanja svojim kreacijama za misijske izložbe koje su meni u poslanju organizirati. Vlastitim očima nisam mogla vjerovati, koliko je zorno Božićne zvijezde izrađivala kao da su žive... adventske vijence i razne druge prigodne ukrase. Ona, što god bi kreirala izgledalo je nestvarno moguće izraditi ljudskom rukom. Nije tu bila samo mrtva priroda nego čak i voće, kao i cvijeće... Kad bi ja nagovijestila pripremu Misijske izložbe, naše sve aktivne skupine Društva PMI iz provincije bi se potrudile za naše misionare na najbolji mogući način. Ima među njima također kreativnih ali spremnih za učiniti dobro siromasima u misijama. To rade zaista sa srcem... A naša s. Magdalisa bi mi rekla: Radosti moja, pomoći će našim Prijateljima Malog Isusa u Metkoviću koliko god budem mogla. Znaš da sam u vrtiću, zahtjevno je i odgovorno, ali draga s. Dolores sve će ja i noću raditi koliko god budem

mogla za naše misionare. Zadivila bih se njezinoj spremnosti i želji da pomogne, daruje, razveseli te ugradi svoje mnoštvo kreativnih uradaka u veliki mozaik.

Zahvalni za njezin doprinos misijama za koje smo radili, molili su te izrazili sućut kad sam im javila odlazak sestre Magdalisa: fra Ivica Vrbić iz Bolivije, don Ante Batarelo iz Tanzanije i naše sestre Sarajevske provincije sa Haiti.

Bivalo je i ovo, kad bi se našle na Braču zajedno, ona bi mi znala reći: evo, dok se na jedan način odmaram u mislima kreiram ideje bilo za vrtić, misije i sve ostale potrebe koje me prate u životu zajednice.

HVALA TI za tvoj doprinos u provincijskom vijeću Društva PMI. Kad netko drugi nije želio i htio ti si bila tu svojom raspoloživosti... Molili smo za tebe da te Mali Isus ostavi

još među nama, ali On je htio da u Njegovom društvu Očevo doma nastaviš ovo što si nama pokazala. Zagovaraj nas sve: sestre, PMI i sve koje si čuvala i odgajala.

S. M. Dolores Brkić, pročelnica Društva PMI

S. M. MARIA-ANA (MARICA) KUSTURA

(rod. 21. VII.1952. – +12. VI. 2022.)

U subotu, 18. lipnja 2022. godine uz Sv. misu zadušnicu u crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Dubravici – župa Vitez sahranjena je Služavka Malog Isusa Provincije Bezgrješnog začeća BDM s. M. Maria-Ana (Marica) Kustura. S. M. Maria-Ana je blago preminula u Gospodinu okrijepljena svetim sakramentima 12. lipnja. 2022. u 70. godini života i 47. godini redovništva u bolnici u Belgiji.

Misu zadušnicu u crkvi sv. Leopolda predvodio je generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađan Čosić, delegat vrhbosanskog nadbiskupa mons. Tome Vukšića, uz koncelebraciju 26 dijecezanskih svećenika i redovnika franjevaca, karmeličana, salezijanaca i drugih misnika, među kojima su bili: provincijal franjevaca trećoredaca glagoljaša sa sjedištem u Zagrebu fra Ivo Martinović, opravnik poslova Apostolske nuncijature u BiH mons. Amaury Medina Blanco, viteški župnik fra Velimir Bavrka, postulator kauze sluge Božjega Josipa Stadlera mons. Pavo Jurišić, generalni tajnik Biskupske konferencije BiH mons. Ivo Tomašević i ravnatelj Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Mirko Šimić. Na svetoj misi je sudjelovalo osamdesetak sestara različitih Družbi: Služavke Maloga Isusa predvođene vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić i provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, provincijalna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Mirjam Gadža uz nazočnost sestara njihove Družbe kojoj pripada pokojničina rođena sestra s. Vijaneja Kustura, Školske sestre franjevke Krista Kralja na čelu s provincijskom predstojnicom s. M. Željkom Dramac, Služavke Kristove na čelu sa vrhovnom glavaricom Družbe s. Emanuelom Nikolić, sestre Kćeri Božje Ljubavi i Klanjateljice Krvi Kristove, Milosrdnice sv. Vinka Paulskog. Nazočni su bili i braća Ante i Ivica s obitelji, kćeri pokojne sestre Celine, sestre Pavka i Tereza – s. Vianeja, rodbina i mnogobrojni prijatelji.

Na početku misnog slavlja nazočne je pozdravio domaći župnik fra Velimir Bavrka, nakon čega je generalni vikar započeo misno slavlje kazavši: „Svaka suza za našim dragim pokojnjima s vremenom iščezne; svaki cvijet na grobu naših pokojnika s vremenom uvene; jedino naša molitva za njih vječno traje jer upućena je Bogu u kojemu svi imamo život u izobilju, u punini [usp. Iv 10,19]. U skladu s običajem Svetе Majke Crkve, kao vjernici skupili smo se preporučiti Bogu dušu naše pokojne sestre M. Maria-Ane Kusture, članice Družbe Služavka Maloga Isusa. Naša prisutnost ovdje u ovolikom broju znak je, prije svega, naše zahvalnosti Bogu za dar njezinog ovozemaljskog i posvećenog života, ali i naše zahvalnosti njoj za sve dobro što ga je Bog po njoj učinio. Stoga, molimo Boga da joj dobra djela koja je učinila iz ljubavi i u duhu poniznog služenja uračuna u pravednost, a dušu joj pridruži broju svojih svetih i izabranih.“ Misno je slavlje animirao zbor sestara Služavki Maloga Isusa na čelu sa s. M. Pavkom Dujmović.

Na početku propovijedi generalni vikar pročitao je sažalnicu vrhbosanskog nadbiskupa mons. Tome Vukšića, koju prenosimo u cijelosti.

Poštovana sestro provincijalko!

U povodu smrti sestre Maria-Ane Kusture, koja će biti pokopana u Vitezu 18. lipnja 2022., Vama osobno, svim sestrama Vaše Provincije i cijele Družbe Služavaka Maloga Isusa te cijeloj njezinoj rodbini i svim poznanicima izražavam najiskreniju sućut, a pokojnu sestru Maria-Anu sam već jučer u svetoj misi preporučio Božjemu milosrđu.

Neka dragi Bog pokojnu Sestru nagradi za sva njezina dobra djela i molitve, za njezino služenje na raznim službama koje su joj povjeravane u Crkvi i Družbi, za predanost u Božju volju u patnjama koje joj je bolest donijela, za njezinu susretljivost i spremnost za suradnju radi dobra ljudi, sestara u Družbi i porasta Crkve Kristove. A svima, koji su ožalošćeni njezinom smrću, neka utjeha bude vjera u život vječni i uskrsnuće tijela.

U raj poveli je anđeli. Na dolasku njezinu primili je sveci i mučenici!

Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

Don Tomo Vukšić, nadbiskup vrhbosanski

Uz sažalnicu vrhbosanskog nadbiskupa generalni vikar prenio je izraze kršćanske sućuti i blizine Vinka kardinala Puljića, nadbiskupa u miru, te nastavio propovijed riječima: „Osjećao sam i osobnu potrebu danas biti ovdje u znak kršćanske solidarnosti s onima koji u ljudskom tugovanju zbog neizbjegne smrti utjehu traže i nalaze je u Božjem obećanju buduće besmrtnosti. Smatram, naime, duhovno korisnim pridružiti se molitvenoj zahvali Gospodinu koji nas i u ovom trenutku potiče nadasve razmišljati o

daru posvećenog života kao svjedočanstvu Njegove ljubavi prema čovjeku: one ljubavi koja je uvijek kristalno jasna i na kojoj nema nikakve sjene.“

Podsjetio je na lijepo svjedočanstvo s. Martine Ane Begić koje smo imali priliku čitati na mrežnoj stranici *Katoličke tiskovne agencije* te dodao: „Razmišljam koliko drugih lijepih svjedočanstava bi iznijela djeca, mladi, siročad, bolesnici, nevoljnici, postulantice, novakinje, juniorke i susestre te svi drugi koji su mogli osjetiti i doživjeti brigu i ljubav ove Bogu posvećene Služavke, koja je *molitvom, djelima pokore, djelotvornom ljubavlju i primjerom vlastitog života* [Konstitucije, 3] nastojala drugima svjedočiti i s njima dijeliti slatku ljubav i blagu moć Maloga Isusa. Upravo zbog svoje ljubavi prema Malom Isusu, komu je posvetila cijeli svoj život i biće, a ne isključivo zbog svojih sposobnosti – koje su je, treba i to reći, itekako krasile kao osobu i kao redovnicu – ova Služavka uspjela je doprijeti do mnogih osoba i dotaknuti mnoga srca.“

Generalni vikar zatim se osvrnuo na Božju riječ u kojoj sv. Matej piše o pozivu četiri prva učenika [Mt 4,18-22] koji su brzo ostavili mreže, lađu i oca i pošli za Isusom. Prisjetio se poziva i odaziva s. Maria-Ane i dodao: „Od tog trenutka ona je u središte svojeg života i u svoje srce stavila Isusa Krista. A to znači da samo onaj tko shvati da ga Isus neizmjerno voli, u stanju je iz ljubavi prema Njemu promijeniti svoj život i slijediti Ga. Svoje želje i planove, naime, moguće je ostaviti samo zbog neke veće ljubavi: ostavlja se manje kako bi se dobilo više, odnosno pristaje se da ljudska ljubav ustupi mjesto onoj božanskoj. U tome je tajna duhovnog poziva: uz potpunu i predanu ljubav prema Isusu, moguće je svoj život posvetiti Bogu i tako ga cijeloga učiniti darom Bogu i drugima, pritom nimalo ne žaleći za onim što se ostavilo.“

Svoju propovijed mons. Ćosić je završio izrazima sućuti i riječima: „Nadamo se i čvrsto vjerujemo da je naša Sestra sada u zagrljaju svojeg nebeskog Zaručnika komu je posvetila svoj život. Vjerujemo da ju je On prepoznao kao svoju mudru i vjernu zaručnicu i da joj je u tom susretu 'licem u lice' [1 Kor 13,12; usp. Otk 22,4] rekao: 'Što god si učinila jednomu od ove moje najmanje braće, meni si učinila: dođi, blagoslovljena Oca mojega!' [Mt 25,40,34].

To je milost koju u ovoj svetoj misi molimo za sestruru Maria-Anu i koju prati naša ljubav i zahvalnost prema njoj osobno i prema njezinom redovničkom pozivu i djelovanju. Za našu molitvu ona će nam biti zahvalna i zagovarat će nas pred Bogom, a posebno svoje susestre Služavke Maloga Isusa kako bi još predanije, dosljednije i vjerodostojnije mogle nastaviti karizmu Družbe kojoj pripadaju i po Isusovu primjeru služiti najmanjoj braći i svim ljudima.“

Nakon popričesne molitve pročitana je sažalnica uzoritog kardinala Vinka Puljića, nadbiskupa vrhbosanskog u miru, koji je izrazio svoju zahvalnost pokojnoj s. Maria-Ani za pomoć i suradnju.

Potom se nazočnima obratila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten. Govor provincijske glavarice bit će objavljen u cijelosti.

Nakon govora provincijske glavarice uputio je izraze sućuti sestrama Služavkama Maloga Isusa i rodbini pokojne s. Maria-Ane domaći župnik fra Velimir Bavrka koji je progovorio o poslanju časne sestre, prisjećajući se kako je s. Maria-Ana bila hrabra, odvažna i radosna.

Nakon Sv. mise zadušnice povorka se uputila prema sestarskom grobu na groblju Dubravica u Vitezu, gdje je položeno tijelo s. Maria-Ane i gdje s ostatim našim pokojnim sestrama čeka uskrsnuće mrtvih. Sprovodne obrede predvodio je fra Ivo Martinović, provincijal franjevaca trećoredaca, koji je prije spuštanja lijesa u grob uputio nazočnima svoju riječ podsjećajući na povezanost pokojne s. Maria-Ane s franjevcima trećoredcima. Naglasio je da je pokojna s. Maria-Ana živjela život redovnice koja se potpuno posvetila Crkvi i Bogu te istaknuo da je svojim stavovima bila vizionarka. Zahvalio je pokojnici za sve čime je obogatila Crkvu u Hrvata i mnogobrojne ljude te naglasio da se pokojna s. Maria-Ana vratila u svoju Bosnu.

Nakon riječi fra Ive Martinovića nazočnima je uputila riječ s. Vijaneja Kustura, rođena sestra pokojne s. Maria-Ane, koja je najprije zahvalila mnogobrojnim prijateljima na blizini i izrazima sućuti. Zahvalila je Bogu za život s. Maria-Ane i za vjeru koju su primile od svojih roditelja i obitelji Šarić i Kustura. Svojoj sestri pokojnoj s. Maria-Ani zahvalila je za svu ljubav kojom ih je obdarivala. Uputila je i zahvalu sestrama Služavkama Maloga Isusa za brigu i ljubav koju su poklonile njezinoj sestri u bolesti. Istaknula je da je tijekom bolesti „Andeo čuvan“ pokojne s. Maria-Ane bile njezina sestra Pavka koja je za nju najviše učinila. Na koncu je zahvalila svima za svaku gestu ljubavi.

Nakon završne molitve, tijelo pokojne s. Maria-Ane spušteno je u sestarsku grobnicu, gdje zajedno sa svojom tetom pokojnom s. M. Paulom Šarić i ostatim sestrama Služavkama Maloga Isusa čeka uskrsnuće mrtvih.

S. M. Ljilja Marinčić

Oproštajna riječ provincijske glavarice na sahrani s. M. Maria-Ane Kusture

*Poštovani mons. Slađane, mons. Amaury Medina Blanco, mons. Pavo,
oče Provincijale, gosp. Župniče, braćo svećenici!*

Poštovane sestre i braćo, rodbino i prijatelji pokojne sestre Maria-Ane!

Poštovana Časna Majko, sestro Provincijalko, drage sestre!

U nedjelju, na svetkovinu Presvetog Trojstva, 12. lipnja 2022., primile smo tužnu vijest da se naša draga s. Maria-Ana (Marica) Kustura preselila iz ovoga života u vječni gdje će njezina duša uživati blizinu gledanja lica Gospodinova komu je darovala čitav svoj život po svetim zavjetima u Družbi sestara Služavki Maloga Isusa.

Od početka mjeseca ožujka ove godine s. Maria-Ana je prema preporuci liječnika pošla na liječenje u Belgiju s nadom da će se suzbiti napredovanje dugogodišnje zločudne bolesti za koje više nije bilo lijeka u domovini. Iako se dugo borila o donošenju odluke prihvaćanja liječenja najnovijim terapijama, liječničku preporuku primila je kao znak Božje volje i podložila joj se s vjerom da je učinila sve što je mogla, a sve drugo je prepustila u Božje ruke. Bila je svjesna rizika u koji je išla te je kazala da ništa ne može izgubiti. Smatrala je da je i to za nju Božja volja i s njom je spremno surađivala sve do posljednjeg dana života.

Vijest o pogoršanju njezina zdravlja i teškom zdravstvenom stanju zatekla nas je pripremajući se na slavlje svete mise zahvalnice za završetak duhovnih vježbi u *Kući Navještenja* u Gromiljaku, u kojima je sudjelovao veći broj sestara. Primivši ovu obavijest, prikazale smo Gospodinu svetu misu za Božju pomoć i njegovu blizinu u teškim trenucima kada je se upravo njezina duša rastajala s tijelom i prelazila u vječni život. Dar slavlja sv. mise primile smo kao znak neba, kao providnosni trenutak u kojem smo mogle duhom i molitvom biti tako blizu našoj sestri Maria-Ani.

I ako nas je fizička daljina dijelila od nje, vjerujem da smo duhovno bile blizu njezinoj duši i da je u tom sestrinskom zajedništvu njezina duša pošla u susret Gospodinu. Za ovaj važni put prema vječnosti pripremila se samo nekoliko dana prije smrti sakramentima pomirenja i svete pričesti, nakon kojih je okrjepljena vjerom i nadom kazala sestrama koje su joj pomagale u zadnjim danima života da je spremna poći ususret Gospodinu.

Bolest s kojom je se dugo borila hrabro ju je prihvaćala prepuštajući se u Božje ruke s nadom da će još koji dan više moći slaviti Boga i radovati se životu koji je uvijek živjela u zajedništvu sa sestrama.

Zadnje riječi koje je izgovorila sestrama na polasku u bolnicu u noći 11. lipnja bile su riječi zahvale za sve darovano joj i učinjeno za nju. Željela je

svima reći hvala. To svjedoče mnoge sestre s kojima je se preko telefona čula zadnjih tjedan dana prije smrti.

Na svetkovinu Duhova, 5. lipnja, napisala je poruku pozdravljajući sve sestre, posebno koje su išle u duhovne vježbe jer je se i ona nadala doći i na njima sudjelovati. Kazala je kako slabije vidi i da joj je najteže što ne može čitati Brevijar. Bogu je zahvalila za sve i dopustila da se vrši volja Božja.

Vjerujem da je kroz zadnji tjedan života duhom bila još više sjedinjena sa svim sestrama u Provinciji i da je se po završetku duhovnih vježbi koje je ona nastojala obaviti u tišini prema svojem predviđenom programu, pozvana između mnogih na vječni susret sa Zaručnikom.

O njezinom bogatom i ispunjenom životu ovdje na zemlji za Boga, Crkvu, Družbu i Domovinu svjedoče biografski podaci koje je ona prošle godine dopunila i zabilježila u kartoteci Provincije.

S. Maria Ana (Marica) Kustura rođena je 21. srpnja 1952. u mjestu Paloč, općina Gornji Vakuf u BiH. U rodnom kraju završila je osnovnu školu, odakle godine 1965. odlazi na daljnje školovanje u Belgiju. Godine 1973. stupila je u Družbu sestara Služavki Maloga Isusa. Kandidaturu je provela u samostanu Doloroza u Čardaku. U novicijat Družbe stupila je 1974. u Sarajevu u provincijalnoj kući Betlehem gdje 1975. polaže prve redovničke zavjete. Nakon položenih prvih zavjeta vraća se u Belgiju gdje je sve do 1984. radila u Domu za starije i nemoćne osobe i to u mjestima Audregnies (Odrnji) i Florens.

Godine 1984. odlazi na studij odgojnih znanosti u Rim. Po završetku studija 1988. dolazi u Sarajevo gdje obavljala različite dužnosti u Provinciji sve do Domovinskog rata. Veliki dar našoj Družbi i mjesnoj Crkvi bila je u ratnom vihoru kada je od 1992. do 1993. djelovala u Sarajevu te dala veliki doprinos u spašavanju naših sestara iz zarobljenštva u Provincijalnoj kući u Sarajevu, pružanju potrebne pomoći kod izlaska mnogih obitelji iz okruženog Sarajeva, prevođenju jezika i suradnji sa stranim vojnim i državnim predstavnicima kako bi se pomoglo u zaustavljanju rata, opskrbljivanju grada, a na poseban način crkvenih ustanova potrebnom hranom i lijekovima. Kada je se naslućivao kraj rata, s. Maria-Ana je izišla iz Sarajeva s grupom sestara i pošla na otok Hvar gdje ostaje godinu dana voditi brigu o sestrama i pripravnicama.

Na Generalnom kapitolu Družbe 1994. izabrana je za vrhovnu savjetnicu i tajnicu Družbe te tada odlazi u Zagreb u Generalnu kuću gdje će ostati sve do 2012. godine. Kroz 18 godina boravka u Generalnoj kući vršila je dužnosti Vrhovne savjetnice, zamjenice Vrhovne glavarice, a od 2006. do 2012. obnaša službu Vrhovne glavarice Družbe. Uz navedene službe u Družbi bila je 1994. do 2017. savjetnica Vojne biskupije u Republici Hrvatskoj za me-

đunarodnu suradnju, na poseban način za organiziranje vojnih hodočašća u marijansko svetište u Lourdesu u Francuskoj. Također je kroz pet godina, od 2006. do 2011., vršila službu predsjednice Unije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Zagrebu.

Po završetku službe vrhovne glavarice Družbe, godine 2012. vraća se u svoju Provinciju gdje je 2012. i 2013. djelovala u Brodskom Vinogorju kao promicateljica duhovne baštine Oca Utemeljitelja, a od 2013. do 2017. djeliće u uredu kardinala Vinka Puljića u Vrhbosanskoj nadbiskupiji u Sarajevu.

Na XV. Provincijskom kapitulu održanom 2017. izabrana je za provincijsku glavaricu sarajevske provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije koju je obavljala do mjeseca srpnja 2020., kad je zbog potreba liječenja premještena u Zagreb u samostan sv. Josipa Radnika gdje je ostala do odlaska na liječenje u Belgiju.

Ovdje i ovim povodom teško je izreći sve dobro što je s. Maria-Ana učinila kroz svoj život i što je Gospodin predodredio za nju u svojoj providnosti.

Svima nama koji smo poznavali s. Maria-Anu dobro nam je poznata njezina ponajprije dobrota srca i veličina duha kojim je nastojala odgovoriti na potrebe svih ljudi koji su joj bili darovani ili povjereni na životnom putu. Njezin poziv koji je primila od Gospodina upućivao ju je na različita polja djelovanja gdje je nastojala velikodušno služiti od najpotrebnijih do darivanja života za opće dobro Crkve, Družbe, Provincije i Domovine kako Hrvatske tako i Bosne i Hercegovine, o čemu govore mnogi događaji u kojima je sudjelovala i dala svoj veliki doprinos.

Zahvalne smo za sve dobro koje nam je Gospodin ostavio po životu i služenju s. Maria-Ane. Neka svaka njezina gesta ljubavi i dobrote darovana svima nama u različitim prigodama i trenucima života i dalje govori o njezinoj sestrinskoj ljubavi koji je gajila iskrena srca prema svima nama. Za sve učinjeno Gospodin neka ju nagradi vječnim životom. Ako je što u ljudskoj slabosti ostalo nedovršeno, neka Gospodin sve pročisti svojom milošću kako bi bez ikakvih zapreka gledala Boga licem u lice.

Draga naša s. Maria-Ana, dok se opravštamo ovdje od Vas, zahvaljujemo Bogu za dar Vašega života koji ste utkali u život naše Družbe i Provincije i u život svake naše sestre i kandidatice, naše djece u Stadlerovom dječjem Egiptu, svih korisnika i djelatnika koji s nama dijele našu karizmu i surađuju u apostolatu. Vašu dobrotu, ljubav i osmijeh čuvat ćemo kao posebni dar koji je ispunjao naše zajednice kod vaših posjeta i svakog susreta s Vama. I ako Vas je bolest neumoljivo pratila, niste dopustili da Vam ukrade radost s lica. I kad je bilo teško, imali ste vjeru u Boga i nadu da Gospodin sve uprav-

lja i vodi i u toj vjeri i nadi pošli te ususret Gospodaru Vašega života. Sad odmarajte u Očevu domu od svake boli i molite za nas, a mi ćemo u našoj redovničkoj zajednici čuvati dragi spomen na Vas i u svojim srcima ostati povezani s Vama u duhu i molitvi. Oprostite nam ako je ostala koja zapreka koja bi mogla priječiti nama mir u srcu, a Vama vječnu radost u Gospodinu.

Dopustite mi da na ovom skupu, dok ispraćamo tijelo s. Maria-Ane na vječni počinak, uputim i nekoliko riječi zahvale koje dugujemo mnogim dragim osobama.

U ime svih sestara provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, zahvaljujem sestrama Splitske provincije s. Silviji, s. Raheli i s. Martineli na čelu s provincijskom glavaricom s. Terezijom Pervan što su u posljednjim danima života brinule o s. Maria-Ani i pomogle joj u svim njezinim duševnim i tjelesnim potrebama. Sestre su uložile puno ljubavi i žrtve kod pripreme ispraćaja tijela sestre Maria-Ane na ovo odredište.

Iskrenu zahvalnost dugujemo Pogrebnom društvu *Zoka* iz Tuzle koji su preuzezeli odgovornost pripremiti svu dokumentaciju, preuzeti tijelo s. Maria-Ane u Belgiji i dovesti ga ovdje na vječno počivalište. Zahvaljujem i pogrebnom društvu *Masline* u Novoj Biloj koje nam je pružilo podršku kod preuzimanja tijela pokojnice.

Zadnje tri godine života s. Maria-Ana je živjela u Zagrebu u samostanu sv. Josipa Radnika. Iskrenu zahvalnost dugujemo sestrama u zajednici koje su s. Maria-Ani bile od velike pomoći u različitim potrebama za vrijeme njezinog boravka u zajednici i liječenja.

Zahvaljujemo svem medicinskom osoblju i mnogim liječnicima u Zagrebu, Belgiji i u Sarajevu koji su s puno pažnje i ljubavi pomagali s. Maria-Ani u bolesti i hrabrili ju trenucima neizvjesnosti.

Mnoge su osobe bile suputnici na putu života s. Maria-Ani, između znanaca, mnogih prijatelja, biskupa, svećenika, velika su joj podrška bili njezini najbliži: rođene sestre Pavka i Tereza – s. Vianeja, braća Ante i Ivica, nećakinje, nećaci i rodbina. Zahvaljujem svima vama za sve dobro koje ste joj podarili za njezina života, posebno za trenutke blizine i ohrabrenja u danima bolesti i nemoći.

Zahvaljujem časnoj majci s. Mariji, sestrama u Vrhovnoj upravi, provincijskim glavaricama Splitske i Zagrebačke provincije, kao i svim sestrama u našoj Provinciji za svaku gestu pažnje i ljubavi, podrške i razumijevanja koja je bila dragocjena s. Marii-Ani, na poseban način kad su je obuzimale sumnje i kušnje što učiniti. Mogu reći da je s. Maria-Ana bila predana Bogu jer je za svaku svoju potrebu ili želju tražila Božji blagoslov i pristanak poglavara te da ništa nije željela učiniti na svoju ruku, što govori posebno o

njezinoj vjernosti i odanosti Bogu. S ovim blagoslovom je pošla i na zadnje putovanje života.

Dok u ime sestara Provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije izražavam svima vama nazočnima, kao i svima koji su nam uputili svoje sažalnice i iskrenu sućut, veliku zahvalnost, zahvaljujem Vama, poštovani mons. Slađane, što ste u ime vrhbosanskog nadbiskupa mons. Tome Vukšića predslavili ovo sveto misno slavlje za pokoj duše naše drage sestre Maria-Ane. Zahvaljujem svima vama, braćo svećenici, redovnici i redovnice, rodbino i prijatelji, što ste s nama danas molili za pokoj duše drage nam sestre i došli ispratiti njezino tijelo na vječni počinak gdje će čekati uskršnuće mrtvih. Gospodin neka svakome ponaosob i svima zajedno udjeli svoj blagoslov i nagradi svaku darovanu joj dobrotu i ljubav.

Draga s. Maria-Ana, počivaj u miru Božjem, uživaj u društvu dragih nam pokojnih, na poseban način naših pokojnih sestara koje su otišle pred nama, molite za nas i našu svetu ustrajnost do konca života kad ćemo se ponovno susresti i u zajedništvu slaviti našeg Gospodina Isusa Krista.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

Svetlost vječna svjetlila njoj!

Počivala u miru Božjem!

*S. M. Ana Marija Kesten,
provincijska glavarica*

U Vitezu 18. lipnja 2022.

„I zahvalni budite“ (Kol 3, 15)

Zahvalnost je biblijski princip: Božji narod je kroz povijest zahvaljivao za blagoslove koje mu je Gospodin darivao. Na više mjesta u sv. Pismu čitamo; BUDITE ZAHVALNI. Želi nas sv. Pismo podsjećati da ne zaboravimo sve što je Bog učinio za nas. „I sve što god riječju ili djelom činite, sve činiti u imenu Gospodina Isusa“. (Kol 17)

Neki nam ljudi od vremena do vremena gotovo neprimjetno prođu našim životom. Često se dogodi da postanemo i bolji ljudi. Osjetimo potrebu nekad odmah i od svjesnih i nesvjesnih darovanosti zahvaliti. Također se dogodi da neki ljudi uopće ne pamte baš dovoljno to što su dobra nama učinili. Zašto? Jer nisu činili s računicom. Dobro je ne prešutjeti svoju zahvalnost. Predivno je reći Onomu da On zahvali na svoj Božanski način tim osobama ako mi ne znamo, ne možemo i najbolje izraziti.

Za života brate, za života to učini podsjeća nas Ana Maria Rabatte. Otišla je po Božjem promisu s. Maria Ana Kustura u vječnost a nisu joj izrečene mnoge zahvalnosti. Vjerujem da ih nije ni tražila. Darivala je svoje talente nesebično u svim prilikama. Prebirati mislima i sjećanjima njezin život, sve što je radila, dužnosti i uloge koje je obavljala, vrlo odgovorne, zahtjevne ali Bog ju je tu stavio i želio. U svim tim okolnostima nikad nije okrenula glavu i srce od sestre u potrebi da mahne rukom; to će netko drugi. Nije meni to posao. Istina po struci je bila medicinska sestra ali i odgajateljica. To je bila u srcu, svakoj pori bez obzira što na papiru piše. Znala je nadjačati sva nevremena, sve vihore, obojiti hrabrošću, neuništivom voljom pomoći, izbaviti, ublažiti, razveseliti... Nije ju gušila uskogrudnost. Nije imala predrasuda kada je trebala pomoći bolesnoj sestri a ima ih niz...

Pišem ovo i za sve njih. Ovo svjedočim jer sam i sam prošla kroz njezinu njegu, u kući, bolnici, osobnih susreta u Zagrebu i nakon svih tih brižnosti kod liječničkih kontrola. Njezine brižnosti i strpljivost koju je pokazivala i realizirala prema sestrama iz naše splitske provincije su neizmjerni jer s. Marija Ana je to radila sa pet talenata. Možda će netko reći, što je moguće s nevjericom i dio pokušati razumjeti. Da vas ohrabrim, ja i danas još ne razumijem s kolikom ljubavlju je meni osobno pomagala na bilo koji način, bilo u bolnici ili samostanskoj kući vrhovne uprave.

Čitajući sjećanje kroz tekst od s. Martine-Ane Begić i govor provincijske glavarice s. Ane Marije Kesten puno su rekle i biranim riječima izrekle ljeputu služenja kroz plemenitost, hrabrost i nesebičnost kroz sve uloge na putu životnog poslanja. Zato ne ponavljam kronologiju... Važno je uvijek posvjestiti kako su nam dioptrijske tjelesnih očiju različite, pa tako su i dioptrijske srca i duše često puta vrlo kompleksne. Ne vidimo, pa zavidno reagiramo.

Molimo Gospodina da nam daruje zahvalne oči, zahvalno srce, za svaku gestu ljubavi Božje, za svaku gestu koju nam on dariva preko naših bližnjih, za svaku strpljivu gestu ljubavi, podrške, ohrabrenja u kojem nije bilo ni trunka pitanja: Zašto bih ja to morala? Trebam li baš to ja? Naša s. Maria-Ana uvijek je bila raspoloživo uslužna da je bilo teško obuhvatiti analizom tu raspoloživost koja pomaže. To je bio srž njezinog poslanja, njezin od Božja darovani talenat kojem je ona sa zahvalnošću pristupala. Razdavala je brigu s ljubavlju da sestre bude dobro u svakom smislu. Nije posustajala kada je bila gledana i prepričana drugaćijom. Željela je ublažiti bol, nemir, neslogu, površnost, ravnodušnost... nije sve uspjela...

Zato je naš Gospodi rekao; hajde postići ćeš veći uspjeh ako budeš strpljiva kroz bol, bol svoju osobnu. Meni si tako slična. Sa zahvalnošću je prihvatile taj zadatak. Blago njoj jer je Gospodina odabrala do kraja.

Hvala ti za sve i od svih, sada rekoh, ali rekosmo i u ono prošlo vrijeme. Željela sam ponoviti njezinu nesebičnost u djelotvornom suosjećanje bez kronologije i detalja. Moli za nas gore kod Gospodina da svi budemo potaknuti biti zahvalni za svaki dar, za svaku gestu ljubavi Božje. Neka mali Isus po zagovoru sluge Božjeg Josipa Stadlera daruje nama novih zvanja s novim duhom bez ravnodušnosti. Ništa nije pravedno zadržati za sebe. Ne biti suzdržan u ljubavi i dobroti, bezuvjetno.

S. Dolores Brkić

S. M. RIHARDA (ŠTEFANIJA) POSAVEC

(rođ. 25. XII. 1934. - + 16. VI. 2022.)

„Dani su čovjekovi kao sijeno, cvate k'o cvijetak na njivi; jedva ga dotakne vjetar, i već ga nema, ne pamti ga više ni mjesto njegovo. Al' ljubav Gospodnja vječna je nad onima koji ga ljube.“ (Ps 103)

Ljubav Gospodnja bila je na djelu od dana rođenja u životu naše drage po-kojne s. M. Riharde. S. M. Riharda Posavec, krsnim imenom Štefanija, rođena je na Božić - 25. prosinca 1934. godine od oca Gabrijela i majke Ljubice rođene Katančić u Svetom Križu kod Tuhlja u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije. Štefanija je rođena u djecom blagoslovljenoj obitelji u kojoj je, od osmero djece, sedmero svoj život posvetilo Bogu. Njena obitelj podarila je našoj Družbi četiri sestre Služavke Maloga Isusa, a tri od njih već su pohitile u susret svom Zaručniku.

U Družbu sestara Služavki Malog Isusa, s. Riharda je ušla 24. kolovoza 1956. godine. U Novicijat Družbe ušla je 14. kolovoza 1957. godine u Samoboru. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1958. u samostanu „Antunovac“ u Maksimiru, a doživotne zavjete 15. kolovoza 1964. godine u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu u Zagrebu.

S. Riharda je bila vrijedna i požrtvovna sestra koja je najveći dio svog redovničkog života provela u službi kuharice ili u poljoprivrednim poslovima. Sve osobe susretala je s ljubavlju i pažnjom. Bila je vedre i vesele naravi, te ostavljala lijepi dojam na osobe s kojima je surađivala. Svoju službu neuromorne hraniteljice sestara i redovnika vršila je na raznim mjestima: u Mandaljeni kod otaca dominikanaca, u Sarajevu, u Zagrebu u Dubravi, u Varaždinu i Rijeci kod otaca kapucina. Zatim u župama: u Maksimiru, Goričanu, Retkovcu, Krašiću, Stenjevcu, te naposljetku u našim samostanima u Samoboru i Kraljevcu. Od 2011. godine, zbog narušenog zdravlja, s. Riharda boravila je na Kraljevcu u samostanu „*Betlehem*“. Svoj križ bolesti, nosila je strpljivo i tiho predajući Gospodinu svoje boli. U trenucima trpljenja i bolesti bila je vrlo zahvalna sestrama i svima koji su joj iskazivali bilo kakvu pomoć i pažnju.

Okrijepljena svetim sakramentima s. Riharda je pozvana na vječnu Gozbu Jaganjčevu na svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove u četvrtak 16. lipnja 2022. Kroz svoje dane i godine redovničkog života hranila se Tijelom Kristovim. Vjerujemo da je i njoj Gospodin već ispunio svoje riječi: „*Tko jede od ovoga Kruha, živjet će uvijeke.*“ (Iv 6,51) Kao što je za života bila skromna i tiha, tako je bila i u času prelaska u vječnost, spremna za tajnu koja ju je čekala nakon smrti.

Draga s. Riharda, vi ste već pronašli put do Oca u vječnome SADA. Primite našu zahvalnost, ljubav i molitve za svako dobro učinjeno i ugrađeno u našu i vašu redovničku zajednicu i Družbu. Kao što ste vi nas za života hranili kruhom dobrote, darežljivosti, ljubavi, mi želimo vama, da se radujete s blaženom djenicom Marijom i svim nebesnicima na vječnoj gozbi Jaganjčevoj, svu vječnost.

„Blaženi koji umiru u Gospodinu! Neka otpočinu od svojih trudova jer prate ih djela njihova.“ (Otk 14,13)

Pokopana je 20. lipnja 2022. na Mirogojskom groblju uz prisutnost mnogih naših sestara. Sprovodne obrede uz koncelebraciju brojnih svećenika fratra i dominikanaca predvodio je fra Zdravko Lazić. Misu zadušnicu u kapelici na Kraljevcu predslavio je brat s. Riharde fra Ferdo Posavec.

S. M. Emanuela Pečnik

S. M. BOGOLJUBA (SLAVICA) KOS

(rođ. 27. V. 1937. - + 25. VI. 2022.)

„Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi. Uvjerjen sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem.“ (Rim 8,35-39)

Sam Bog je objavio koliko je njegova ljubav bila na djelu u životu naše po-kojne s. M. Bogoljube jer ju je u zagrljaj vječne ljubavi pozvao u suton svetkovine Presvetog Srca Isusova i u svitanje blagdana Prečistog srca Marijina, 25. lipnja 2022.

S. M. Bogoljuba Kos, krsnim imenom Slavica, rođena je 27. svibnja 1937. godine u mjestu Loviću Prekriškom kao deseto dijete, od oca Franje i majke Slavice. U trinaestoj godini života ostaje bez roditelja te brigu o njoj preuzima starija sestra. Već od najranijih dana gajila je želju posvetiti se Bogu kroz redovnički stalež.

U samostan sestara Služavki Maloga Isusa ušla je 15. rujna 1959. godine, uz preporuku našeg blaženika kardinala Alojzija Stepinca i župnika Josipa Vranekovića. U novicijat Družbe ušla je 14. kolovoza 1960. u samostanu „*Betlehem*“ na Kraljevcu. Prve redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1961. godine. Nakon položenih zavjeta s. Bogoljuba je kao kuvarica služila: kod franjevaca trećoredaca na Ksaveru, otaca kapucina u Dubravi, u Nadbiskupiji u Sarajevu i na župi u Krašiću. Najveći dio svog redovničkog života, punih 30 godina, s. Bogoljuba je s puno ljubavi radila kao kuvarica u centrima za rehabilitaciju u Nazorovoj, na Paunovcu i Orlovcu služeći djeci s poteškoćama u razvoju. Za to vrijeme boravila je u samostanu „*Antunovac*“

u Novoj vesi. Bila je vrlo radosna i zadovoljna što može raditi u svrsi svoje Družbe. Kao umirovljenica, sve dok su joj snage dopuštale, bila je vrlo aktivna te je djelovala u Zavodu *Gemaricum et Hungaricum* u Rimu, u Vojnom ordinarijatu, u samostanu kod otaca franjevaca u Samoboru, na župi u Stenjevcu. Od 2014. godine s. Bogoljuba boravila je u samostanu „*Betlehem*“ na Kraljevcu gdje je vrlo rado posluživala i brinula za danas pokojnog našega vlč. Josipa Radelju.

S. Bogoljuba je bila vrlo jednostavna, pristupačna, otvorena i društvena sestra koja je zračila vedrinom. Rado je svima činila potrebne usluge i u tome je bila neumorna. Na Kraljevcu ju je zadesila teška bolest koja je i tijek njenog zemaljskog putovanja iznenada privela svome kraju pod okriljem dvaju Srdaca.

Draga s. Bogoljuba, hvala Vam što ste nam toliko puta svojom vedrinom i jednostavnosću pokazali koliko ste blizu svome Zaručniku koji je nadahnjivao korake vašeg zemnog putovanja! Hvala vam za spremno služenje na brojnim mjestima gdje ste boravili i svjedočili kako je ljubav uvijek ispravan odgovor na sva naša pitanja! Vjerujemo kako vam je Zaručnik u trenutku susreta s puno radosti izrekao riječi: *Dođi, blagoslovljena Oca mojega! Primi u baštinu Kraljevstvo pripravljeno i za tebe od postanka svijeta! Jer bio sam gladan i dala si mi jesti; bio sam žedan i dala si mi piti; bio sam sam i pohodila si me, bio sam potreban tvoje pomoći i pružila si mi ju.* (usp. Mt 25,34-36)

Pokopana je 28. lipnja 2022. godine na Stenjevečkom groblju u prisutnosti sestara. Sprovodne obrede predvodio je župnik u Stenjevcu Vjekoslav Meštrić.

S. M. Emanuela Pečnik

S. M. BRIGITA (JANICA) ĐUMBIR

(rođ. 14. IX. 1936. - + 23. srpnja 2022.)

„Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom, šator, imamo zdanje od Boga, dom nerukotvoren, vječan na nebesima. Za to nas je sazdao Bog! Uvijek smo stoga puni pouzdanja! Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju. Zato se trsimo da mu omilimo. Jer svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio.“ (2 Kor 5,1.5.7.9-10)

S. Brigita rođena je 14. rujna 1936. u Starom Brodu u župi Farkašić od oca Stjepana i majke Jele r. Đumbir. Na krštenju je primila ime Janica. Dani djetinjstva bili su joj obilježeni ratnim stradanjima koja su razjedinila njezinu obitelj. Pretrpljene nevolje nisu ju ispunile gorčinom, već su joj oblikovale otvoreno srce za veće ideale.

U svojoj biografiji zapisala je da se u župi, a i u njezinoj duši, dolaskom župnika Vinka Kanižaja sve počelo mijenjati. U svojoj 23.-oj godini života, po preporuci župnika stupila je u našu Družbu. U kandidaturu je ušla 20. kolovoza 1959. u Maksimiru. U Novicijat Družbe ušla je 14. kolovoza 1960. u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu. Prve zavjete položila je na Veliku Gospu 1961., a doživotne zavjete položila je 15. kolovoza 1967. u Novoj vesi.

Nakon položenih prvih zavjeta godinu dana radila je kod djece s posebnim potrebama u Maksimiru. Poslušna volji Božjoj koju je prepoznavala u volji svojih poglavarica, bila je spremna ići kud god je trebalo. Na svim mjestima gdje je bila poslana iskazivala se kao vjerna Božja službenica. Mnogo je dobroj ljudskih osobina imala i velikodušno je sebe drugima darivala.

Postojano je Krista posluživala u kuhinjama: u Sarajevu na župi Srca Isusova, u Uroševcu na Kosovu kod nadbiskupa Smiljana Čekade, u Loretu kod oo. Scalabriana, u Engelszelli kod oo. Trapista gdje je početkom 1997. godine stekla mirovinu i radosno se vratila u Domovinu nakon punih 29 godina služenja u inozemstvu. Po dolasku u Domovinu kratko vrijeme služila je

u samostanu „*Sv. Ivana Krstitelja*“ u Samoboru. Od jeseni 1997. godine služila je, dok god je mogla, u samostanu „*Antunovac*“ u Novoj vesi, najprije kao kuvarica za dječji vrtić „*Cvjetnjak*“, a potom dugi niz godina na porti samostana.

Svi koji su se s njom susretali bili su obdareni njezinom vedrinom, blagošću, uslužnošću, razumijevanjem, pažnjom. Za one koji su zvonili na samostanska vrata tražeći hranu ili kakvu drugu pomoć, imala je pažljivo uho i ljekovite riječi. Sve je darivala blagim osmijehom. Zadnje dvije godine teško je bolovala, ali je u podnošenju boli bila vrlo strpljiva i zahvalna za svaku pruženu pomoć.

Draga s. Brigita! U svojoj 61 godini zavjeta gotovo svakodnevno ste se hrаниli na Gozbi Jaganjčevoj i kušali kako je dobar Gospodin. Obdareni dobrotom Gospodnjom drugima ste bili dobri poput kruha. Voljeli ste putovati. Zaručnik vas je na sam vaš imendan, 23. srpnja pozvao na najljepše putovanje - na put u vječnu domovinu. On koji je rekao „*Ja sam Put i Istina i Život! Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni*“ (Iv 14,6) sigurno vas je primio za svoj nebeski stol. Vjerujemo da uživate dobra Gospodnja u zemlji živih!

Pokopana je 26. srpnja 2022. godine na Stenjevečkom groblju u prisutnosti sestara. Sprovodne obrede predvodio je vlč. Ivan Lastovčić.

S. M. Emanuela Pečnik

S. M. RENATA (MARIJA) RAOS *(rođ. 2. XI. 1927. – + 27. VII. 2022.)*

Dana 27. srpnja 2022. godine, u samostanu na Šinama u Splitu, okrijepljena svetim sakramentima, blago je u Gospodinu preminula naša draga s. M. Renata (Marija) Raos, u 95. godini života i 68. godini redovništva. Posljednji ispraćaj obavljen je u petak 29. srpnja 2022. s početkom u 14,15 sati na gradskom groblju Lovrinac u Splitu.

Sprovodni obred i Svetu misu na groblju predvodio je župnik župe Kamen o. Ante Knežević, karmeličanin uz koncelebraciju dvanaest svećenika: don Danijel Guć, don Ivan Matković, don Mario Čagalj, don Pavao Banić, don Ante Mateljan, don Vjenceslav Kujundžić, don Stipe Ljubas, don Ivan Čubelić, s Brača: don Tonči Kusanović, don Ivica Huljev, don Jure Martinić, te fra Stipe Nimac. Na sprovodu su bili nazočni najbliži članovi obitelji i ostala rodbina te oko četrdeset sestara iz splitske provincije sv. Josipa s časnom majkom s. M. Marijom Banić.

Otc Ante je u homiliji zahvalio s. M. Renati za život služenja i predanja. Kazao je da mu je njegov mladi subrat karmeličanin o. Marko Maglić posvjedočio o uzornom redovničkom životu s. Renate, koja je djelovala u njezinoj župi, te da je upravo zbog toga o. Marko odlučio da se odazove Gospodinu na redovnički i svećenički poziv.

U ime sestara Splitske provincije od s. M. Renate se oprostila provincijska savjetnica i tajnica s. M. Maneta Mijoč, koja je u prigodnom govoru podsjetila na životni put s. M. Renate, a oproštajnu riječ je uputio i bivši župnik Medov Doca i Ciste Velike don Danijel Guć. Župa sv. Jakova Cista Velika u Slobodnoj Dalmaciji je u objavljenoj osmrtnici prigodom smrti s. M. Renate napisala: „Tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj. I tko god hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga.“ Mt 20, 26-27. ...Ove jednostavne, a duboke evanđeoske riječi, uz uvijek prisutnu vedrinu duha, najbolje opisuju život i rad drage s. Renate. S poštovanjem i tu-

gom, zahvalni s. Renati na službi koju je provela u našoj župi i među nama ostavila neizbrisiv trag. Župa sv. Jakova ap., Cista Velika.“ Prof. don Božo Odobašić iz Sarajeva je 3. kolovoza poslao pismenu sućut putem e-maila u kojoj navodi: „Tek sam sinoć saznao da je umrla i već sahranjena draga nam s. Renata Raos. Dok je bila u Pučišću, a mi profesori i bogoslovi u izbjeglištvu u Bolu, ja sam o vikendu po biskupovoj zamolbi bio na ispomaganju u Pučišću. Sestra Renata je i mene posluživala i svoju dobrotu trajno iskazivala. Zahvalan sam joj do beskraja. Ona blagost, blagi osmjesi, utješne i lijepе riječi, pobožnost, ostalo je sve to u mom srcu. Jutros sam za nju slavio Svetu misu. Vama s. Maneta, Provincijalki s. Tereziji i sestrama vaše provincije, moja iskrena sućut a s. Renati neka dragi Bog nagradu onu pažnju, ljubav i dobrotu koju je i meni toliko puta iskazivala.“

S. M. Renata (Marija) Raos, rođena je 2. studenoga 1927. u Medov Docu, u uzornoj katoličkoj obitelji mlinara Petra i Mare rođene Cvitković, obitelji koja je imala sedmoro djece. Najstariji od njih je bio Ivan, poznati hrvatski književnik, na koga je s. Renata bila ponosna i u razgovoru s drugima od milja ga uvijek nazivala "moj Ivan". Na dan rođenja primila je i sakrament krštenja, postala dijete Božje. Odgajala se i rasla s braćom i sestrama u kućnoj crkvi, u kojoj se molilo, voljelo i poštivalo obiteljsko ognjište i usvajale kršćanske vrednote bogoljublja i rodoljublja, a tako i župskoj crkvi kao svojoj drugoj kući.

U dvadeseti petoj godini života odlučila se za redovnički život. Zasigurno joj je uz dobar vjerski odgoj u obitelji i u župi, uz milost Božju, poticaj za redovnički poziv bio i uzorni redovnički život naše s. M. Teofanije Džaja, njezine susjede, koja je po odredbi komunističke vlasti, izdržala zatvorskou kaznu od 1945. do 1951. u Slavonskoj Požegi. Nakon zatvora s. M. Teofanija je dozvolom redovničkih poglavara od 1951. do 1954. godine bila na oporavku i na ispomoć bolesnim roditeljima u Medov Docu. Kao djevojka s. Renata je s njom često razgovarala o duhovnom pozivu, te preko nje upoznala i zavoljela redovnički život. Odlučila je slijediti njezin put i stupila u Družbu Sestara Služavki Malog Isusa u Zagrebu 3. prosinca 1952. godine. Novicijat je započela 14. kolovoza 1953. godine u samostanu u Samoboru. Privremene redovničke zavjete je položila 15. kolovoza 1954., a doživotne 15. kolovoza 1960.

Isticala se prirodnom nadarenošću. Bila je oštromorna, pa je i osnovnu školu u Medov Docu završila odličnim uspjehom, a kao redovnica je u Herceg Novom stekla stručnu spremu za kuharicu.

Sestra Renata je u svom redovničkom životu predano obavljala sve službe koje joj je zajednica povjerila ostvarujući geslo svoga utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera: „Imaj prema Bogu srce djetinje, prema bližnjem srce materinje, a prema sebi srce sudačko.“ Bila je vrhovna savjetnica u

Generalnoj upravi Družbe i u nekoliko navrata kućna predstojnica, koje je službe vršila uz službu kuharice u tim zajednicama. Gotovo cijeli svoj redovnički život radosno je služila kao kuharica: u samostanu otaca kapucina u Dubravi u Zagrebu, u franjevačkom samostanu u Samoboru, te u našim zajednicama u Prčanju u Boki kotorskoj, u Zagrebu, Kaštel Kambelovcu, Pučiću i Cisti Velikoj, u kojima je kuhala za sestre i župnike. Najveći dio svoga života provela je radeći kao kuharica 23 godine, od 1961. do 1984., u Domu za starije i nemoćne osobe na Lovretu u Splitu, a stanovaла je u samostanu sv. Ane. Mnogima koji su je u Domu susretali ostala je u sjećanju kao marljiva i požrtvovna, tiha i strpljiva osoba, puna suoštećanja za bolesne i nemoćne, puna razumijevanja za svoje suradnice na poslu.

Od ljeta 2019. kao bolesna i starija sestra premještena je iz Ciste Velike u samostan na Šinama-Split. Zadnje tri godine bila je na bolesničkom krevetu sjedinjena s Kristom patnikom i svoju potpunu fizičku nemoć strpljivo je podnosila, okružena brigom i pomoću sestara, osobito s. Dragutine i s. Marije. I kad više nije imala snage za riječi, njezin mili pogled duše na ozarenom licu zračio je smirajem uronjenosti u Božji svijet, zagledanosti u nebo, u vječnost, u koju se u jutarnjim satima 27. srpnja 2022. blaženo preselila u 95. godini života i 68. godini redovništva.

Zadnje svoje godine, od 2004. do 2018., gdje je dočekala starost, nikada umorna, nikada neraspoložena, provela je u župi u Cisti Velikoj, gdje je kuhala za sestre i župnika don Danijela Guća, kojeg je s poštovanjem oslovljava "mog don Danu". Poput Marije slušala je Božju riječ i po njoj živjela. Poput Marte služila je uvijek brižno i otvorena za pomoć potrebitima. U susretu s vjernicima bila je tiha i pristupačna, dostojanstvena i nikada nemametljiva. Sestra Renata gradila je svoju duhovnost kako i priliči sestri Služavki Maloga Isusa na malenosti i poniznosti. Na njoj su se obistinile Stadlerove riječi: „Služiti znači kraljevati“.

Zahvaljujemo župniku župe Kamen patru Anti Kneževiću na predvođenju sprovoda i misnog slavlja, kao i za svu duhovnu okrepnu koju su on i njegova braća patri karmelićani pružali u samostanu s. Renati. Zahvaljujemo i ostaloj braći svećenicima na sudjelovanju u ispraćaju s. Renate, na čelu s bivšim župnikom župe Medov Dolac i župe Cista Velika don Danijelom Gućem. Hvala časnoj majci s. M. Mariji Banić koja je došla na sprovod i time iskazala poštovanje i zahvalnost za život s. Renate. Hvala i svim sestrama, osobito sestrama iz samostana na Šinama na čelu s predstojnicom s. M. Loretom Leventić. Hvala svima koji ste došli ispratiti na vječni počinak našu sestru Renatu.

U ime sestara Splitske provincije izražavamo sućut rodbini sestre Renate, koju je ona iskreno voljela i za njih se svaki dan Bogu molila, a i oni su nju uvijek s radošću i zahvalnošću susretali i primali.

Draga s. Renata, Gospodin Vam bio vječna nagrada za sve dobro koje ste za života učinila. Molite da nam Gospodin udijeli novih zvanja, i da se i mi koji putujemo prema Vječnosti jednog dana radujemo u rajskoj slavi. Počivala u miru Božjem.

S. M. Maneta Mijoč

**Oproštajna riječ od s. Renate Raos don Danijela Guća,
nekadašnjeg župnika Medov Doca i Ciste Velike:**

„Braćo i sestre!

Došao sam s vama ispratiti našu dragu sestruru, s tugom u srcu, na njen vječni počinak. Rekoh s tugom jer sam izgubio jedno dragu biće koje mi je bilo vrlo drago. Teško mi je jer me s njom vežu mnoge lijepе uspomene. Stoga je sasvim opravdana moja žalost koja mi steže srce. A to je onakva žalost kakvu je i sam Krist osjećao nad grobom svoga prijatelja Lazara.

Draga Renata, u ovom trenutku osjećam dužnost da kao tvoj bivši župnik i prijatelj izrazim znak žalovanja tvojim milim i dragim u ime naših časnih sestara i u svoje osobno ime. Dragi naši, primite našu duboku sućut prigodom smrti vaše i naše Renate i budite ponosni što ste je imali u vašoj sredini. Naša Renata bila je vedra i radosna osoba. Uvijek je s osmijehom, ljubaznošću, dobrotom i ljubavlju primala sve posjetitelje: rodbinu, prijatelje, znance i nepoznate, siromahe koji su dolazili i kucali na vrata samostana. Za svakoga je pronašla riječ utjehe, podrške i ohrabrenja... Kako je znala podijeliti blaga svojega srca, tako je dijelila i ono materijalno, bilo kruha siromahu, ili jabuku, što god se u kući našlo. Bila je veliki prijatelj djece. S njima se jako dobro razumjela jer je i sama imala djetinju otvorenost i srce djetešta.

Draga moja Renata, hvala ti za svaku toplu riječ koju si mi često majčinski upravljala. Hvala ti na svakom zalagaju kruha i čaši vode i na svemu onome što si iz ljubavi prema meni učinila. Sve što si mi učinila, učinila si to iz čiste ljubavi bez ikakve nagrade i naknade. Draga moja Renata, ovog časa obećavam ti da neću nikada zaboraviti tebe, tvoju dobrotu i tvoju plemenitost koju si iskazivala prema meni, te da će se uvijek kod oltara moliti za tvoju plemenitu dušu. Na koncu, draga moja Renata, dao dragi Bog da i mi umremo u tvojoj vjeri koju si vjerovala i svojim životom potvrdila. Doviđenja u vječnosti. Od mene još jednom veliko hvala, a od dobrog Boga vječna nagrada. Amen.“

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCija

Naši pokojnici:

Pokojne sestre:

† s. M. Magdalis Krnjača
† s. M. Renata Raos

Pokojna rodbina:

† Radoslava Primorac, sestra s. M. Ivanke Čupić.
† Marija Čerlek, nevjesta s. M. Božene Čerlek.
† Rogošić Jakov, brat s. M. Gordane Rogošić.
† Jela - Ješka Jerković, majka s. M. Julijane Jerković.
† Ante Tonči Goić (Tare) brat s. M. Estere Goić, nećak pok. s. M. Maristele,
rođak s. M. Celestine Jerčić.

ZAGREBAČKA PROVINCija

Naši pokojnici:

Pokojne sestre:

† s. M. Riharda Posavec
† s. M. Bogoljuba Kos
† s. M. Brigita Đumbir

SARAJEVSKA PROVINCija

Naši pokojnici:

† **Antonija Leko**, mama s. M. Svjetlane Leko.
† **Ruža Krišto**, sestra s. M. Pavke Dujmović.

PRIOPĆENJA IZ NAŠIH PROVINCIJALATA

Priopćenja iz Vrhovne uprave

- **Redovnički dani**

Split, 16 -17. rujna 2022.

Dubrovnik, 17. rujna 2022.

Zagreb, 23-24. rujna 2022.

Rijeka, 24. rujna 2022.

Slavonski Brod, 8. listopada 2022

- **Susret za medicinske sestre redovnice**

Međugorje, 7-9. listopada 2022. Tema: Posvećeni život u promjeni epohe.

Vjernost i vjerodostojnost Voditelj: fra Mario Knezović OFM

- **11. listopada 2022.** – Proširena sjednica
- **Skupština HRK**
- **12. - 13. listopada 2022.** godine u Samostanu hercegovačkih franjevaca (Avenija Gojka Šuška 2, Zagreb)
- **24. listopada** – Rođendan Družbe Služavki Maloga Isusa

SPLITSKA PROVINCIIA

- **Imenovanja i premještaji:**

Premještaji:

s. M. Emerita Šušnjara iz samostana na Šinama u samostan u Košutama.

s. M. Tajana Andrle iz samostana u Solinu u samostan sv. Ane u Splitu.

s. M. Celestina Jerčić iz samostana u Dubrovniku u samostan sv. Ane u Splitu.

s. M. Flavija Brstilo iz samostana u Brelima u samostan u Solinu.

s. M. Antea Šarolić iz samostana u Sutivanu u samostan u Dubrovniku.

s. M. Iva Serdarević iz samostana u Solinu u samostan u Sutivanu.
s. M. Marcela Žolo iz samostana sv. Ane u Splitu u samostan u Dugopolju.
s. M. Ligorija Mateljan iz samostana u Dugopolju u samostan u Košutama.
s. M. Dulcelina Plavša iz samostana sv. Ane u Splitu u samostan u Košutama.
s. M. Beatrix Marić iz samostana u Dugopolju u samostan u Solinu.
s. M. Virgilija Matijašević iz samostana u Dubrovniku u samostan u Košutama.

Imenovanja:

s. M. Maneta Mijoč, provincijska tajnica
s. M. Salutaria Đula, provincijska ekonoma
s. M. Brigitा Rojnica, predstojnica u samostanu sv. Ane u Splitu.

• Vijesti:

SARAJEVO (IKA), 20.07.2022. / 12:28

Iz tiska je izašao prvi ovogodišnji broj znanstvenog časopisa Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu „Vrhbosnensia“. U ovom broju časopisa s. Maneta Mijoč autorica je članka „**Stadlerova duhovna baština u Družbi Sestara Služavki Malog Isusa**“. U članku se na temelju arhivske građe, objavljenih i neobjavljenih izvora, njihova ponovnog provjeravanja te mjerodavne literature govori o prvom vrhbosanskom nadbiskupu Josipu Stadleru kao utemeljitelju Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, prvenstveno o njegovojoj duhovnoj baštini u Družbi.

Novi broj dostupan je i na Portalu hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa Hrčak: <https://hrcak.srce.hr/broj/21874>

PROVINCIJSKA VIJEĆA U PROVICNIJI SV. JOSIPA – SPLIT

Vijeće za odgoj i trajni odgoj

Članice vijeća:

s. M. Vesna Mateljan
s. M. Martina Grmoja
s. M. Jelena Marević

Vijeće za promicanje zvanja i pastoral mladih

Članice vijeća:

s. M. Rebeka Batarello - pročelnica

s. M. Petra Šakić

s. M. Mila Deak

s. M. Mirjana Rojnica

s. M. Milana Žegarac

s. M. Marina Žuljević

Vijeće za duhovnost i promicanje baštine oca Uteteljitelja

Članice vijeća:

s. M. Maneta Mijoč - pročelnica

s. M. Anemarie Radan

s. M. Vesna Mateljan

s. M. Dolores Brkić

s. M. Marija Marina Mužinić

s. M. Milana Žegarac

Gospodarsko vijeće

Članice vijeća:

s. M. Salutaria Đula - pročelnica

s. M. Brigita Rojnică

s. M. Fanita Jukić

s. M. Antonia Čobanov

Vijeće za Društvo Prijatelja Maloga Isusa

Članice vijeća:

s. M. Dolores Brkić - pročelnica

s. M. Eduarda Marić

s. M. Rebeka Batarello

s. M. Danijela Mihić

s. M. Marijana Cvitanović

s. M. Antonia Čobanov

ZAGREBAČKA PROVINCIIA

• Premještaji u Zagrebačkoj provinciji:

s. M. Alojzina Mijatović iz samostana „*Antunovac*“ u Zagrebu premještena je u samostan „*Betlehem*“ – Kraljevec.

s. M. Katarina Penić-Sirak iz samostana „*Svetog Nikole Tavelića*“ iz Krašića premještena je u samostan „*Kraljice svete Krunice*“, Pitomača.

s. M. Marina Dugalija iz samostana „*Svetog Ivana Krstitelja*“ iz Samobora premještena je u samostan „*Antunovac*“, Zagreb.

s. M. Marta Vunak iz samostana „*Antunovac*“ iz Zagreba premještena je u samostan „*Betlehem*“ – Kraljevec.

s. M. Nikoleta Košćak iz samostana „*Svetog Ivana Krstitelja*“ iz Samobora premještena je u samostan „*Antunovac*“, Zagreb.

s. M. Petra Marjanović iz samostana „*Antunovac*“ iz Zagreba premještena je u samostan „*Svetog Ivana Krstitelja*“ u Samobor.

• Imenovanja:

s. M. Gordana Miškić imenovana je predstojnicom zajednice sestara u zavodu *Germanicum et Hungaricum* u Rimu na drugo trogodište.

s. M. Katarina Penić-Sirak imenovana je predstojnicom zajednice samostana „*Kraljice svete Krunice*“ u Pitomači na prvo trogodište.

s. M. Petra Marjanović imenovana je predstojnicom zajednice samostana „*Svetog Ivana Krstitelja*“ u Samoboru na prvo trogodište i voditeljicom podružnice DV Cvijetnjak u Samoboru.

s. M. Valerija Sakač imenovana je predstojnicom zajednice samostana „*Svetog Nikole Tavelića*“ u Krašiću na prvo trogodište.

• Odgojiteljice:

s. M. Marta Vunak, odlukom Vrhovne uprave Družbe, imenovana je magistrom novakinja Družbinog novicijata

s. M. Martina Vugrinec imenovana je učiteljicom sestara juniorki

s. M. Nikoleta Košćak imenovana je prefektom kandidatica

- *U novicijat naše Družbe 14. kolovoza 2022. godine ušle su:*

Anita Katanec-Makaj (s. M. Josipa) - ZG
Darija Filipančić (s. M. Darija) – ZG

- *Razrješenja:*

s. M. Ana Čajko-Šešerko razriješena je službe prefekte kandidatica

- *Vijeća u Zagrebačkoj provinciji*

Vijeće za duhovnost i promicanje baštine oca Utemeljitelja
Članice vijeća su:

s. M. Petra Marjanović - pročelnica
s. M. Viktorija Predragović
s. M. Jasmina Kokotić
s. Marija Kiš
s. M. Rebeka Gačić
s. M. Martina Vugrinec
s. M. Snježana Bjelobrk

Vijeće za apostolat zvanja

Članice vijeća su:

s. M. Kristina Maslać - pročelnica
s. M. Marta Vunak
s. M. Margaret Ružman
s. M. Monika Maslać
s. M. Snježana Bjelobrk
s. M. Zrinka Šutalo

Vijeće za Prijatelje Maloga Isusa

Članice vijeća su:

s. M. Zrinka Šutalo - pročelnica
s. M. Jelena Burić
s. M. Kristina Maslać
s. M. Monika Maslać
s. M. Margaret Ružman

Vijeće za redovnički odgoj

Članice Vijeća su:

- s. M. Marta Vunak - pročelnica**
- s. M. Martina Vugrinec
- s. M. Nikoleta Koščak
- s. M. Petra Marjanović

Ekonomsko vijeće

Članice vijeća su:

- s. M. Jelena Burić - pročelnica**
- s. M. Marina Dugalija
- s. M. Leonida Koch

e-Služavke

Članice tima su:

- s. M. Martina Vugrinec - koordinatorica**
- s. M. Jasmina Kokotić
- s. M. Marta Vunak
- s. M. Margaret Ružman

SARAJEVSKA PROVINCĲA

- *Svečarice Sarajevske provincije, 14. kolovoza 2022.:*

60. OBLJETNICA REDOVNIČKIH ZAVJETA:

- 1. s. M. Simoneta Lovrić

OBNOVA PRIVREMENIH REDOVNIČKIH ZAVJETA:

- 1. s. M. Nikolina Džavić
- 2. s. M. Pia Pilić
- 3. s. M. Mihaela Marinović
- 4. s. M. Rita Oborović

ULAZAK U NOVICIJAT:

- 1. Nikolina Cvitanović

- **Premještaji:**

S. M. Judita Matić iz samostana Egipat u Sarajevu u samostan sv. Rafaela u Voćinu.

S. M. Bernardina Šarić iz Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu u Dom Sv. Josipa u Vitezu.

S. M. Vera Bilješko iz Kuće Navještenja u Gromiljaku u Vrhbosansku nadbiskupiju u Sarajevu.

S. M. Pia Pilić iz Doma Sv. Josipa u Vitezu u samostan Egipat u Sarajevu.

S. M. Nikolina Džavić iz zajednice sestara u Rehabilitacijskom centru Sveta Obitelj u Mostaru u samostan Egipat u Sarajevu.

S. M. Mihaela Martinović iz samostana Egipat u Sarajevu u zajednicu sestara u Rehabilitacijskom centru Sveta Obitelj u Mostaru.

S. M. Rita Oborović iz samostana Egipat u Sarajevu u Samostan sv. Josip u Vitezu.

S. M. Svjetlana Leko iz samostana sv. Male Terezije u Doboju u samostan Egipat u Sarajevu.

S. M. Ivka Paurević iz samostana sv. Rafaela u Voćinu u samostan sv. Obitelji u Maglaju.

S. M. Klara Jerković iz RC Sveta Obitelj u Mostaru u samostan sv. Male Terezije u Doboj.

- **Važniji događaji:**

23. studenoga 2022., Kuća Navještenja - Gromiljak

Humanitarni koncert za školovanje djece i mladih u SDE u Sarajevu.

8. prosinca 2022. Bezgrješno, Sarajevska katedrala i samostan Egipat

Nebeska zaštitnica Provincije i spomen na Utetmeljiteljev 104. nebeski rođendan.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

2022.

01. lipnja – Započeo je mjesec posvećen Presvetom Srcu Isusovu.

02. lipnja – U samostanu u Košutama u 68. godini života prešla je u Očev dom naša draga s. M. Magdalis Krnjača. Pokoj vječni daruj joj Gospodine. Našu zajednicu posjetio je vel. Stjepan Penić. Također na kratko je posjetila zajednicu s. M. Marija Filipović.

Klanjanje za duhovna zvanja. U večernjim satima na kratko nas posjetila provincijalka s. M. Emanuela Pečnik sa svojom tajnicom s. M. Viktorijom Predragović.

04. lipnja – Časna majka otišla je u službeni posjet sestrama u Rim. Na sahranu s. M. Magdalis Krnjača otišla je s. M. Vedrana Krstičević. Umrla je i mama naše s. M. Svjetlane Leko i na sprovod u Đakovo išle su s. M. Andža Vranješ i s. M. Andelina Perić. Nakon sprovođanja s. M. Andelina sa sestrama iz Sarajeva otišla za Gromiljak na duhovne vježbe, a s. Andža se vratila kući.

Na koncert popularne duhovne glazbe „Progledaj srcem“, u Zagreb došla je gospođa Irena Franković iz Slovenije koja je posjetila i našu zajednicu.

05. lipnja – Duhovi – Pedesetnica. Proslavile smo Svetom misom i jačom svijeću da smo članovi Crkve koju vodi Duh Sveti.

06. lipnja – Vratila se sa sprovođanja iz Košuta s. M. Vedrana Krstičević. Danas je na Haitiju blagoslovljena - postavljen kamen temeljac za Kuću Maloga Isusa i sjećamo se dana ređenja našeg Oca Uteteljitelja.

07. lipnja – Dan Mlade mise našeg Oca Uteteljitelja.

Na današnji dan 879. godine datirano je znamenito pismo pape Ivana VIII. knezu Branimiru, jedan od najvažnijih dokumenata u čitavoj hrvatskoj povijesti. Iz tog se pisma može zaključiti da je Branimir bio nezavisan vladar, što je prvi dokaz postojanja hrvatske nezavisnosti u srednjovjekovlju. Započinje riječima: "Dilecto filio Branimir" (hrv. "Ljubljenom sinu Branimi-

ru"). Sadrži i obavijest o tome da je papa prilikom službe na oltaru sv. Petra dižući ruke uvis blagoslovio kneza Branimira, cijeli njegov narod te cijelu njegovu zemlju.

Zahvalujmo Bogu za našu Domovinu i molimo za nju.

08. lipnja – Utemeljiteljev dan. Našu zajednicu posjetila je splitska provincijalka s. M. Terezija Pervan i s. M. Marina Dugalija koje su sa s. M. Anđom išle na Redoviti godišnji susret biskupa Hrvatske biskupske konferencije i redovničkih poglavarica i poglavara koji imaju sjedište na području Hrvatske biskupske konferencije. Susret je održan u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu.

09. lipnja – Nakon Svete mise i zajedničkog doručka za Split je otišla provincijalka s. M. Terezija Pervan. Klanjanje pred Presvetim za duhovna zvana.

10. lipnja – Danas je imendan našoj s. M. Milani Žegarac za koju smo molili i čestitali joj moleći joj dar Božje blizine i radosnog služenja Bogu i bližnjemu.

11. lipnja – Sveta misa zahvale za kanonizaciju malog brata Karla (Charles de Foucauld) u župi sv. Mihaela u Dubravi u Zagrebu. Na slavlju Svete mise zahvalnice u ime naše zajednice bile su s. M. Andja Vranješ i s. M. Mirjam Dedić.

Vratila se Časna majka iz Rima gdje je službeno pohodila naše sestre Zagrebačke provincije u Papinskom zavodu Germanicum et Hungaricum i sestre Splitske provincije u Grottaferrati. Susrela se i s p. Gernotom Wisserom, rektorom Zavoda koji je posvjedočio o vrjednom služenju sestara u tom Papinskom zavodu.

12. lipnja – U nedjelju na svetkovinu Presvetog Trojstva u bolnici u Monsu u 70. godini života u Belgiji, nakon duže i teške bolesti preminula je naša s. M. Maria-Ana Kustura. Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

13. lipnja – U samostan Antunovac na Sv. misu u povodu proslave zaštitnika samostana „Antunovac išle su časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andja Vranješ i s. M. Mirjam Dedić. Posjetile su i bolesne sestre, a u molitvi mislile na sve posebno one koje žive, koje su živjele i radile u ovom samostanu moleći i dalje trajnu zaštitu sv. Antuna i Malog Isusa kojeg je On osobito štovao.

15. lipnja – Pročitale smo razmatranje "Josip Stadler i Srce Isusovo" koje je pripremila s. M. Viktorija Predragović, kako bi nas sve uvela u Devetnicu Presvetom Srcu Isusovu i oraspoložila naša srca na žarču pobožnost, štovanje i širenje pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu gledajući pred sobom uzor

u našem svetom Ocu Utemeljitelju slugi Božjemu nadbiskupu Josipu Stadleru. U tom duhu započele smo **Devetnicu Presvetom Srcu Isusovu**.

16. lipnja – Tijelovo. U 88. godini života i 64. godini redovničkih zavjeta blago je u Gospodinu preminula naša draga s. M. Riharda Posavec članica naše Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

17. lipnja – Održana je sjednica Vrhovne uprave. S. M. Alemka Šiljeg otišla je na godišnji odmor kod svojih u Metković.

Na sprovod majki s. M. Maria-Ani Kustura u Vitez, krenule su Časna majka, s. M. Andja Vranješ i s. M. Mirjam Dedić. Pridružit će im se i s. M. Anđelina Perić koja je sada u Sarajevu.

18. lipnja – Godišnji susret Prijatelja Malog Isusa zagrebačke provincije Presvetoga Srca Isusova i Marijina održan je u Samoboru. Na susretu iz Generalne kuće nije nitko bio radi sprovoda s. M. Maria-Ane Kustura u Vitezu u Bosni, iako se najavila Časna majka i s. M. Marija Banić I s. M. Mirjam Dedić.

U crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića Dubravica, prije sprovoda okupile su se sestre i rodbina s. M. Marie-Ane, braća Ante i Ivica s obitelji, te sestre Pavka i Tereza s. Vianeja članica Družbe Kćeri Milosrđa sa provincijalnom predstojnicom s. M. Mirjam Gadža i njezinim sestrama, i druga rodbina. Na Svetoj misi i molitvom svete krunice predvođene vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić i provincijskim glavaricama Sarajevske provincije s. M. Anom Marijom Kesten i Splitske provincije s. M. Terezijom Pervante kućne poglavarice sestara u Vitezu s. M. Paskvalinom Santro i s. M. Admireratom Lučić. Na sprovodu su bile i sestre drugih redovničkih zajednica i ostali vjernici.

Nakon Svetе mise zadušnice u filijalnoj crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića Dubravica sestra M. Maria-Ana Kustura, sahranjena je na groblju Dubravica u Vitezu.

Svetu misu zadušnicu predvodio je generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Sladan Ćosić kao delegat nadbiskupa i metropolita vrhbosanskog i apostolskog upravitelja Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tome Vukšića.

Sprovodne obrede vodio je provincial franjevaca trećoredaca glagoljaša fra Ivo Martinović, sa sjedištem u Zagrebu.

Nakon sprovoda s. M. Maria-Ane Kustura vratile su se u Zagreb časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andja Vranješ, s. M. Mirjam Dedić i s. M. Anđelina Perić koja je bila na duhovnim vježbama.

19. lipnja – Našu zajednicu posjetila je pravnica gospođa Snježana Radonić i provincijalka s. M. Emanuela Pečnik sa s. M. Petrom Marjanović.

21. lipnja – Sahrana naše pokojne sestre Riharde Posavec na Mirogoju. Bile smo na posljednjem ispraćaju časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anda Vranješ, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Vedrana Krstičević, s. M. Anđelina Perić i s. M. Imakulata Lukač. Sprovodni obred predvodio je fra Zdravko Lazić. Svetu misu zadušnicu na Kraljevcu u samostanu „Betlehem“ predvodio je brat naše pokojne sestre fra Ferdo Posavec.

U Novoj vesi započela je trodnevica Srcu Isusovu na koju smo išle i mi iz Vrhovne uprave prema svojim mogućnostima.

22. lipnja – Časna majka s. M. Marija Banić išla je s provincijalkom s. M. Emanuelom Pečnik na Jazovku na Svetu misu za sve žrtve stradale u jami Jazovka gdje je ubijena i bačena i naša s. M. Gaudencija Šplajt. Posjetile su naše sestre i župnika u Krašiću vlč. Ivana Vučak. Župniku su čestitale i imendan. S. M. Mirjam Dedić išla je na duhovne vježbe u Međugorje.

23. lipnja – Liturgijska proslava svetkovine sv. Ivana Krstitelja. Klanjanje za duhovna zvanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

24. lipnja – Svetkovina Presvetog Srca Isusova. Zaštitnik Zagrebačke provincije, a i cijele Družbe. Na proslavu svetkovine Presvetog Srca Isusova u provincijsku kuću u Novu ves išla je časna majka s. M. Marija Banić sa sesnama iz Vrhovne uprave. Sudjelovale su na Euharistijskom slavlju koje je predvodio don Marko Medo, generalni vikar Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj.

25. lipnja – Srce Marijino - Otac nebeski, Gospodar života i smrti, pozvao je u svoje Kraljevstvo našu dragu s. M. Bogoljubu Kos članicu naše Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Neka joj Gospodin da smiraj duše i punu radost u svome Kraljevstvu.

26. lipnja – Na duhovne vježbe na Kraljevec otišla je s. M. Anda Vranješ.

29. lipnja – Sveti Petar i Pavao. Časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Anda Vranješ išle su čestitati imendan s. M. Petri Marjanović u samostan „Antunovac“.

S. M. Mirjam Dedić posjetom Podbrdu u Međugorju pala i zadobila lomove na ruci i nogama.

30. lipnja – Časna majka s. M. Marija Banić i s. Milana Žegarac otišle na Provincijski kapitul u Livno. Vratila se s. M. Mirjam Dedić iz Međugorja.

01. srpnja – Započeo Provincijski kapitul u Kući Djeta Isusa u Livnu.

02. srpnja – S duhovnih vježbi s Kraljevca vratila se s. M. Andža Vranješ. S. M. Emanuela Pečnik, provincijalka i njezina tajnica s. M. Viktorija Predragović došle su u posjetu bolesnoj s. M. Mirjam.

03. srpnja – Provincijalka Sarajevske provincije s. M. Ana Marija Kesten sa s. M. Marijom Filipović i s. M. Vitomirom Bagić posjetila je našu zajednicu i bolesnu s. Mirjam.

04. srpnja – Održana je sjednica Vrhovne uprave na kojoj je potvrđena novoizabrana Provincijska uprava.

Na XVII. redovitom provincijskom kapitulu u "Kući Djeteta Isusa" u Livnu pod predsjedanjem vrhovne glavarice s. M. Marije Banić, izabrana je uprava splitske Provincije "Sv. Josipa" kako slijedi:

1. s. M. Terezija Pervan, provincijska glavarica
2. s. M. Brigit Rojnica, prva savjetnica i zamjenica provincijske glavarice
3. s. M. Maneta Mijoč, druga savjetnica
4. s. M. Martina Grmoja, treća savjetnica
5. s. M. Fanita Jukić, četvrta savjetnica

05. srpnja – Na godišnji odmor u Neum otišla je s. M. Andželina Perić. S. M. Mirjam posjetile su provincijalka s. M. Emanuela Pečnik i njezina tajnica s. M. Viktorija Predragović.

09. srpnja – Na primanje palija nadbiskupa Dražena Kutleše sudjelovala je časna majka s. M. Marija Banić. S. M. Mirjam posjetio je nećak Lobel Dedić. Vratila se Časna majka iz Splita.

10. srpnja – U posjet Časnoj majci i našoj zajednici došla je s. M. Judita Matić i s. M. Vilibalda Kvesić. Na kontrolu očiju iz Metkovića doputovala je s. M. Anette Krstičević.

11. srpnja – Vratila se s. M. Milana Žegarac. S. M. Beatis Čajko i s. M. Ana Čajko Šešerko posjetile su bolesnu s. M. Mirjam. Časna majka obavijestila je sestre, da naša s. M. Andželina Perić koja je otišla na godišnji u Neum, ima koronu što joj je potvrđeno testiranjem.

12. srpnja – Sastanak Časne majke i sestara s izvoditeljima radova na Generalnoj kući. Nakon obavljenog pregleda očiju s. M. Anette Krstičević otišla je za Metković.

13. srpnja – Majka Božja Bistrička.

14. srpnja – Provincijalka s. M. Emanuela sa s. M. Jelenom Burić nakratko posjetile našu zajednicu i bolesnu s. M. Mirjam.

15. srpnja – Održana je sjednica Vrhovne uprave. Nije prisutna s. M. Andželina radi korone, ali se telefonom s njom kontaktiralo.

16. srpnja – Gospa Karmelska.

17. srpnja – Imendan s. M. Alemki Šiljeg našoj vrijednoj kuharici. Započela Devetnica sv. Ani. Časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anda Vranješ i s. M. Alemka Šiljeg poslije ručka otišle su na Mariju Bistrigu da se zahvale Majci Božjoj na mnogim milostima, moleći i dalje Njezin zagovor i povezli su za Zagreb s. M. Juditu Matić koja je bila na Mariji Bistrici.

19. srpnja – Došla Mama i sestra s. M. Milane Žegarac radi upisa na fakultet. Vratila se s. M. Andelina Perić iz Neuma. S. M. Anda otišla na godišnji kod svojih u Bosnu.

20. srpnja – Sveti Ilija prorok, zaštitnik Bosne, Hercegovine i Slavonije.

21. srpnja – Redovito klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramenton za duhovna zvanja.

22. srpnja – S. M. Milana Žegarac oputovala za Split. Časna majka s. M. Marija Banić sa s. M. Vedranom Krstičević posjetile teško bolesnu s. M. Brigitu Đumbir u samostanu Antunovac.

23. srpnja – U ranim jutarnjim satima primivši svete sakramente blago u Gospodinu preminula je naša s. M. Brigita Đumbir. Časna majka s. M. Banić sa s. M. Vedranom Krstičević otišle su u Novu ves pomoliti se za pokojnu s. M. Brigitu Đumbir u samostanu Antunovac.

24. srpnja – Danas je nakon tri tjedna bila Sv. misa ovdje u kući. Obilježen je Dan starijih osoba, djedova i baka. U posjet s. M. Mirjam došla je s. M. Petra Marjanović i s. M. Angela Ivančić.

Od 24. do 31. srpnja - U Hrvatskoj se održao međunarodni isusovački program za mlade MAGIS Europe 2022.

U Sutivanu u samostanu Uznesenja Bl. Dj. Marije na Braču, uz vodstvo naše s. M. Milane Žegarac, mladi su kroz pirografiju, tišinu i meditaciju produbljivali svoj odnos s Bogom. Svakodnevno su naglašavali koliko im znači boravak u zajednici sa sestrama, sudjelovati s njima na liturgijskim slavlјima te promatrati njihovo radosno služenje.

25. srpnja – Dan Duhovne obnove.

26. srpnja – Sveta Ana, zaštitnica Družbe Služavki Maloga Isusa. Na posljednji ispraćaj s. M. Brigitе Đumbir išle su časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Andelina Perić. Danas je svečano otvaranje Pelješkog mosta koji je važan jer povezuje jug Hrvatske s ostatkom države.

27. srpnja – U nebeske stanove u Očev Dom preselila se u samostanu na Šinama, Split naša draga s. M. Renata Raos. Neka joj Gospodin bude vječna nagrada. Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

28. srpnja – Na godišnji odmor kod svojih u Dolac Donji, zatim na duhovne vježbe, otišla je časna majka s. M. Marija Banić.

29. srpnja – Na posljednjem ispraćaju s. M. Renate Raos u Splitu sudjelovala je časna majka s. M. Marija Banić. Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

31. srpnja – Umro je višegodišnji isповједник Vrhovne uprave Služavki Maloga Isusa o. Đuro Filipović, OCD član Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa. Neka mu Gospodin udijeli punu radost u svom Kraljevstvu, a od nas sestara iskrena hvala. Pokoj vječni daruj mu Gospodine.

03. kolovoza – S. M. Andža Vranješ vratila se s godišnjeg odmora.

04. kolovoza – Na kontrolu radi preloma ruke i nogu išla je s. M. Mirjam Dedić u pratnji s. M. Andje Vranješ.

06. kolovoza – Preobraženje. Započela je Devetnica za Veliku Gospu. Došla je nevjesta s. M. Vedrane Krstičević Ljerka Krstičević radi operacije.

08. kolovoza – Utemeljiteljev dan. Svetu misu za beatifikaciju našeg Utemeljitelja imao je don Marko Medo. Podvečer su posjetile s. M. Mirjam provincijalka s. M. Emanuela Pečnik i njena tajnica s. M. Viktorija Predragović.

09. kolovoza – Izišla je iz bolnice nevjesta s. M. Vedrane Ljerka Krstičević.

10. kolovoza – Na godišnji odmor u Metković otišla je s. M. Vedrana Krstičević.

11. kolovoza – Bila nećakinja od s. M. Andje Vranješ Ivana i njezina sestra radi pregleda u bolnici.

12.-14. kolovoza – Na Trodnevnicu Velikoj Gospi u Remete išle su: s. M. Andža Vranješ, s. M. Anđelina Perić i s. M. Alemka Šiljeg.

14. kolovoza – U samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu u Zagrebu slavljenja je svečanost ulaska u novicijat postulantica Anite Katanec-Makaj i Darije Filipančić. Obnovu zavjeta na godinu dana imale su s. M. Zrinka Šutalo i s. M. Snježana Bjelobrk. Srebrena jubilarka s. M. Nikoleta Košćak Bogu je zahvalila za 25 godina života u redovničkim zavjetima i bezbrojnih milosti koje je primila. Za 60 godina života u svetim zavjetima za svoj dijamantni jubilej zahvalile su s. M. Leopolda Božićević, s. M. Angela Ivančić, s. M. Leonida Koch i s. M. Pompea Bertolović.

Ovakva slavlja uvijek su radost za svaku sestruru, a i poticaj da s još većim žarom služimo Gospodinu.

Vel Antun Ćorković, župnik i rektor svetišta Gospe od Suza sa svojim nećakom i dijamantnom svečaricom s. M. Angelom Ivančić posjetile su bolesnu sestru Mirjam.

S. M. Anđelina Perić otišla je kod svojih na godišnji odmor.

15. kolovoza – Velika Gospa. Nakon duhovnih vježbi i slavlja redovničkih zavjeta vratila se Časna majka u Zagreb.

18. kolovoza – Časna majka sa s. M. Androm Vranješ išla je kod s. M. Admirete Lučić koja se nalazila kod svojih u Brckovljanim. Došla s. M. Ana Marija Kesten posjetiti našu zajednicu. S. M. Mirjam je išla na kontrolu i stavljen joj je novi gips i produženo nošenje još dva tjedna.

19. kolovoza – Našu zajednicu posjetila je s. M. Ana Marija Kesten, s. M. Admirata Lučić, s. M. Genoveva Rajić, a iz Črešnjevca s. M. Vilibalda Kvesić i s. M. Ljubica Šilar. Posjetile su i bolesnu sestru Mirjam koja je još u krevetu.

21. kolovoza – 25. obljetnica Požeške biskupije proslavljena je na blagdan Gospe Voćinske u Voćinu. Tom prigodom voćinska crkva proglašena je manjom bazilikom. Na toj izuzetno lijepoj svečanosti iz Vrhovne uprave sudje-lovala je s. M. Anđelina Perić.

23. kolovoza – Don Anđelko Horvatić i prof. Alemka Markotić posjetili su s. M. Mirjam i našu zajednicu.

24. kolovoza – Zahvalile za 70. godina života naše s. M. Alemke Šiljeg i čestitale joj taj okrugli rođendan s puno lijepih želja prateći ju svojim molitvama.

25. kolovoza – Dan duhovne obnove.

26. kolovoza – U popodnevnim satima s. M. Ružica Marijanović i s. M. Ivana Radman bile su na sprovodu i kratko se osvježile i krenule za Split.

29. kolovoza – Sveti Ivan Glavosjek. Došli su gospodin Ivan i Josipa s malim Lovrom na kontrolni pregled.

30. kolovoza – Vratile su se s godišnjeg s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Anđelina Perić. Zajednicu su posjetile s. M. Marija Filipović i s. M. Edita Perić.

PROVINCĲA SV. JOSIPA

2022.

01. lipnja - Provincijska glavarica posjetila je sestre u samostanu u Šestanovcu.

02. lipnja - Uoči prvog petka, u mjesecu posvećenom Srcu Isusovu, u samostanu Srca Isusova i Marijina u Košutama, okružena sestrama, u jutarnjim satima, tiho se preselila Gospodinu s. M. Magdalisi Krnjača, u 68. godini života i 48. godini redovništva.

04. lipnja - Posljednji ispraćaj s. M. Magdalisi Krnjača obavljen je slavljenjem Svetе mise u župskoj crkvi u Košutama, a zatim je bio ukop na mjesnom groblju Srca Isusova u Košutama. Na sprovodu je bilo nazočno oko pedesetak sestara iz Provincije, s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Iz rodnih Košuta došli su njezini najbliži, brat i sestre, ostala rodjebina, brojni mještani, kao i veliki broj ljudi iz Metkovića. Svetu misu s prigodom homilijom je predvodio župnik župe sv. Ilike u Metkoviću fra Ante Bilokapić, a u koncelebraciji su bili: don Stipe Ljubas, župnik Trilja i dekan cetinskog dekanata, župnik Košuta don Tomislav Topčić, don Dražen Dukić, don Petar Dukić, don Josip Dukić, st. don Josip Dukić, ml. don Ivan Grubišić, don Vjenceslav Kujundžić, fra Antonio Mravak, fra Lukica Vojković. Fra Ante je zahvalio s. M. Magdalisi za život i služenje Malom Isusu u malenima u samostanu u Metkoviću kroz 28 godina, te izrazio riječi sućuti Splitskoj provinciji, rodnoj župi Košute, župi sv. Ilike u Metkoviću, djeci i njihovim roditeljima u dječjem vrtiću „Mali Isus“ u Metkoviću. Misa zadušnica za s. M. Magdalisi slavit će se i u crkvi sv. Ilike u Metkoviću, 6. lipnja 2022. u 19 sati. Na kraju Svetе mise u ime sestara Splitske provincije od s. M. Magdalisi se oprostila provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, te Branko Medak u ime roditelja iz dječjeg vrtića „Mali Isus“ u Metkoviću.

12. lipnja – S. M. Brigita Rojnica pošla je u Toplice u Biokovku na liječenje.

U bolnici u Belgiji u 70. godini života i u 47. godini redovništva preminula je s. M. Maria-Ana (Marica) Kustura, koja se od ožujka ove godine liječila u bolnici u Briselu, gdje je dobivala imunoterapiju, a nakon primljene terapije pregleda bila je u našoj zajednici sestara u Audregniesu. Sestre u zajednici u Audregniesu su joj bile na usluzi u bolesti. Zadnje noći joj je stanje pogoršalo pa je prebačena u obližnju bolnicu, gdje je oko podneva preminula.

14. lipnja – Iz bolnice u Splitu, s odjela traumatologije, nakon operacije slomljene ruke uslijed pada ispred samostana u Brelima, u samostan sv. Ane u Splitu došla je s. M. Mirjana Rojnica, i bit će ovdje na oporavku.

14. – 20. lipnja - U duhovnom centru Kuća Djeteta Isusa u Livnu održale su se duhovne vježbe za sestre pod vodstvom prof. dr. fra Ante Vučkovića. U duhovne vježbe bilo je uključeno 27 sestara i to iz tri Družbe – Sestre Milosrdnice, Službenice Milosrđa i Služavke Malog Isusa. U samostan sv. Ane došla je s. M. Mirjana Rojnica na oporavak nakon što je hospitalizirana na Firulama zbog prijeloma ruke i ozljede glave.

17. lipnja 2022. Na groblju Sv. Ivana u Metkoviću bio je sprovod Radoslave Primorac, sestre naše s. M. Ivanke Čupić, na kojem je bilo više naših sestara.

18. lipnja - S. M. Maria-Ana (Marica) Kustura sahranjena je na groblju Dubravica u Vitezu. Na sprovod su iz Splita išle automobilom provincijalka s. M. Terezija Pervan, s. M. Marcela Žolo, s. M. Ružica Marijanović, s. M. Merica Lovrić, a u Livnu im se pridružile: s. M. Anemarie Radan, s. M. Salutaria Đula, s. M. Ivana Radman, i zajednički išle jednim kombijem. Svetu misu zadušnicu u filijalnoj crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića Dubravica u župi Vitez predvodio je generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Sladjan Ćosić kao delegat nadbiskupa metropolita vrhbosanskog i apostolskog upravitelja Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tome Vukšića, u koncelebraciji s 26 svećenika.

Ovaj dan u samostanu u Livnu održana je kraća sjednica Provincijskog vijeća.

14. – 20. lipnja - U duhovnom centru Kuća Djeteta Isusa u Livnu održale su se duhovne vježbe za sestre pod vodstvom prof. dr. fra Ante Vučkovića. U duhovne vježbe bilo je uključeno 27 sestara, a uz naše sestre bile su prisutne i sestre Milosrdnice i sestre Službenice Milosrđa.

21. lipnja - U kapelici samostana sv. Ane u Splitu služena je Sv. misa na godišnjicu otvorenja *Ureda za Život*, smještenog u iznajmljenom prostoru našeg samostana, u kojoj su sudjelovali članovi udruge i sestre iz samostana.

24. lipnja – Presveto Srce Isusovo. U samostanu sv. Ane poslije podne smo imale klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

25. lipnja - Duhovna obnova u samostanu sv. Ane, koju je sa Sv. misom i prigodnom homilijom vodio fra Ante Akrap. Provincijalka s. M. Terezija i s. M. Jelena išle su na biskupsko ređenje u Zadar nadbiskupu koadjutoru Milanu Zgrabliću.

28. lipnja - Na koncu škole ikonopisanja održana je svečana zahvalna Sveta misa u svetištu Gospe od Pojišana i blagoslov ikona. Predslavitelj Euharistijskog slavlja bio je dr. fra Ante Vučković uz koncelebraciju don Damira Vuletić i don Ilije. Školu je vodila Višnja Rickijević članica Društva Prijatelja Malog Isusa iz grupe Pojišan. Sudionici ikonopisci bili su mлади и djeca, što je

osobita bila Višnjina želja. Nastojala je proširiti i produbiti duhovnost Mataloga Isusa moleći prije rada pobožnosti Malom Isusu. Ikonopisanje je uvijek uz molitvu i duboku sabranost i meditaciju. S njima je bila i pročelnica Društva PMI s. M. Dolores Brkić.

30. lipnja - Provincijalka s. M. Terezija, s. M. Marcela Žolo, s. M. Brigita Rojnika, s. M. Maneta Mijoč, s. M. Jelena Marević, s. M. Miljenka Grgić, s. M. Petra Šakić iz samostana sv. Ane pošle su na Provincijski kapitul, koji se održava od 1. do 6. srpnja 2022. u samostanu u Livnu.

02. srpnja 2022. U Vidonjama je umrla Marija Čerlek, nevjesta s. M. Božene Čerlek, a sutradan je bio sprovod, na koje je bilo nekoliko naših sestara.

01.- 07. srpnja - Održan je XVII. redoviti Provincijski kapitul u samostanu u Livnu: 01. srpnja bila je duhovna priprava, koju je vodio dominikanac fra. Jozo Čirko iz Splita; 02. srpnja čitani su Izvještaji; 03. srpnja Nedjelja – Dan Gospodnjii; 04. srpnja – Izborni dio Kapitula; 05., 06. i 07. srpnja – Radni dio Kapitula. U Radnom dijelu kapitula referat s naslovom: „Solidarnost – individualni izbor u zajedničkoj nevolji“ imala je dr. sc. s. M. Miljenka Grgić. U Radnom dijelu kapitula slijedio je rad u grupama, diskusija na temu, pitanja i prijedlozi, osvrt na život u Provinciji – pojedina aktualna pitanja u Provinciji, osvrt na Statute Provincije, osvrt na Odluke prošlog Provincijskog kapitula i donošenje Odluka i Preporuka ovog Provincijskog kapitula za iduće trogodište.

Na XVII. redovitom Provincijskom kapitulu u „Kući djeteta Isusa“ u Livnu pod predsjedanjem vrhovne glavarice s. M. Marije Banić, izabrana je 4. srpnja 2022. uprava splitske Provincije „Sv. Josipa“ za slijedeće tri godine:

1. S. M. Terezija Pervan, provincijska glavarica 2. S. M. Brigita Rojnika, I. savjetnica i zamjenica provincijske glavarice 3. S. M. Maneta Mijoč, II. savjetnica 4. S. M. Martina Grmoja, III. Savjetnica 5. S. M. Fanita Jukić, IV. savjetnica.

07. srpnja 2022. Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan i provincijskim savjetnicama došla je u samostan sv. Ane u Splitu.

08. srpnja 2022. Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan službeno je posjetila splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Dražena Kutlešu u Nadbiskupskoj palači u Splitu.

Istog dana poslije podne u samostanu sv. Ane u prisutnosti vrhovne glavarice s. M. Marije Banić bila je primopredaja službe dosadašnje Provincijske uprave novoizabranoj Provincijskoj upravi.

Nakon primopredaje nastavljena je prva sjednica nove Provincijske uprave, na kojoj su izabrane:

S. M. Maneta Mijoč za provincijsku tajnicu

S. M. Salutaria Đula za provincijsku ekonomu.

17. srpnja - Provincijalka s. M. Terezija i s. M. Brigita posjetile su sestre u Dugopolju.

S. M. Mirjana Rojnica išla na fizikalno liječenje u bolnicu Križine u Splitu.

U samostanu u Livnu započele duhovne vježbe sestrama, koje predvodi don Vedran Torić. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan na početku duhovnih vježbi pozdravila je voditelja i sestre.

U Sinju je bio slavlje mlade mise don Josipa Mijoča, na kojoj je bila s. M. Maneta Mijoč.

18. srpnja - Održana u samostanu u Košutama druga sjednica Provincijske uprave.

20. srpnja - Iz tiska je izašao prvi ovogodišnji broj znanstvenog časopisa Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu „Vrhbosnensis“. U ovom broju objavljen je članak s. M. Manete Mijoč „Stadlerova duhovna baština u Družbi Sestara Služavki Malog Isusa“. U članku se na temelju arhivske građe, objavljenih i neobjavljenih izvora, njihova ponovnog provjeravanja te mjerodavne literature govori o prvom vrhbosanskom nadbiskupu Josipu Stadleru kao utemeljitelju Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, prvenstveno o njegovoj duhovnoj baštini u Družbi. Novi broj dostupan je i na Portalu hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa Hrčak: <https://hrcak.srce.hr/broj/21874>

23. srpnja - Misnim slavljem s prigodnom propovijedi, koje je slavio don Ante Rako, započela je trodnevница za blagdan sv. Ane u samostanu sv. Ane u Splitu. Svečano je proslavljen imendant s. M. Brigit Rojnica, provincijske savjetnice.

24. srpnja - Sedamnaesta nedjelja kroz godinu, Dan starijih osoba, djedova i baka.

25. srpnja - Treći dan trodnevnice za sv. Anu, u samostanu sv. Ane, bio je dan duhovne obnove. Misno slavlje služio je fra Ante Akrap. Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramenton bilo je do podne.

26. srpnja - Svetkovina sv. Ane, zaštitnice Družbe i samostana sv. Ane u Splitu. Misno slavlje služio je don Ante Rako, a uz kućne sestre bile su i sestre iz samostana na Bačvicama. Zajedničkom doručku je nazočio i dominikanac fra Jozo Ćirko i čestitao blagdan.

U Zagrebu je preminu Jakov Rogošić, brat naše s. M. Gordane Rogošić. Pokopan je na groblju Miroševac u Zagrebu.

U samostanu sv. Ane kratko je održana sjednica Provincijske uprave. Svečano je otvoren Pelješki most.

27. srpnja - U samostanu na Šinama u Splitu, u 95. godini života i 68. godini redovništva, blago u Gospodinu preminula je s. M. Renata (Marija) Raos. Posljednji ispraćaj drage nam pokojnice obavljen je u petak 29. srpnja 2022. na gradskom groblju Lovrinac u Splitu. Sprovodni obred i Svetu misu na groblju predvodio je župnik župe Kamen o. Ante Knežević, karmelićanin uz koncelebraciju dvanaest svećenika. Na sprovodu su bili nazočni najbliži članovi obitelji i ostala rodbina te oko četrdeset sestara iz Splitske Provincije sv. Josipa s časnom majkom s. M. Marijom Banić. U ime sestara Splitske provincije od s. M. Renate se oprostila provincijska savjetnica i tajnica s. M. Maneta Mijoč, koja je u prigodnom govoru podsjetila na životni put s. M. Renate, a oproštajnu riječ je uputio i bivši župnik Medov Doca i Ciste Velike don Danijel Guć.

Od 24. do 31. srpnja - U Hrvatskoj se održao međunarodni isusovački program za mlade MAGIS Europe 2022. Na programu je sudjelovalo 375 sudsionika iz 17 zemalja, a raspoređeni su u manjim skupinama na 29 lokacija gdje su upoznavali Hrvatsku, hrvatske običaje te pomagali lokalnim zajednicama u svemu tome uvijek tražeći Gospodina. Svečani završetak Magisa bila je Misa u Solinu, u nedjelju 31. srpnja, koju je predvodio provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibor Renić. Dva eksperimenta održana su u samostanima naše Splitske Provincije: u Sutivanu i Košutama. U samostanu Uznesenja Marijina u Sutivanu na Braču mlađi su, uz vodstvo naše s. M. Milane Žegarac, kroz pirografiju, tišinu i meditaciju produbljivali svoj odnos s Bogom. U svojim osvrtima na kraju dana svakodnevno su isticali koliko im znači boraviti u zajednici sa sestrama, sudjelovati s njima na liturgijskim slavlјima te promatrati radost s kojom služe. Oko 115 djece sudjelovalo je na dječjem kampu u našem samostanu u Košutama, na kojem su volonteri iz različitih zemalja pokušali pružiti djeci priliku za druženje, za povezivanje jednih_drugima te učenje i pronalaženje Boga kroz igru, ali i kroz liturgiju. Volonteri, kojima su sestre otvorile svoj dom, bili su ganuti gostoljubivošću i uslužnosti sestara.

30. srpnja - Program susreta duhovnih zvanja doline Neretve održan je u Župi Vidonje. Susret je počeo Misnim slavlјem u župnoj crkvi u Mliništu, koje je predslavio hvarski biskup Ranko Vidović, a ne kako je bilo najavljeno, Splitsko - makarski umirovljeni nadbiskup Marin Barišić, koji je bio na bolničkom liječenju, a poslao je svoje pozdrave prisutnima. Župnik don Mladen Margeta je pročitao i čestitku nadbiskupa ninskog Martina Vido-

vića, koji također nije mogao biti nazočan, a u kojoj ističe radost ovakvog susreta, te potičući sve na vjernost i ustrajnost, svoju molitvu uz blagoslov povjerio Presvetom Srcu Isusovu, Prečistom Srcu Marijinu i Presvetom Trojstvu. Potom je fra Josip Repeša prenio čestitke i pozdrave nadbiskupa Dražena Kutleše, koji također nije mogao biti prisutan. Poslije svečanog Euharistijskog slavlja bilo je druženje za zajedničkim stolom. Na ovom susretu bilo je prisutno više naših sestara.

01. kolovoza - U Svetištu Gospe Sinjske, na poziv gvardijana samostana Gospe Sinjske fra Marinka Vukmana, održan je *Dan duhovnih zvanja Cetinskog kraja*, kako bi u molitvenom zajedništvu kod Gospe Sinjske posvjedočili ljepotu služenja Bogu i svoje molitve uputili Isusu Dobrom Pastiru za nova duhovna zvana u Crkvi. Program susreta je bio: u 10:30 sati – Pokorničko bogoslužje, 11:00 sati – Euharistijsko slavlje – predsjedao: fra Siniša Balajić, definitor i magistar franjevačkih bogoslova u Splitu; 12:00 sati – Otvorenje *porcijunkolskog oprosta* uoči blagdana Gospe od Anđela; 12:30 sati – Zajednički ručak. Na susretu je bilo više naših sestara rodom iz Cetinskog kraja.

07. do 14. kolovoza – U samostanu u Livnu održane su duhovne vježbe sestara, koje je predvodio dr. fra Ante Akrap. Na njima su sudjelovale vrhovna glavarica s. M. Marija Banić i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, i sestre koje su slavile redovničke zavjete 14. kolovoza u Livnu, te još nekoliko sestara.

09. kolovoza – U 93. godini života preminula je majka naše s. M. Julijane Jerković Jela-Ješka Jerković, ujna s. M. Anette i s. M. Vedrane Krstičević. Sprovod je bio sutradan, 10. kolovoza, na groblju sv. Ivana u Metkoviću, na kojem je bilo više naših sestara, s vrhovnom glavaricom s. M. Marijom Banić i provincijskom savjetnicom i zamjenicom s. M. Brigitom Rojnica.

13. kolovoza – Iznenadnom smrću u Pražnicama na otoku Braču preminuo je Ante Tonči Goić (Tare) brat naše s. M. Estere, nećak pok. s. M. Maristele Goić, rođak s. M. Celestine Jerčić. Posljednji ispraćaj obavljen je 16. kolovoza u Pražnicama, na koje je bilo nekoliko naših sestara.

14. kolovoza – Nakon duhovnih vježbi bilo je slavlje redovničkih zavjeta: 60 godina redovničkih zavjeta slavile su i Bogu zahvaljivale: s. M. Emerita Šušnjara u samostanu na Šinama, s. M. Vatroslava Dugandžić u samostanu u Dubrovniku, a u samostanu u Livnu: s. M. Gonzaga Mušterić, s. M. Gordijana Lovrić, s. M. Krešimira Mlolaža i s. M. Servacija Mateljan; 25 godina redovničkih zavjeta slavila je s. M. Kristina Španjić i s. M. Lucija Jaganjac u Dubrovniku; a privremene redovničke zavjete na godinu dana obnovila je s. M. Tajana Andrle. U zajedništvu s našim svečaricama, 14. kolovoza u 10 sati slavili smo Euharistiju koju je predvodio fra Ante Akrap u koncelebraciji s

don Matom Drljom. Naše druženje, u Kristu i s Kristom, nastavili smo zajedničkim objedom i pjesmom u obližnjem restoranu.

Naše ovogodišnje jubilarke s. M. Lucija Jaganjac i s. M. Vatroslava Dugandžić, zbog zdravstvenih razloga, nisu bile prisutne s ostalim jubilarkama koje su slavile svoje jubileje u samostanu „Djeteta Isusa“ u Livnu 14. kolovoza, nego su svoje jubilej 25 godina (s. M. Lucija) i 60 godina (s. M. Vatroslava) proslavile u zajednici u samostanu „Sv. Obitelji“ - Dubrovnik, gdje je svečanu Sv. misu slavio kapucin fra Josip Grivić. Svoju 60. obljetnicu zavjeta s. M. Emerita Šušnjara obilježila je u samostanu u Košutama.

15. kolovoza - U Svetištu Gospe Sinjske na slavlju svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo 15. kolovoza okupilo se više desetaka tisuća vjernika iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine te iz inozemstva, a među njima bilo je i nekoliko naših sestara. Slavlje Svetih misa započelo je u 4 sata, a Mise su potom slavljenе svakih sat vremena, sve do 9.30 sati kada je slavljenje zvona i sviranje fanfara označilo da iz Gospina svetišta kreće svečani ophod – tradicionalna procesija gradskim ulicama sa slikom Čudotvorne Gospe Sinjske. Euharistijsko slavlje, kao i svečani ophod, predvodio je po prvi put mons. Dražen Kutleša, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit, u koncelebraciji s provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Markom Mršom, sinjskim gvardijanom fra Marinkom Vukmanom, župnikom Gospe Sinjske fra Antoniom Mravkom, dekanom Cetinskog dekanata don Stipom Ljubasom i brojnim svećenicima. Ovogodišnja proslava Velike Gospe u Sinju održana je pod geslom: „Gospe, čuvaj obitelji naše!“.

Na svečanoj procesiji od splitske katedrale do svetišta Gospe od Poišana, te svečanoj večernjoj Sv. misi koju je predvodio u tom svetištu nadbiskup mons. Dražen Kutleša sudjelovalo je nekoliko naših sestara na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan.

16. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u Omišu.

17. kolovoza - U samostanu sv. Ane u Splitu kod svečanog doručka bio je oproštaj od dosadašnje predstojnice i provincijske savjetnice s. M. Marcele Žolo. Nakon doručka bila je primopredaja službe predstojnice između s. M. Marcele i nove predstojnice s. M. Brigitte Rojnica, a iza toga je provincijska glavarica s. M. Terezija i s. M. Brigita pošla sa s. M. Marcelom na njezinu novu filijalu u Dugopolje. Iz Dugopolja je provincijska glavarica pošla u samostan u Jesenicama.

18. kolovoza - U samostanu sv. Ane, nakon što se vratila s godišnjeg odmora, svečano smo navečer proslavile imandan s. M. Jelene Marević.

21. kolovoza - U župi sv. Križa u Splitu bio je oproštaj dosadašnjeg župnika don Mihaela Jelavića, koji je premješten u župu Sitno Donje. Preko župske Sv. mise don Mihael se u oproštajnoj riječi od župljana zahvalio i časnim sestrama Služavkama Malog Isusa iz samostana sv. Ane, bivšoj i sadašnjoj provincijskoj glavarici, sestrama koje su pastoralno djelovale u župi za vrijeme njegove službe župnika.

21. kolovoza - Nekoliko župljana i naša s. M. Siksta Paleško otputovali su iz župe Trilj u Tanzaniju, u Afriku, našem misionaru rodom iz Trilja don Nikoli Sariću, koji slavi 50 godina službe Bogu i ljudima u misijama u Tanzaniji. Uz s. Sikstu Paleško, u Tanzaniju su otputovali don Nikolina rodbina i prijatelji: Andjela Odrljin, Miro Bradarić, Andelka Vuković, Antea Bradarić, Iris Čota i Nena Vuković. Don Nikola značajnu 50-tu obljetnicu da je misionar u Tanzaniji. prigodno će obilježiti u nedjelju 28. kolovoza.

29. – 30. kolovoza - Nacionalni katehetski ured HBK u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje RH organizirao je Katehetsku ljetnu školu za vjeroučiteljice i vjeroučitelje osnovnih škola koja je održana 29. – 30. kolovoza 2022. godine, u prostorijama Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu (Zrinsko-frankopanska 19). Tema škole je: „Odgoj učenika – zajednički izazov crkve i društva“. Na Katehetskoj ljetnoj školi okupilo se 274 vjeroučitelja iz cijele Hrvatske. Sudjelovale su u radu škole i naše sestre vjeroučiteljice.

U ponедјeljak, 29. kolovoza, u samostanu sv. Ane, nakon dopodnevnog rada na Katehetskoj ljetnoj školi, na ručak u samostan sv. Ane došle su naše sestre vjeroučiteljice, gdje su se susrele s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan i nakon ručka zadržale s njom u zajedničkom razgovoru o tekućim pitanjima vezanim uz svoj apostolat.

PROVINCIIA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

2022.

01. lipnja - S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica posjetila je sestre u Samoboru i čestitala imendan s. M. Justini Žutić.

03. lipnja - U dječjem vrtiću „*Cvjetnjak*“ u Samoboru održana je završna dječja priredba.

04. lipnja - Provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik je zajedno s časnom majkom s. M. Marijom Banić otputovala u Rim u vizitaciju zajednici sestara koje djeluju u *Germanicumu*.

05. lipnja - S. M. Marta Vunak i s. M. Snježana Bjelobrk su zajedno s nekolikom Prijatelja maloga Isusa sudjelovale na prigodnom susretu organiziranom za udruženja vjernika laika u zagrebačkoj nadbiskupiji i Euharistijskom slavlju u župi sv. Obitelji u Zagrebu.

08. lipnja - U sjedištu Hrvatske biskupske konferencije održan je susret hrvatskih biskupa s redovničkim poglavaricama na kojem je sudjelovala s. M. Marina Dugalija, zamjenica provincijske glavarice.

11. lipnja - Održan susret sestara juniorki koji je realiziran kao izletničko - hodočasnički dan u svetište Gospe Trsatske. Na susretu su sudjelovale sestre juniorke: s. M. Snježana Bjelobrk i s. M. Zrinka Šutalo te s. M. Viktorija Predragović, učiteljica sestara juniorki.

12. lipnja - U bolnici u Monsu u Belgiji u 70. godini života i u 47. godini redovništva preminula je s. M. Maria-Ana Kustura, koja se od ožujka ove godine tamo liječila. Nakon primljene terapije bila je u zajednici sestara u Audregniesu i tu noć joj je pozlilo iprevezena je u bolnicu ali ipak je podlegla. Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

13. lipnja - Svečanim Euharistijskim slavljem u kućnoj kapelici samostana „Antunovac“ u Novoj vesi, u prisutnosti časne majke s. M. Marije Banić i sestara iz Vrhovne uprave te sestara iz obližnjih zajednica proslavljen je blagdan zaštitnika kuće Sv. Antuna. Euharistijsko slavlje predslavio je don Antonio Mikulić.

U popodnevnim satima bio je tradicionalni blagoslov djece u vrtiću „Cvjetnjak“.

Održana je sjednica Provincijske uprave u Novoj vesi.

14. - 15. lipnja - U Pitomaču u ispomoć sestrama za proslavu župnog patrona sv. Vida išla je s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica. Ujedno se tom proslavom oprostila od župljana te završila svoje pastoralno djelovanje u toj župi.

16. lipnja - Na svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove na vječnu gozbu Jaganjčevu pozvana je s. M. Riharda Posavec. Umrla je u samostanu „Bethlehem“ na Kraljevcu u Zagrebu.

18. lipnja - U Samoboru je održan godišnji susret Prijatelja Malog Isusa pod gesлом: „Obitelj je radost za Crkvu“. U slavlju su se okupili članovi Društva iz svih župa u kojima djeluju: Vinkovaca, Pitomače, Kloštra Podravskog, Podravskih Sesveta, Krašića, Samobora te iz zagrebačkih župa: sv. Pavla apostola u Retkovcu, sv. Jeronima u Maksimiru, sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi i Uznesenja BDM Stenjevec. U zajedništvu s PMI sudjelovale su i sestre koje djeluju u župama. Svečanost primanja novih članova pripremila je s. M.

Kristina Maslać, pročelnica Vijeća Prijatelja Malog Isusa Zagrebačke provincije. Svemu su nazočile s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica i sve savjetnice. Osobiti čar slavlja susreta bila je „*Stadlerijada*“ **i** prigodno postavljena izložba „*Stadlerovim stopama*“ u franjevačkom samostanu.

20. lipnja - S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica u pravnji s. M. Jelene Burić, savjetnice posjetila je sestre koje djeluju u Rijeci, s. M. Fidelis Leventić i s. M. Marinu Perčić te ih upoznala s odlukom Provincijske uprave o zatvaranju filijale u Rijeci.

Održana je sjednica Provincijske uprave u Novoj vesi.

21. lipnja - Na groblju Mirogoj bio je posljednji ispraćaj pokojne s. M. Riharde Posavec. Sprovodni obred predvodio je fra Zdravko Lazić. Pridružili su mu se braća franjevci i dominikanci. Okupio se i veći broj sestara. Misu zadušnicu u samostanu „*Betlehem*“ na Kraljevcu predslavio je fra Ferdo Posavec, brat naše pokojne sestre.

21. - 23. lipnja - U župi sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi održana je trodnevna duhovna priprava za proslavu Presvetog Srca Isusova, patrona Provincije. Kroz tri dana okupljale su se sestre iz obližnjih zajednica te kroz Euharistijsko zajedništvo otvarale svoja srca za samu proslavu. Duhovnu pripravu predvodio je don Marko Medo, generalni vikar Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj.

22. lipnja - U 32. spomen-pohodu na Jazovku za sve nevino ubijene žrtve u II. svjetskom ratu i poraću 1945. sudjelovale su s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica Družbe, s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica i s. M. Viktorija Predragović.

24. lipnja – Dan svetkovine Presvetog Srca Isusova u zagrebačkoj provinciji Presvetog Srca Isusova i Marijina bio je bremenit slavlјima. Zajednička poslava upriličena je u večernjim satima u provincijskoj kući, u samostanu „*Antunovac*“ u Novoj vesi. Svečano Misno slavlje u kućnoj kapeli predslavio je don Marko Medo, generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH. Slavlju su nazočile: časna majka s. M. Marija Banić i sestre iz Vrhovne uprave; te s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik koje djeluju u misijama na Haity-u; sestre iz samostana „*Betlehem*“, Vojnog ordinarijata, Samobora, Kloštra Podravskog i Pitomače te prijateljica i dobročiniteljica naše zajednice dr. sc. Agneza Szabo.

Istoga dana zajednica sestara u Samoboru slavila je kućni patron - svetog Ivana Krstitelja.

25. lipnja - U zajednici sestara u samostanu „*Betlehem*“, u ranim jutarnjim satima umrla je naša s. M. Bogoljuba Kos.

Istog dana na blagdan Prečistog Srca Marijina svečanim Misnim slavlјem u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu proslavljen je istoimeni kućni patron. Euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Stjepan Penić, a slavlju su nazoočile i: provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik, s. M. Viktorija Predragović, postulantice Darija Filipančić i Anita Katanec – Makaj, te kandidatica Marta Kovačević.

26. lipnja - Započele su duhovne vježbe na Kraljevcu u samostanu „Betlehem“ koje je predvodio fra Krunoslav Kocijan. Na duhovnim vježbama su sudjelovale i provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marina Dugalija.

29. lipnja - U zajednici samostana „Antunovac“ proslavljen je imandan s. M. Petre Marjanovć. Na doručku i čestitanju bile su časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Andža Vranješ.

01. srpnja - U dvorani „Vijenac“ u Zagrebu održan je znanstveni simpozij o liku i djelu kardinala Franje Kuharića. Simpoziju je prisustvovala s. M. Jelena Burić.

03. srpnja - U samostanu „Antunovac“ je zajedničkom proslavom obilježen imandan svih sestara koje slave svoj imandan u mjesecu srpnju, a nalaze se u ovoj zajednici. To su: s. M. Beatis Čajko, s. M. Tihomila Leventić, s. M. Rufina Šimatić, s. M. Ljubica Đurašin, s. M. Irma Soldo, s. M. Brigita Đumbir, s. M. Ana Čajko Šešerko, s. M. Marta Vunak, kandidatica Marta Kovačević.

04. srpnja - Na Mirogojskom groblju, na sprovodnom ispraćaju vlč. Ilike Žugaj nazoočile su provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marta Vunak.

05. srpnja - U samostanu „Antunovac“ je održana sjednica Provincijske uprave.

07. srpnja - U samostanu „Antunovac“, provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik susrela se s novoimenovanim pročelnicama Vijeća u Provinciji.

11. srpnja - Provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik posjetila je sestre u Pitomači.

12. srpnja - Provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik posjetila je sestre u Kloštru Podravskom.

17. srpnja - U našim zajednicama započela je devetnica zaštitnici naše Družbe sv. Ani.

22. srpnja - U bolnici u Ogulinu, na odjelu ortopedije operirana je s. M. Nikoleta Košćak.

23. srpnja - U vječnu domovinu iz samostana „Antunovac“ u Novoj vesi danas se preselila s. M. Brigita Đumbir.

26. srpnja - U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi, svećanim Euharistijским slavlјem koje je predslavio vlč. Tomislav Kralj, proslavile smo našu zaštitnicu sv. Anu.

Istog dana na Stenjevečkom groblju na vječni počinak ispratili smo našu s. M. Brigitu Đumbir. Sprovodne obrede i Svetu misu predvodio je vlč. Ivan Lastovčić.

30. srpnja - S. M. Petra Marijanović je iz samostana „Antunovac“ u Zagrebu, Nova ves 55, premještena u samostan „Sv. Ivana Krstitelja“ u Samobor.

U Samoboru, u samostanu „Sv. Ivana Krstitelja“ održana je primopredaja službe predstojnice između s. M. Marine Dugalije i s. M. Petre Marjanović koja je imenovana predstojnicom zajednice i voditeljicom dječjeg vrtića „Cvijetnjak“ u Samoboru. Primopredaji su nazočile: provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik, s. M. Viktorija Predragović i s. M. Nikoleta Košćak.

01. kolovoza - U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi održana je prva sjeđnica Ekonomskog vijeća i Provincijske uprave.

02. kolovoza - U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi održan je prvi sastanak e-tima zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina. Sastanku su nazočile: provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik, provincijska tajnica s. M. Viktorija Predragović, te novoimenovane članice tima: koordinatorica tima s. M. Martina Vugrinec, te s. M. Jasmina Kokotić, s. M. Marta Vunak i s. M. Margaret Ružman.

04. kolovoza - S. M. Marina Dugalija i s. M. Nikoleta Košćak premještene su iz samostana „Sv. Ivana Krstitelja“ u Samoboru u samostan „Antunovac“ u Zagrebu.

06. kolovoza - Iz samostana „Antunovac sestre su svečano ispratile s. M. Martu Vunak i postulantice Anitu Katanec - Makaj i Dariju Filipančić koje su premještene na Kraljevac gdje s. M. Marta preuzima ulogu magistre novakinja, a Anita i Darija započinju svoju novicijatsku formaciju.

07. kolovoza - U Zagrebu u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu započele su duhovne vježbe koje predvodi fra Josip Ivkić, OFM.

S. M. Marina Dugalija je s nekolicinom sestara boravila u molitvenom centru „Tabor“ u Samoboru na Svetoj misi i svečanosti povodom 25. -te obljetnice osnutka centra.

11. kolovoza - Imendan s. M. Jasmini Kokotić u Samoboru su čestitale s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica i s. M. Marina Dugalija.

14. kolovoza - U samostanu „*Betehem*“ na Kraljevcu u Zagrebu, održano je svečano Euharistijsko slavlje koje je predslavio mons. Ivica Petanjak, krčki biskup uz koncelebraciju većeg broja svećenika, a na kojem su sestre zahvalile za obljetnice zavjeta. U novicijat naše Družbe ušle su: s. M. Darija Filipančić i s. M. Josipa Katanec - Makaj. Privremene zavjete obnovile su s. M. Zrinka Šutalo i s. M. Snježana Bjelobrk. Za 25 godina života u zavjetima zahvalila je s. M. Nikoleta Košćak, a za 60 godina života u zavjetima zahvalile su: s. M. Leopolda Božičević, s. M. Leonida Koch, s. M. Angela Ivančić, s. M. Pompea Bertolović. Svečanosti je nazočila s. M. Andra Vranješ - zamjenica časne majke s. M. Marije Banić, veći broj sestara te rodbina i prijatelji naših svečarica.

17. kolovoza - U Krašiću je izvršena primopredaja službe predstojnice između s. M. Katarine Penić - Sirak koja odlazi na službu u Pitomaču, te s. M. Valerije Sakač koja preuzima službu odgovorne sestre u Krašiću. Primopredaji su nazočile provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Viktorija Predragović. Istog je dana s. M. Katarina Penić - Sirak premještena u Pitomaču gdje je u samostanu „*Kraljice svete Krunice*“ izvršena primopredaja službe kućne predstojnice između s. M. Emanuele Pečnik i s. M. Katarine Penić - Sirak.

22. - 28. kolovoza - S. M. Katarina Penić - Sirak hodočastila je u marijansko svetište u Lurd.

27. kolovoza - Sestre u samostanu „*Marijin dom*“ u Vinkovcima posjetile su misionarke s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik.

28. kolovoza - U samostanu „*Antunovac*“ proslavljen je imandan s. M. Monike Maslać.

S. M. Monika Novak proslavila je svoj imandan sa sestrama u samostanu „*Betlehem*“, na Kraljevcu. Na čestitanju su bile s. M. Marina Dugalija i s. M. Nikoleta Košćak.

29. kolovoza - S. M. Alojzina Mijatović je premještena iz samostana „*Antunovac*“ u Novoj vesi u samostan „*Betlehem*“ na Kraljevcu.

Na slavlju imendana s. M. Zrinke Šutalo u samostanu „*Sv. Ivana Krstitelja*“ u Samoboru bile su provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marina Dugalija

30. kolovoza - U samostanu „*Antunovac*“ u Novoj vesi održana je sjednica Provincijske uprave.

PROVINCija BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

2022.

03. – 08. lipnja - U samostanu „Egipat“ u Sarajevu održana je službena vizitacija zajednice. Službenu je vizitaciju obavila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten.

04. lipnja - U jutarnjim satima krenule su prema Đakovačkoj Satnici provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pratnji provincijske zamjenice s. M. Kate Zadro i u pratnji još šest sestara. Povod njihovog putovanja bio je sudjelovanje na sprovodu pokojne Antonije Leko – mame naše s. M. Svjetlane Leko. Pokojnoj Antoniji molimo vječni pokoj, a s. Svjetlani i cijeloj obitelji pokojne Antonije molimo snagu vjere u ponovni susret kod Gospodina.

06. – 12. lipnja - U „Kući Navještenja“ na Gromiljaku održane su duhovne vježbe za sestre. Duhovne je vježbe predvodio o. Zvonko Marić OCD, a sudjelovalo je osamnaest sestara.

08. lipnja - U srijedu 8. lipnja 2022. godine, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu obilježen je Stadlerov dan. Sveti misno slavlje, kojemu je prethodilo prigodno razmatranje i molitva litanija Srca Isusova, predslavio je postulator kauze mons. dr. Pavo Jurišić u koncelebraciji sa vlč. Markom Stanušićem i đakonom Dinom Mustafi. Razmatranje, molitvu, pjevanje i čitanje animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa. Uz vjernike katedralne župe na Svetoj su misi sudjelovale sestre koje sudjeluju na duhovnim vježbama u Gromiljaku, sestre Sarajevskih zajednica, postulantica i kandidatice predvođene provincijskom glavaricom s. M. Ana Marijom Kesten.

10. lipnja - Korisnice Stadlerovog dječjeg Egipta u Sarajevu, djevojke Ana Popić i Lucija Maličević završile su srednjoškolsko obrazovanje i stekle zvanje tekstilni tehničar - smjer krojač. Čestitamo našim djevojkama i želimo im obilje Božjeg blagoslova u dalnjem životu.

11. – 12. lipnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten boravila je u „Kući Navještenja“ na Gromiljaku kako bi se susrela sa sestrama koje obavljaju duhovne vježbe.

18. lipnja - Misom zadušnicom u crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Dubravici – župa Vitez, sahranjena je Služavka Malog Isusa Provincije Bezgrješnog Začeća BDM s. M. Maria-Ana (Marica) Kustura koja je blago preminula u Gospodinu okrijepljena svetim sakramentima, 12. lipnja. 2022., u 70. godini života i 47. godini redovništva, u bolnici u Belgiji. Misu

zadušnicu u crkvi sv. Leopolda predvodio je delegat Vrhbosanskog nadbiskupa mons. Tome Vukšića - generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađan Čosić uz koncelebraciju 26 svećenika. Na Svetoj je misi sudjelovalo osamdesetak sestara različitih Družbi: Služavke Malog Isusa predvođene vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić i provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten; provincijalna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Mirjam Gadža uz prisutnost sestara njihove Družbe kojoj pripada pokojnica rođena sestra s. Vijaneja Kustura; Školske sestre franjevke Krista Kralja na čelu s provincijskom predstojnjicom s. M. Željkom Dramac; Služavke Kristove na čelu sa vrhovnom glavaricom Družbe s. Emanuelom Nikolić; sestre Kćeri Božje Ljubavi, Klanjateljice Krvi Kristove; Milosrdnice sv. Vinka Paulskog, te braća Ante i Ivica sa obitelji, kćeri pokojne sestre Celine, sestre Pavka i Tereza - s. Vianeja, rodbina i mnogobrojni prijatelji.

21. – 23. lipnja - Sestre iz samostana „Egipat“ u Sarajevu, predvođene provincijskom glavaricom s. M. Ana Marijom Kesten i u pratinji postulantice, kandidatica i djece Stadlerovog dječjeg „Egipta“ sudjelovale su na trodnevnici pred patron Sarajevske katedrale – Srce Isusovo. Trodnevница se sastojala od molitvenog programa pola sata prije mise i od svečanog misnog slavlja s prigodnom propovijedu.

24. lipnja - Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, katedralna župa u Sarajevu proslavila je svoj patron. Na misnim slavlјima proslave patrona katedralne župe sudjelovale su sestre iz svih Sarajevskih zajednica predvođene provincijskom glavaricom s. M. Ana Marijom Kesten i uz sudjelovanje postulantice, kandidatica i djece Stadlerovog dječjeg „Egipta“. Središnje Euharistijsko slavlje u 10:30 sati u sarajevskoj prvostolnici predvodio je dr. sc. don Milenko Krešić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Univerziteta i duhovnik Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu uz koncelebraciju 12 svećenika. Na misnom je slavlju sudjelovao velik broj župljana katedralne župe.

Isti dan u našu Domovinu su stigle na zasluženi odmor naše sestre s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik misionarke na Haitiju. Izražavamo im iskrenu dobrodošlicu i želimo radosno druženje sa sestrama, rodbinom.

27. lipnja 2022. Na svečanoj akademiji prigodom proslave Dana grada Doboja, naše sestre iz samostana sv. Male Terezije primile su od gradonačelnika gosp. Borisa Jerinića plaketu i novčani dar kao znak zahvale za njihov doprinos ovom gradu. Plaketu je primila predstojnica s. M. Vladislava Blažević. Sestrama čestitamo na ovom priznanju.

28. lipnja - U popodnevni je satima u samostanu „Egipat“ u Sarajevu održana sjednica Vijeća Sarajevske provincije. Sjednicom je predsjedala

provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten, a sudjelovale su sve četiri savjetnice: s. M. Kata Zadro – zamjenica i savjetnica, s. M. Ljilja Marinčić – tajnica provincije i savjetnica, s. M. Marinela Zeko – savjetnica, s. Jadranka Lacić – savjetnica.

29. lipnja – 4. srpnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten zbog važnih poslova boravila je u Zagrebu.

02. srpnja - U prostorijama Nadbiskupske Rezidencije u Sarajevu upriličeno je zajedničko čestitanje imendana vrhbosanskom nadbiskupu i apostolskom administratoru Vojnog ordinarijata u Bosni i Hercegovini mons. Tomi Vukšiću. U ime naše zajednice čestitanju se pridružila tajnica Provincije s. M. Ljilja Marinčić.

03. srpnja - Naše sarajevske zajednice sudjelovale su na mladomisničkom slavlju koje je u večernjim satima u sarajevskoj katedrali Srca Isusova slavio vlč. Dino Mustafi, svećenik Nadbiskupijskog Misijskog Sjemeništa Redemptoris Mater u Vogošći. Nakon misnoga slavlja uzvanici su se uputili u Svećenički Dom gdje je uslijedila tjelesna okrepa. Među uzvanicima su bile sestre iz samostana „Egipat“ tajnica s. M. Ljilja Marinčić i s. Rita Oborović. Vlč. Dini molimo obilje Božjeg blagoslova u svećeničkom služenju.

05. srpnja - Na svetkovinu slavenskih apostola Sv. Ćirila i Metoda u istoimenoj sjemenišnoj crkvi u Sarajevu tijekom svečanog Misnog slavlja vrhbosanskom nadbiskupu metropoliti mons. Tomi Vukšiću njegov prethodnik Vinko kard. Puljić stavio je palij na ramena. S velikom se pažnjom pratio obred stavljanja palija na ramena nadbiskupa Tome, prije kojega je kardinal Puljić kratko govorio o značaju palija i kako je on znak metropolitanske vlasti i povezanosti sa Svetim Ocem. Potom je mons. Vukšić klečeći izrekao Ispovijest vjere, nakon čega mu je njegov prethodnik na ramena stavio palij. Na svečanom Misnome slavlju sudjelovale su sestre iz samostana „Egipat“: provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten, tajnica Provincije s. M. Ljilja Marinčić, kandidatice Matea Andrić i Viktorija Oršolić te djevojka Ana Maličević iz SDE.

05. srpnja - Nakon sedmomjesečnog boravka izvan zajednice, u Provinciju se vratila naša s. M. Judita Matić. Želimo joj i molimo obilje Božjeg blagoslova.

06. – 08. srpnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten posjetila je sestre koje u našoj kući u Baru (Crna Gora) obavljaju duhovne vježbe. Tom se prigodom susrela s barskim nadbiskupom mons. Rokkom Đonlešaj.

08. – 09. srpnja - Našu redovničku obitelj posjetili su sinovi pokojnog Adelia Bergamaschi iz Italije. Oni su došli sa svojim sinovima i s njihovim zaručnicama kako bi ih upoznali s poslanjem naše zajednice.

08. srpnja - Naša redovnička zajednica molila je i ovog Stadlerovog dana za skoro proglašenje blaženim našeg oca Utemeljitelja. U večernjim satima u sarajevskoj je prvostolnici obilježen spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa Slugu Božjega dr. Josipa Stadlera. Svetu Misno slavlje, kojemu je prethodilo prigodno razmatranje i krunica Božanskog Milosrđa, predslavio je vlč. dr. sc. Josip Knežević, profesor patrologije na sarajevskom KBF-u uz koncelebraciju sa vlč. Markom Stanušićem. Nakon misnih čitanja u prigodnoj propovijedi vlč. Knežević je govorio o važnosti isповijedanja vjere u današnjem društvu i o teškoćama na koje nailaze vjernici kada se deklariraju kao vjernici. Potom je, osvrćući se na evanđelje dana, progovorio o razboritosti i jednostavnosti koje su itekako potrebne a „koje se iščitavaju iz života sluge Božjega Josipa Stadlera. Pristupati širom otvorenih ruku – što je očigledno iz Stadlerove ostavštine – jer samo na taj način možemo zadobiti poštovanje, posluh i autoritet.“ Vlč. Knežević je zatim istaknuo potrebu ujedinjavanja razboritosti i jednostavnosti, što je izuzetno teško ali je Stadleru pošlo za rukom. Preporučio je stoga Stadlerov način i životni primjer: „Pouzdanje u Božju Providnost i sigurnost da nas Gospodin neće napustiti kada nastupe krize.“ Po završetku popričesne molitve, okupljeni oko groba sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, pod vodstvom vlč. Kneževića izmolili su molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera. Potom je uslijedilo klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

09. – 10. srpnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten posjetila je naše starije sestre u samostanu sv. Josipa u Vitezu. S njima je u razgovoru provela ovaj srpanjski vikend i pomogla u njihovom njegovovanju.

12. srpnja – Sestre Paskavalina Santro operirana je u bolnici u Slavonskom Brodu a Ana Uložnik u bolnici Sveti Duh u Zagrebu. Želimo im brz oporavak i molimo obilje snage.

16. srpnja – Sestre karmelićanke u svom samostanu na Stupu u Sarajevu proslavile su nebesku zaštitnicu BD Mariju od brda Karmela. Na Svetoj misi i čestitanju nazočila je savjetnica i tajnica Provincije s. M. Ljilja Marinčić sa sestrom Tatjanom Batista i sestrama juniorkama.

18. srpnja – U popodnevnim satima u nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu, sestra provincijalka Ana Marija Kesten susrela se s vrhbosanskim nadbiskupom mons. Tomom Vukšićem i razgovarala o djelovanju naših sestara u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Nakon ovog razgovora Provincijalka je posjetila sestre koje djeluju u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

25. srpnja - Uoči blagdana sv. Ane zajednicu u samostanu „Egipat“ u Sarajevu posjetili su u popodnevnim satima uzoriti kardinal Vinko Puljić – nadbiskup vrhbosanski u miru i mons. Tomo Vukšić – nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH. U njihovoj pratnji je bio tajnik vlč. Domagoj Matijević. Razlog njihova posjeta je sutrašnji imendant provincijske glavarice s. M. Ana Marije Kesten, pa su na uočnicu došli čestitati joj i susresti se sa sestrama te zajednice.

26. srpnja - Priprema za slavlje sv. Ane započela je u Sarajevskoj provinciji devetnicom, baš kao što je to činio Otac Utemeljitelj sestara Služavki Maloga Isusa – sluga Božji nadbiskup Josip Stadler. Na sam dan sv. Ane okupilo se u samostanu „Egipat“ dvadesetak sestara Sarajevske provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. Ana Marijom Kesten koja je tog dana slavila imendant. Posebna radost bila je prisutnost dviju sestara misionarki s Haitija s. Liberije Filipović i s. Ane Uložnik. Misno slavlje u samostanskoj kapelici u 11:30h predslavio je dr. vlč. Michele Capasso – ravnatelj Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“ u Vogošći, s kojim su došla tri bogoslova iz sjemeništa „Redemptoris Mater“. Misno je slavlje uzveličao svojim pjevanjem zbor sestara pod ravnanjem s. Marinele Žeko. Nakon Misnog slavlja uslijedilo je slavlje kod obiteljskog stola.

27. srpnja - Na groblju u Zenici sahranjena je pokojna Ruža Krišto, sestara naše s. Pavke Dujmović koja je preminula u Domu sv. Josip u Vitezu, dana 25. srpnja 2022.g. Na sprovodu pokojne Ruže nazočile su provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten, savjetnica i tajnica Provincije s. Ljilja Marinčić, ekonoma s. Admirata Lučić te s. Genoveva Rajić i s. Liberija Filipović. Pokojnoj Ruži molimo pokoj duši.

Od 01. do 08. kolovoza - Provincijalka s. M. Ana Marija boravila je u samostanu sv. Josipa u Vitezu kod naših bolesnih sestara.

08. – 14. kolovoza - U „Kući Navještenja“ na Gromiljaku održane su šestodnevne duhovne vježbe na kojima je sudjelovalo sedamnaest sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Ana Marijom Kesten. Predvoditelj duhovnih vježbi je bio otac Tomislav Kraljević, prior dominikanskog samostana u Dubrovniku.

13. kolovoza - S. M. Janja Mičić zbog zdravstvenih poteškoća zadržana je u bolnici u Travniku.

14. kolovoza - Uoči proslave svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije u crkvi Imena Marijina u Gromiljaku slavljen je svečano Euharistijsko slavlje u prigodi proslave obnove redovničkih zavjeta sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije i ulaska u prvu godinu novicijata postulantice Nikoline Cvitanović. Tom je prigodom misno slavlje predvodio fra Tomislav Kraljević, prior dominikan-

skog samostana u Dubrovniku. Prije početka Svete Mise, pod kojoj su četiri sestre juniorke: s. Nikolina Džavić, s. Pia Pilić, s. Rita Oborović i s. Mihaela Martinović obnovile redovničke zavjete na godinu dana, u samostanskoj je dvorani obavljen obred ulaska u prvu godinu novicijata postulantice Nikoline Cvitanović. Obred ulaska u novicijat je predvodila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten uz nazočnost velikog broja sestara. Duhovna radost se proširila iz „Kući Navještenja“ u crkvi Imena Marijina gdje je slavljeno misno slavlje obnove zavjeta. Molitve, pjesme i osmijeha na licima sestara, nije nedostajalo. Druženje nakon svečanog ručka, sestre su nastavile pohodom bolesnih sestara u samostanu sv. Josipa u Vitezu, koje upravo iz toga razloga nisu bile u mogućnosti pridružiti se slavlju. Posjeta provincijske glavarice i mlađih sestara uvelike je razveselila starije sestre. Tu se nadasve očitovala ljepota redovničke obitelji i sestrinstva.

15. kolovoza 2022. - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten sudjelovala je na podnevnom misnom slavlju Uznesenja Blažene Djevice Marije u župi Stup u Sarajevu. U njezinoj su pratinji bile misionarka s. M. Ana Uložnik, s. M. Mihaela Martinović, novakinja s. Nikolina Cvitanović i kandidatica Viktorija Oršolić. Večernje misno slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski u miru kardinal Vinko Puljić u zajedništvu sa župnikom vlc. Miroslavom Ćavarom i većim brojem svećenika, a proslava nebeske zaštitnice stupske župe i svetišta okupila je tradicionalno više tisuća vjernika.

17. kolovoza - U ranim jutarnjim satima provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten sa s. M. Admiratom Lučić i s. M. Genovevom Rajić otpratila je novakinju s. Nikolinu Cvitanović u Zagreb na Kraljevac gdje će s. Nikolina započeti svoju novicijatsku formaciju. Želimo joj blagoslovljene i radosne dane novicijata.

Na proputovanju za Zagreb sestre su posjetile zajednicu sestara u Čardaku i sestarsko groblje gdje se toga dana obilježila 12. godišnjica od stradanja naših triju sestara: s. Filipe, s. Matejke i s. Marte. Pomolile su se na grobovima naših sestara i zapalile svijeće.

Isti dan nazočile su na slavlju 60. obljetnice zavjeta s. M. Simoneti Lovrić koju je proslavila u Stadlerovoј spomen-kući u Brodskom Vinogorju. Sudjelovale su sa sestrama iz zajednice na svečanoj Svetoj misi koju je tom prigodom u samostanskoj kapelici predslavio brođanin vlc. Bruno Diklić i na slavlju kod obiteljskog stola kojeg su sestre lijepo pripremile sestri svečarići.

Od 18. do 22. kolovoza - U našoj zajednici samostana „Egipat“ u Sarajevu boravili su dragi dobročinitelji iz Italije gosp. Gabriele Bergamaschi i sestra njegove pokojne supruge gospođa Alessia. Neka ih Gospodin prati i nagradi za svako dobro djelo!

21. kolovoza - U svetištu Gospe Voćinske u Voćinu svečano je proslavljenja 25. obljetnica osnutka Požeške biskupije. Na ovom velikom jubilarnom slavlju koje je okupilo veliki broj biskupa, svećenika i Božjeg naroda, sudjelovala je provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pratnji provincijske ekonome s. M. Admirate Lučić sa još 10 sestara iz naše Provincije.

Od 23. do 25. kolovoza - Provincijalka s. M. Ana Marija je obavila kanonsku vizitaciju sestara u samostanu sv. Rafaela u Voćinu. Tom prigodom susrela je se sa župnikom župe vlč. Ivanom Ereiz i razgovarala o poslanju naše redovničke zajednice u župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Voćinu.

30. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten posjetila je „Collegio di Santa Maria dell'Anima“ u Rimu i susrela se s rektorm Kolegija dr. Michaelom Max.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	4
▪ Stadlerove stranice	10
▪ Sestrinsko zajedništvo	12
▪ Karizmatsko poslanje	44
▪ Odjeci duše	52
▪ Pokojne sestre	57
▪ Pokojna rodbina	83
▪ Priopćenja iz Provincijalata	84
▪ Vijesti od broja do broja	91
▪ Sadržaj	119